

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2018-01-23
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1006-17

PARTER (Antal tilltalade: 9)

Tilltalad

Mikael Chamoun, 19960422-3652
F.n. häktet Kronoberg

Offentlig försvarare:
Advokat Max Ahlgren
Fria Advokater KB
Box 12706
112 94 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande

1. Maryam Ansari
Redskapsvägen 10 Lgh 1201
162 43 Vällingby

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

2. Daniél Axelsson
Adress hos målsägandebiträdet
Marcus Lodin

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1356	Sundbybergsvägen 5	08-561 658 10	08-83 50 66	måndag - fredag
171 26 Solna		E-post: solnatingsratt.avd1@dom.se		08:00-16:30
		www.solnatingsratt.domstol.se		

3. Hans Axelsson
Sandbackavägen 26 H
903 46 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Maria Joleby
Advokatbyrån Swart & Joleby KB
Jungfrugatan 45
114 44 Stockholm

4. Maximus Axelsson
Adress hos målsägandebiträdet
Marcus Lodin

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

5. Cristina Gonzalez Salvatierra
Allmogevägen 4 Lgh 1203
177 57 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

6. Marisol Gonzalez Salvatierra
Västra Vägen 1 D Lgh 1102
169 61 Solna

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

7. Elena Salvatierra Munoz
Västra Vägen 9 E Lgh 1903
169 61 Solna

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

8. Benny Semedo Nascimento
Spelmanshöjden 14 Lgh 1105
174 50 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

9. Filipe Semedo Pereira Lopes da Silva
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

10. Johnny Vergara Salvatierra
Vasavägen 114
177 32 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

11. Fatima Vieira Semedo
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-03-07
2. Medhjälp till mord, 3 kap 1 § samt 23 kap 4 § brottsbalken
2017-03-07

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-01-22
2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2017-01-23
3. Grovt övergrepp i rättssak, 17 kap 10 § 1 st 1 men och 3 st brottsbalken
2017-03-07
4. Synnerligen grovt vapenbrott, 9 kap 1 a § 2 st vapenlagen (1996:67)
2017-01-22

Påföljd m.m.

Fängelse 14 år

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Mikael Chamoun ska solidariskt med Fouad Saleh utge skadestånd till Maximus Axelsson med 100 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker. Av beloppet föreligger intill 75 000 kr solidarisk betalningsskyldighet även avseende Adam Boto.

2. Mikael Chamoun ska solidariskt med Fouad Saleh utge skadestånd till Daniél Axelsson med 100 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker. Av beloppet föreligger intill 75 000 kr solidarisk betalningsskyldighet även avseende Adam Boto.
3. Mikael Chamoun ska solidariskt med Fouad Saleh och Adam Boto utge skadestånd till Hans Axelsson med 92 297 kr samt ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på
 - 60 000 kr från den 7 mars 2017,
 - 26 600 kr från den 5 april 2017 och
 - 5 697 kr från den 10 augusti 2017,allt till dess betalning sker.
4. Mikael Chamoun ska solidariskt med Fouad Saleh utge skadestånd till Elena Salvatierra Munoz med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker. Av beloppet föreligger intill 30 000 kr solidarisk betalningsskyldighet även avseende Adam Boto.
5. Mikael Chamoun ska solidariskt med Fouad Saleh och Adam Boto utge skadestånd till Cristina Gonzalez Salvatierra med 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
6. Mikael Chamoun ska solidariskt med Fouad Saleh och Adam Boto utge skadestånd till Johnny Vergara Salvatierra med 2 500 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
7. Marisol Gonzalez Salvatierras skadeståndsyrkande ogillas.
8. Fatima Vieira Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
9. Benny Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
10. Filipe Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
11. Maryam Ansaris skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av skyddsväst, kläder, tändare och andra tillhörigheter ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG7338 p 1-8, 11-14 och 17, 2017-5000-BG7389 p 1 och 2017-5000-BG8012 p 3, 2017-5000-BG7629 p 1, 2017-5000-BG7889 p 1).
2. Beslaget av kulor och en hylsa ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG7338 p 9-10, 2017-5000-BG25129 p 1).
3. Beslaget av skor ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Nikola Zivkovic (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG7621 p 1 och 2017-5000-BG30306 p 1).
4. I beslag tagna vapen, ammunition och emballage förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG45565 p 1-21 och 2017-5000-BG53860 p 1).
5. Beslaget av tillhörigheter ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Mikael Chamoun (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG13185 p 1-2, 6-10).

6. Beslaget av kläder, skor, mobiltelefoner, koppel, nycklar, handskar, hörlurar, tändare, dörrhandtag, knivar, verktyg och andra tillhörigheter ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG23842 p 1-7, 2017-5000-BG24025 p 1-3, 2017-5000-BG25255 p 1, 2017-5000-BG27182 p 1-8, 2017-5000-BG30880 p 1, 2017-5000-BG23986 p 1-2, 7, 9-10, 2017-5000-BG23993 p 1-4 och 2017-5000-BG25145 p 1-6).
7. Beslaget av hylsa, vantar, mobiltelefon, plastpåse, skor och kniv ska bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG23986 p 8, 2017-5000-BG24038 p 1, 2017-5000-BG24039 p 1, 2017-5000-BG23869 p 1-3, 2017-5000-BG24944 p 1).
8. I beslag tagna pinnar förklaras förverkade. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG23986 p 3-6, 11-12).
9. Beslaget av tillhörigheter ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Mikael Chamoun (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG23868 p 1-10 och 12, 2017-5000-BG24056 p 1 och 2017-5000-BG24444 p 1).
10. I beslag tagen knivslida förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG23686 p 11).

Häktning m.m.

Mikael Chamoun ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för obduktionsbilderna i protokollsbilagan, aktbil. 227, som föredragits bakom stängda dörrar, ska bestå i målet.
2. Sekretessen enligt 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för obduktionsbilderna i protokollsbilagan, aktbil. 242, som föredragits bakom stängda dörrar, ska bestå i målet.
3. Sekretessen enligt 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för bilder från brottsplatserna i tilläggsprotokollet, del av aktbil. 240, som föredragits bakom stängda dörrar, ska bestå i målet.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Max Ahlgren tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 566 137 kr. Av beloppet avser 1 150 054 kr arbete, 101 468 kr tidsspillan, 1 388 kr utlägg och 313 227 kr mervärdesskatt.
2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
3. Clea Sangborn tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 876 925 kr. Av beloppet avser 646 884 kr arbete, 53 535 kr tidsspillan, 1 121 kr utlägg och 175 385 kr mervärdesskatt.

4. Marcus Lodin tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 936 185 kr. Av beloppet avser 707 699 kr arbete, 40 774 kr tidsspillan, 475 kr utlägg och 187 237 kr mervärdesskatt.
 5. Mia Joleby tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 677 715 kr. Av beloppet avser 479 387 kr arbete, 56 959 kr tidsspillan, 5 826 kr utlägg och 135 543 kr mervärdesskatt.
 6. Petra Kumlin tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 81 289 kr. Av beloppet avser 59 117 kr arbete, 5 914 kr tidsspillan och 16 258 kr mervärdesskatt.
 7. Kostnaden för målsägandebiträderna ska stanna på staten.
-

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2018-01-23
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1006-17

Tilltalad

Amir Jabbari Taklar, 19960407-4659
F.n. häktet Sollentuna

Offentlig försvarare:

Advokat Martin Persson
Stahre Persson Advokatbyrå AB
Sankt Eriksgatan 60
112 34 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande

1. Maryam Ansari
Redskapsvägen 10 Lgh 1201
162 43 Vällingby

Målsägandebiträde:

Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

2. Benny Semedo Nascimento
Spelmanshöjden 14 Lgh 1105
174 50 Sundbyberg

Målsägandebiträde:

Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

3. Filipe Semedo Pereira Lopes da Silva
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

4. Fatima Vieira Semedo
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-01-22
2. Grovt vapenbrott, 9 kap 1 a § 1 st vapenlagen (1996:67) i sin lydelse före 1 januari 2018
2016-03-04

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2017-01-23
2. Synnerligen grovt vapenbrott, 9 kap 1 a § 2 st vapenlagen (1996:67)
2017-01-22

Påföljd m.m.

Fängelse 12 år

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Amir Jabbari Taklar ska solidariskt med Fouad Saleh och Munir Nooraldin utge skadestånd till Fatima Vieira Semedo med 121 034 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på dels 108 075 kr från den 22 januari 2017, dels 12 959 kr från den 1 februari 2017.
2. Amir Jabbari Taklar ska solidariskt med Fouad Saleh och Munir Nooraldin utge skadestånd till Filipe Semedo med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 22 januari 2017 till dess betalning sker.
3. Benny Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
4. Maryam Ansaris skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av mobiltelefoner, kläder och datorer m.m. ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Amir Jabbari Taklar (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG13198 p 1-3, 2017-5000-BG13212 p 1-4, 2017-5000-BG13223 p 1-2 och 2017-5000-BG46314 p 1).
2. Beslaget av jacka ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Amir Jabbari Taklar (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG43782 p 1).
3. I beslag tagen hylsa förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG44906 p 1).
4. Övriga beslut om beslag och förverkande framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Häktning m.m.

Amir Jabbari Taklar ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Beslut om sekretess framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Martin Persson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 365 684 kr. Av beloppet avser 970 326 kr arbete, 109 871 kr tidsspillan, 12 350 kr utlägg och 273 137 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
 3. Övriga beslut om ersättning framgår av domslutet för Mikael Chamoun.
-

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2018-01-23
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1006-17

Tilltalad

Munir Afo Nooraldin, 19970411-4934
F.n. häktet Sollentuna

Offentlig försvarare:
Advokat Filip Rydin
Kiström Advokatbyrå KB
Box 7184
103 88 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande

1. Maryam Ansari
Redskapsvägen 10 Lgh 1201
162 43 Vällingby

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

2. Benny Semedo Nascimento
Spelmanshöjden 14 Lgh 1105
174 50 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

3. Filipe Semedo Pereira Lopes da Silva
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

4. Fatima Vieira Semedo
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-01-22

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Synnerligen grovt vapenbrott, 9 kap 1 a § 2 st vapenlagen (1996:67)
2017-01-22
2. Narkotikabrott, 1 § 1 st 1 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2017-04-28

Påföljd m.m.

Fängelse 10 år

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Munir Nooraldin ska solidariskt med Fouad Saleh och Amir Jabbari Taklar utge skadestånd till Fatima Vieira Semedo med 121 034 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på dels 108 075 kr från den 22 januari 2017, dels 12 959 kr från den 1 februari 2017.
2. Munir Nooraldin ska solidariskt med Fouad Saleh och Amir Jabbari Taklar utge skadestånd till Filipe Semedo med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 22 januari 2017 till dess betalning sker.
3. Benny Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
4. Maryam Ansaris skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av mobiltelefon, simkort och kläder ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Munir Nooraldin (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG13204 p 1, 2017-5000-BG13180 p 1 och 2017-5000-BG15995 p 1-2).
2. Övriga beslut om beslag och förverkande framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Häktning m.m.

Munir Nooraldin ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Beslut om sekretess framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Filip Rydin tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 229 045 kr. Av beloppet avser 895 581 kr arbete, 83 415 kr tidsspillan, 4 240 kr utlägg och 245 809 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
 3. Övriga beslut om ersättning framgår av domslutet för Mikael Chamoun.
-

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2018-01-23
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1006-17

Tilltalad

Rager Rebandi, 19970519-2251
Mamsellstigen 8 Lgh 1503
174 51 Sundbyberg

Offentlig försvarare:

Advokat Leif Silbersky
Advokat Leif Silbersky AB
Box 22253
104 22 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande

1. Maryam Ansari
Redskapsvägen 10 Lgh 1201
162 43 Vällingby

Målsägandebiträde:

Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

2. Benny Semedo Nascimento
Spelmanshöjden 14 Lgh 1105
174 50 Sundbyberg

Målsägandebiträde:

Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

3. Filipe Semedo Pereira Lopes da Silva
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

4. Fatima Vieira Semedo
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-01-22
2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2017-01-23

Skadestånd

1. Fatima Vieira Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
2. Benny Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
3. Filipe Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
4. Maryam Ansaris skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av usb-minnen, mobiltelefoner, nycklar och kläder ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Rager Rebandi (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG27018 p 1-4 och 6-8 samt 2017-5000-BG29460 p 1).
2. Övriga beslut om beslag och förverkande framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Sekretess

Beslut om sekretess framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Ersättning

1. Leif Silbersky tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 048 979 kr. Av beloppet avser 795 015 kr arbete, 41 078 kr tidsspillan, 3 090 kr utlägg och 209 796 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
 3. Övriga beslut om ersättning framgår av domslutet för Mikael Chamoun.
-

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2018-01-23
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1006-17

Tilltalad

Adam Mondone Boto, 20001024-0851
F.n. häktet Kronoberg

Offentlig försvarare:

Advokat Anwar Osman
Advokatbyrån Dubio AB
Hantverkargatan 48
112 21 Stockholm

Offentlig försvarare:

Advokat Tomas Rothpfeffer
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande

1. Daniél Axelsson
Adress hos målsägandebiträdet
Marcus Lodin

Målsägandebiträde:

Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

2. Hans Axelsson
Sandbackavägen 26 H
903 46 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Maria Joleby
Advokatbyrån Swart & Joleby KB
Jungfrugatan 45
114 44 Stockholm

3. Maximus Axelsson
Adress hos målsägandebiträdet
Marcus Lodin

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

4. Cristina Gonzalez Salvatierra
Allmogevägen 4 Lgh 1203
177 57 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

5. Marisol Gonzalez Salvatierra
Västra Vägen 1 D Lgh 1102
169 61 Solna

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

6. Elena Salvatierra Munoz
Västra Vägen 9 E Lgh 1903
169 61 Solna

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrå Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

7. Johnny Vergara Salvatierra
Vasavägen 114
177 32 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrå Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-03-07
2. Vållande till annans död, grovt brott, 3 kap 7 § 2 st brottsbalken
2017-03-07
3. Narkotikabrott, 1 § 1 st 1 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2017-04-28

Åtal som den tilltalade frikänns från

Grovt övergrepp i rättssak, 17 kap 10 § 1 st 1 men och 3 st brottsbalken
2017-03-07

Påföljd m.m.

Sluten ungdomsvård 3 år

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Adam Boto ska solidariskt med Fouad Saleh och Mikael Chamoun utge skadestånd till Hans Axelsson med 92 297 kr samt ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på
- 60 000 kr från den 7 mars 2017,
- 26 600 kr från den 5 april 2017 och
- 5 697 kr från den 10 augusti 2017,
allt till dess betalning sker.
2. Adam Boto ska solidariskt med Fouad Saleh och Mikael Chamoun utge skadestånd till Maximus Axelsson med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
3. Adam Boto ska solidariskt med Fouad Saleh och Mikael Chamoun utge skadestånd till Daniél Axelsson med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
4. Adam Boto ska solidariskt med Fouad Saleh och Mikael Chamoun utge skadestånd till Elena Salvatierra Munoz med 30 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
5. Adam Boto ska solidariskt med Fouad Saleh och Mikael Chamoun utge skadestånd till Cristina Gonzalez Salvatierra med 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
6. Adam Boto ska solidariskt med Fouad Saleh och Mikael Chamoun utge skadestånd till Johnny Vergara Salvatierra med 2 500 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
7. Marisol Gonzalez Salvatierras skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen narkotika, emballage, vågar och plasthandskar förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG45619 p 1-18).
2. Beslaget av tillhörigheter ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Adam Boto (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG23875 p 1-9, 2017-5000-BG23916 p 1 och 3-5 [utom blipp i p 5 - se nedan], 2017-5000-BG24019 p 1 och 2017-5000-BG24055 p 1, 3 och 6-12).
3. I beslag tagen busshammare, blipp på nyckelknippa och plastförpackning till kniv förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG23916 p 2, 2017-5000-BG23916 p 5 och 2017-5000-BG24055 p 1).
4. I beslag tagna soft airguns, vinkelslip och bangers förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG24055 p 4-5 och 2017-5000-BG24069 p 1-2).
5. Övriga beslut om beslag och förverkande framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Häktning m.m.

Adam Boto ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Beslut om sekretess framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Tomas Rothpfeffer tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 091 315 kr. Av beloppet avser 801 810 kr arbete, 69 720 kr tidspillan, 1 522 kr utlägg och 218 263 kr mervärdesskatt.
 2. Anwar Osman tillerkänns ersättning av allmänna medel med 149 585 kr. Av beloppet avser 108 702 kr arbete, 10 763 kr tidspillan, 203 kr utlägg och 29 917 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
 4. Övriga beslut om ersättning framgår av domslutet för Mikael Chamoun.
-

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2018-01-23
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1006-17

Tilltalad

Fouad Ibrahim Saleh, 19951031-8471
F.n. häktet Kronoberg

Offentlig försvarare:

Advokat Carla Pantzar
Advokatfirman Salomonsson & Jovicic
AB
Kungsholmstorg 16, 4 tr
112 21 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande

1. Maryam Ansari
Redskapsvägen 10 Lgh 1201
162 43 Vällingby

Målsägandebiträde:

Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

2. Daniél Axelsson
Adress hos målsägandebiträdet
Marcus Lodin

Målsägandebiträde:

Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

3. Hans Axelsson
Sandbackavägen 26 H
903 46 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Maria Joleby
Advokatbyrån Swart & Joleby KB
Jungfrugatan 45
114 44 Stockholm

4. Maximus Axelsson
Adress hos målsägandebiträdet
Marcus Lodin

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

5. Cristina Gonzalez Salvatierra
Allmogevägen 4 Lgh 1203
177 57 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

6. Marisol Gonzalez Salvatierra
Västra Vägen 1 D Lgh 1102
169 61 Solna

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

7. Elena Salvatierra Munoz
Västra Vägen 9 E Lgh 1903
169 61 Solna

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

8. Benny Semedo Nascimento
Spelmanshöjden 14 Lgh 1105
174 50 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

9. Filipe Semedo Pereira Lopes da Silva
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

10. Johnny Vergara Salvatierra
Vasavägen 114
177 32 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

11. Fatima Vieira Semedo
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-01-22 -- 2017-03-07 (3 tillfällen)
2. Grovt övergrepp i rättssak, 17 kap 10 § 1 st 1 men och 3 st brottsbalken
2017-03-07
3. Grovt vapenbrott, 9 kap 1 a § 1 st vapenlagen (1996:67) i sin lydelse före 1 januari 2018
2015-01-01 -- 2017-04-28 (2 tillfällen)

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2017-01-23
2. Narkotikabrott, 1 § 1 st 1 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2017-04-28

Påföljd m.m.

Fängelse på livstid

Skadestånd

1. Fouad Saleh ska solidariskt med Munir Nooraldin och Amir Jabbari Taklar utge skadestånd till Fatima Vieira Semedo med 121 034 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på dels 108 075 kr från den 22 januari 2017, dels 12 959 kr från den 1 februari 2017.
2. Fouad Saleh ska solidariskt med Munir Nooraldin och Amir Jabbari Taklar utge skadestånd till Filipe Semedo med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 22 januari 2017 till dess betalning sker.
3. Fouad Saleh ska solidariskt med Mikael Chamoun utge skadestånd till Maximus Axelsson med 100 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker. Av beloppet föreligger intill 75 000 kr solidarisk betalningsskyldighet även avseende Adam Boto.

4. Fouad Saleh ska solidariskt med Mikael Chamoun utge skadestånd till Daniél Axelsson med 100 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker. Av beloppet föreligger intill 75 000 kr solidarisk betalningsskyldighet även avseende Adam Boto.
5. Fouad Saleh ska solidariskt med Mikael Chamoun och Adam Boto utge skadestånd till Hans Axelsson med 92 297 kr samt ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på
 - 60 000 kr från den 7 mars 2017,
 - 26 600 kr från den 5 april 2017 och
 - 5 697 kr från den 10 augusti 2017,allt till dess betalning sker.
6. Fouad Saleh ska solidariskt med Mikael Chamoun utge skadestånd till Elena Salvatierra Munoz med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker. Av beloppet föreligger intill 30 000 kr solidarisk betalningsskyldighet även avseende Adam Boto.
7. Fouad Saleh ska solidariskt med Mikael Chamoun och Adam Boto utge skadestånd till Cristina Gonzalez Salvatierra med 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
8. Fouad Saleh ska solidariskt med Mikael Chamoun och Adam Boto utge skadestånd till Johnny Vergara Salvatierra med 2 500 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 mars 2017 till dess betalning sker.
9. Benny Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
10. Marisol Gonzalez Salvatierras skadeståndsyrkande ogillas.
11. Maryam Ansaris skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av tillhörigheter ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Fouad Saleh (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG23864 p 1-9, 2017-5000-BG24042 p 1, 2017-5000-BG24058 p 1-10 och 2017-5000-BG-68734 p 1).
2. I beslag tagen hylsa förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG44906 p 1).
3. I beslag tagen fastighetsskötarnyckel förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG24344 p 1).
4. Övriga beslut om beslag och förverkande framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Häktning m.m.

Fouad Saleh ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Beslut om sekretess framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Carla Pantzar tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 659 903 kr. Av beloppet avser 1 263 870 kr arbete, 63 806 kr tidspillan, 246 kr utlägg och 331 981 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
 3. Övriga beslut om ersättning framgår av domslutet för Mikael Chamoun.
-

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2018-01-23
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1006-17

Tilltalad

Malik Yusuf, 19990109-5753
Mamsellstigen 8 Lgh 1403
174 51 Sundbyberg

Offentlig försvarare:

Advokat Alain Soussi
Advokatbolaget Opus AB
Drottningatan 83, 1 tr
111 60 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande

1. Maryam Ansari
Redskapsvägen 10 Lgh 1201
162 43 Vällingby

Målsägandebiträde:

Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

2. Benny Semedo Nascimento
Spelmanshöjden 14 Lgh 1105
174 50 Sundbyberg

Målsägandebiträde:

Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

3. Filipe Semedo Pereira Lopes da Silva
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

4. Fatima Vieira Semedo
Lötsjövägen 93 Lgh 1101
174 43 Sundbyberg

Målsägandebiträde:
Advokat Clea Sangborn
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-01-22
2. Synnerligen grovt vapenbrott, 9 kap 1 a § 2 st vapenlagen (1996:67)
2017-01-22

Skadestånd

1. Fatima Vieira Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
2. Benny Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
3. Filipe Semedos skadeståndsyrkande ogillas.
4. Maryam Ansaris skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av mobiltelefoner, nycklar och kläder ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Malik Yusuf (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG13205 p 1-25).
2. Övriga beslut om beslag och förverkande framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Sekretess

Beslut om sekretess framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Ersättning

1. Alain Soussi tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 021 480 kr. Av beloppet avser 714 834 kr arbete, 96 487,50 kr tidspillan, 5 862,10 kr utlägg och 204 295,90 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
 3. Övriga beslut om ersättning framgår av domslutet för Mikael Chamoun.
-

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2018-01-23
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1006-17

Tilltalad

Sem Alamin Tahir, 20000418-0477
F.n. SiS ungdomshem Fagared

Offentlig försvarare:
Advokat Annika Nisser
KRIM advokater HB
Box 377
101 27 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande

1. Daniél Axelsson
Adress hos målsägandebiträdet
Marcus Lodin

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

2. Hans Axelsson
Sandbackavägen 26 H
903 46 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Maria Joleby
Advokatbyrån Swart & Joleby KB
Jungfrugatan 45
114 44 Stockholm

3. Maximus Axelsson
Adress hos målsägandebiträdet
Marcus Lodin

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

4. Cristina Gonzalez Salvatierra
Allmogevägen 4 Lgh 1203
177 57 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

5. Marisol Gonzalez Salvatierra
Västra Vägen 1 D Lgh 1102
169 61 Solna

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

6. Elena Salvatierra Munoz
Västra Vägen 9 E Lgh 1903
169 61 Solna

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

7. Johnny Vergara Salvatierra
Vasavägen 114
177 32 Järfälla

Målsägandebiträde:
Advokat Marcus Lodin
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark
Pilgatan 24
112 23 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Narkotikabrott, 1 § 1 st 1 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2017-04-28

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-03-07 (2 tillfällen)
2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2017-01-23
3. Grovt övergrepp i rättssak, 17 kap 10 § 1 st 1 men och 3 st brottsbalken
2017-03-07

Påföljd m.m.

Ungdomsvård

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Maximus Axelssons skadeståndsyrkande ogillas.
2. Daniél Axelssons skadeståndsyrkande ogillas.
3. Cristina Gonzalez Salvatierras skadeståndsyrkande ogillas.
4. Elena Salvatierra Munoz skadeståndsyrkande ogillas.
5. Marisol Gonzalez Salvatierras skadeståndsyrkande ogillas.
6. Johnny Vergara Salvatierras skadeståndsyrkande ogillas.
7. Hans Axelssons skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av tillhörigheter ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Sem Tahir (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG32144 p 1-15 och 2017-5000-BG32154 p 1-5).
2. I beslag tagen narkotika, emballage, vågar och plasthandskar förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG45619 p 1-18).
3. Övriga beslut om beslag och förverkande framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Sekretess

Beslut om sekretess framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Annika Nisser tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 128 110 kr. Av beloppet avser 807 246 kr arbete, 95 242 kr tidsspillan och 225 622 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
 3. Övriga beslut om ersättning framgår av domslutet för Mikael Chamoun.
-

Tilltalad

Danér Samir Salih, 19981001-1750
Logdansvägen 48 Lgh 1103
174 42 Sundbyberg

Offentlig försvarare:

Advokat Johan Ödlund
Advokatfirman Falk, Sjöberg & Partners
AB
Box 3206
103 64 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Olof Calmvik och Oskar Edvardsson
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

Skyddande av brottsling, grovt brott, 17 kap 11 § 1 st och 3 st brottsbalken
2017-01-22

Förverkande och beslag

1. Beslaget av kläder och mobiltelefon ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Danér Samir Salih (Polismyndigheten Region Stockholm, beslagsnummer 2017-5000-BG8012 p 1, 2017-5000-BG7385 p 1, 2017-5000-BG7911 p 1-4).
2. Övriga beslut om beslag och förverkande framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Sekretess

Beslut om sekretess framgår av domslutet för Mikael Chamoun.

Ersättning

1. Johan Ödlund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 829 171 kr. Av beloppet avser 607 473 kr arbete, 45 442 kr tidsspillan, 10 422 kr utlägg och 165 834 kr mervärdesskatt.
2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.

3. Övriga beslut om ersättning framgår av domslutet för Mikael Chamoun.
-

Innehåll

1 ÅKLAGARNAS YRKANDEN	38
2 DOMSKÄL	51
2.1 Åtalspunkt 1 Mord m.m.	52
2.2 Åtalspunkt 2 Grovt vapenbrott.....	86
2.3 Åtalspunkt 3 Narkotikabrott.....	88
2.4 Åtalspunkt 4 Misshandel.....	91
2.5 Åtalspunkt 5 Mord m.m.	94
3 PÅFÖLJD.....	119
4 SKADESTÅND	123
5 ÖVRIGT.....	133

1 ÅKLAGARNAS YRKANDEN

Tingsrätten redovisar här endast yrkanden beträffande skuldfrågorna. Skadeståndsfrågorna behandlas lite senare och beslag/förverkanden (de senare är inte ifrågasatta) läggs som domsbilaga nr 1. Uppgifterna från vittnen ligger också som bilaga till denna dom, domsbilaga nr 2.

Åklagaren har yrkat vad gäller skuldfrågorna enligt följande:

Åtalspunkt 1

Mord, alternativt synnerligen grov misshandel, alternativt grovt vållande till annans död, alternativt medhjälp till något av dessa brott (3 kap 1 §, 6 § 2 st och 7 § 2 st samt 23 kap 4 § brottsbalken)

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin, Malik Yusuf och Rager Rebandi har tillsammans och i samförstånd dödat Ivan Semedo genom att skjuta honom upprepade gånger i huvudet, överkroppen, armar och höger hand vid Lötsjövägen i Sundbyberg och vid Karolinska vägen i Solna den 22 januari 2017.

Ivan Semedo har av skotten tillfogats omfattande skador i huvudet, halsen, överkroppen, armar och höger hand.

Fouad Saleh har varit delaktig i gärningen genom att:

- tillsammans med Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin, i vart fall under den aktuella dagen, beslutat att döda Ivan Semedo,
- i samband med den aktuella händelsen och i syfte att utföra gärningen beväpnat sig med en pistol av märket Atak Arms LTD modell Stalker 914-S kaliber 9 mm eller annat skjutvapen,

- förmått Ivan Semedo att gå in i Lötsjögaraget vid Lötsjövägen i Sundbyberg eller i vart fall gått in tillsammans med Ivan Semedo i Lötsjögaraget i syfte att där kunna genomföra gärningen,
- varit på plats i Lötsjögaraget i samband med den första skjutningen,
- skjutit Ivan Semedo upprepade gånger i Lötsjögaraget med en pistol av märket Atak Arms LTD modell Stalker 914-S kaliber 9 mm eller annat skjutvapen,
- i direkt anslutning till skjutningen vid Lötsjövägen genom gester, eller liknande, uppmanat övriga gärningsmän att delta i jakten på Ivan Semedo,
- tillsammans med övriga gärningsmän till fots jagat efter Ivan Semedo i Hallonbergen och i riktning mot Ör i Sundbyberg,
- deltagit i den fortsatta jakten efter Ivan Semedo och fordonet PAW 309 genom att ha färdats i fordonet MGX 315 från Ör till Karolinska vägen,
- under färden i MGX 315 kommunicerat, eller i vart fall försökt att kommunicera, med personerna i PAW 309 för att de skulle stanna fordonet i syfte att fullfölja gärningen,
- uppmanat föraren av MGX 315 att köra in framför PAW 309 vid Karolinska vägen i Solna och blockera vägen eller liknande i syfte att fullfölja gärningen,
- varit på plats vid Karolinska vägen i samband med den andra skjutningen,
- efter skjutningen vid Karolinska vägen fortsatt färden tillsammans med övriga gärningsmän i MGX 315 till Hornsbergsstrand på Kungsholmen i syfte att undkomma och göra sig av med mordvapnet,

Fouad Saleh har genom sitt agerande stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Mikael Chamoun har varit delaktig i gärningen genom att:

- tillsammans med Fouad Saleh, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin, i vart fall under den aktuella dagen, beslutat att döda Ivan Semedo,
- i samband med den aktuella händelsen och i syfte att utföra gärningen beväpnat sig med revolvern Charter Arms modell Target Bulldog i kaliber .357 magnum och

eller annat skjutvapen,

- förmått Ivan Semedo att gå in i Lötsjögaraget vid Lötsjövägen i Sundbyberg eller i vart fall gått in tillsammans med Ivan Semedo i Lötsjögaraget i syfte att där kunna genomföra gärningen,
- varit på plats i Lötsjögaraget i samband med den första skjutningen,
- skjutit Ivan Semedo i eller i anslutning till Lötsjögaraget med revolvern Charter Arms modell Target Bulldog i kaliber .357 magnum eller i vart fall tagit fram revolvern eller annat skjutvapen i Lötsjögaraget i syfte att skjuta Ivan Semedo,
- själv och/eller tillsammans med övriga gärningsmän till fots jagat efter Ivan Semedo i Hallonbergen och i riktning mot Ör i Sundbyberg,
- deltagit i den fortsatta jakten efter Ivan Semedo och fordonet PAW 309 genom att ha färdats i fordonet MGX 315 från Ör till Karolinska vägen,
- skjutit Ivan Semedo upprepade gånger vid Karolinska vägen med revolvern Charter Arms modell Target Bulldog i kaliber .357 magnum eller annat skjutvapen; eller i vart fall befunnit sig på platsen,
- efter skjutningen vid Karolinska vägen fortsatt färden tillsammans med övriga gärningsmän i MGX 315 till Hornsbergsstrand på Kungsholmen i syfte att undkomma och göra sig av med mordvapnet,
- gjort sig av med mordvapnet genom att slänga revolvern Charter Arms modell Target Bulldog i kaliber .357 magnum i Karlbergskanalen under Essingeleden mellan Kungsholmen och Solna i direkt anslutning till den aktuella gärningen,

Mikael Chamoun har genom sitt agerande stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Amir Jabbari Taklar har varit delaktig i gärningen genom att:

- tillsammans med Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Munir Nooraldin, i vart fall under den aktuella dagen, beslutat att döda Ivan Semedo,
- förmått Ivan Semedo att gå in i Lötsjögaraget vid Lötsjövägen i Sundbyberg eller i vart fall gått in tillsammans med Ivan Semedo i Lötsjögaraget i syfte att där kunna

genomföra gärningen,

- varit på plats i Lötsjögaraget i samband med den första skjutningen,
- tillsammans med övriga gärningsmän till fots jagat efter Ivan Semedo i Hallonbergen och i riktning mot Ör i Sundbyberg,
- därefter tillsammans med Malik Yusuf hämtat upp fordonet MGX 315 i garaget under Hallonbergen centrum i syfte att eftersöka Ivan Semedo,
- haft telefonkontakt med Rager Rebandi kl. 19:29 i syfte att koordinera jakten på Ivan Semedo,
- tillsammans med Yusuf hämtat upp Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Munir Nooraldin och Rager Rebandi i Hallonbergen/Ör med fordonet MGX 315 och därefter framfört fordonet under färden efter PAW 309 från Hallonbergen/Ör till Karolinska vägen,
- tvingat föraren av fordonet PAW 309 att stanna genom att köra in framför honom och blockera vägen vid Karolinska vägen,
- varit på plats vid Karolinska vägen i samband med den andra skjutningen,
- fortsatt att framföra fordonet MGX 315 efter skjutningen från Karolinska vägen till Hornsbergsstrand på Kungsholmen i syfte att undkomma och göra sig av med mordvapnet,

Amir Jabbari Taklar har genom sitt agerande stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Munir Nooraldin har varit delaktig i gärningen genom att:

- tillsammans med Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Amir Jabbari Taklar, i vart fall under den aktuella dagen, beslutat att döda Ivan Semedo,
- förmått Ivan Semedo att gå in i Lötsjögaraget vid Lötsjövägen i Sundbyberg eller i vart fall gått in tillsammans med Semedo i Lötsjögaraget i syfte att där kunna genomföra gärningen,
- varit på plats i Lötsjögaraget i samband med den första skjutningen,
- tillsammans med övriga gärningsmän till fots jagat efter Ivan Semedo i Hallonber-

- gen och i riktning mot Ör i Sundbyberg,
- gett Amir Jabbari Taklar och Malik Yusuf tillgång till fordonet MGX 315 i syfte att eftersöka Ivan Semedo,
 - haft upprepade kontakter med Ivan Semedo efter skjutningen i Lötsjögaraget i syfte att lokalisera vart han befunnit sig,
 - medverkat till den fortsatta jakten genom att upplåta fordonet MGX 315 till övriga gärningsmän samt själv deltagit i den fortsatta jakten efter Ivan Semedo och fordonet PAW 309 genom att ha färdats i fordonet MGX 315 från Ör till Karolinska vägen,
 - varit på plats vid Karolinska vägen i samband med den andra skjutningen,
 - efter skjutningen vid Karolinska vägen fortsatt färden tillsammans med övriga gärningsmän i MGX 315 till Hornsbergsstrand på Kungsholmen i syfte att undkomma och göra sig av med mordvapnet,
 - tillsammans med Rager Rebandi fortsatt färden efter Kungsholmen tillbaka till Hallonbergen i fordonet MGX 315,

Munir Nooraldin har genom sitt agerande stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Malik Yusuf har varit delaktig i gärningen genom att:

- förmått Ivan Semedo att gå in i Lötsjögaraget vid Lötsjövägen i Sundbyberg eller i vart fall gått in tillsammans med Ivan Semedo i Lötsjögaraget i syfte att där kunna genomföra gärningen,
- varit på plats i Lötsjögaraget i samband med den första skjutningen, tillsammans med övriga gärningsmän till fots jagat efter Ivan Semedo i Hallonbergen och i riktning mot Ör i Sundbyberg,
- därefter tillsammans med Amir Jabbari Taklar hämtat upp fordonet MGX 315 i garaget under Hallonbergen centrum i syfte att eftersöka Ivan Semedo,
- haft telefonkontakt med Rager Rebandi kl. 19:25 i syfte att koordinera jakten på Ivan Semedo,

- deltagit i den fortsatta jakten efter Ivan Semedo och fordonet PAW 309 genom att ha färdats i fordonet MGX 315 från Ör till Karolinska vägen,
- varit på plats vid Karolinska vägen i samband med den andra skjutningen,
- efter skjutningen vid Karolinska vägen fortsatt färden tillsammans med övriga gärningsmän i MGX 315 till Hornsbergsstrand på Kungsholmen i syfte att undkomma och göra sig av med mordvapnet,
- skickat två meddelanden kl. 19:40 till vittnet Nikola Zivkovic med innehållet ”stäng munnen” och ”berätta annat”, eller i vart fall lånat ut sin telefon till annan person som skickat aktuella meddelanden,

Malik Yusuf har genom sitt agerande stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Rager Rebandi har varit delaktig i gärningen genom att:

- förmått Ivan Semedo att gå in i Lötsjögaraget vid Lötsjövägen i Sundbyberg eller i vart fall gått in tillsammans med Ivan Semedo i Lötsjögaraget i syfte att där kunna genomföra gärningen,
- varit på plats i Lötsjögaraget i samband med den första skjutningen,
- tillsammans med övriga gärningsmän till fots jagat efter Ivan Semedo i Hallonbergen och i riktning mot Ör i Sundbyberg,
- haft telefonkontakt med Malik Yusuf kl. 19.25 och Amir Jabbari Taklar kl. 19.29 i syfte att koordinera jakten på Ivan Semedo,
- deltagit i den fortsatta jakten efter Ivan Semedo och fordonet PAW 309 genom att ha färdats i fordonet MGX 315 från Ör till Karolinska vägen,
- varit på plats vid Karolinska vägen i samband med den andra skjutningen,
- efter skjutningen vid Karolinska vägen fortsatt färden tillsammans med övriga gärningsmän i MGX 315 till Hornsbergsstrand på Kungsholmen i syfte att undkomma och göra sig av med mordvapnet,
- tillsammans med Nooraldin fortsatt färden efter Kungsholmen tillbaka till Hallonbergen i fordonet MGX 315,

- Rager Rebandi har genom sitt agerande stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin, Malik Yusuf och Rager Rebandi har i vart fall främjat gärningen med råd och dåd genom ovan angivna agerande.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin, Malik Yusuf och Rager Rebandi har vidare genom sitt agerande visat synnerlig hänsynslöshet samt orsakat synnerligt lidande och bestående kroppsskada.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin, Malik Yusuf och Rager Rebandi begick gärningen med uppsåt eller av oaktsamhet.

Grovt skyddande av brottsling enligt 17 kap 11 § 1 st och 3 st brottsbalken

Danér Samir Salih har i direkt anslutning till att Ivan Semedo skjutits vid Karolinska vägen i Solna tagit med sig och därefter, fram till och med den 24 januari 2017, gömt Ivan Semedos mobiltelefon i sin bostad på Logdansvägen i Sundbyberg.

Genom agerandet har *Danér Samir Salih* undanröjt bevis avseende mordet på Ivan Semedo.

Synnerligen grovt vapenbrott enligt 9 kap 1 a § 2 st vapenlagen (1996:67)

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin och Malik Yusuf har tillsammans och i samförstånd innehaft och/eller tagit befattning med två pistoler av märket Atak Arms LTD modell Stalker 914-S i kaliber 9 mm, en pistol av märket Crvena Zastava modell 67 i kaliber 7,65 mm, en revolver av märket Charter Arms modell Target Bulldog i kaliber .357 magnum samt magasin till aktu-

ella vapen och en stor mängd skarp ammunition utan att ha rätt till det.

Det hände från och med 2015 till och med den 24 maj 2017 i Stockholmsområdet. Pistolerna anträffades i ett förråd på Lötsjövägen i Sundbyberg den 28 april 2017 och revolvern anträffades i Karlbergskanalen i Stockholm den 24 maj 2017. En av pistolerna av märket Atak Arms LTD modell Stalker 914-S och revolvern av märket Charter Arms modell Target Bulldog i kaliber .357 magnum har använts vid skjutningen av Ivan Semedo den 22 januari 2017 i Sundbyberg och Solna.

Brottet bör bedömas som synnerligen grovt eftersom innehavet avsett fyra vapen med tillhörande magasin och skarp ammunition, vapnen är av särskilt farlig beskaffenhet och de har innehafts på allmän plats. Därutöver har i vart fall två av vapnen används i samband med gärningen den 22 januari 2017 och det har funnits en betydande risk för att samtliga vapen skulle komma till användning i samband med brott mot person.

Åtalspunkt 2

Grovt vapenbrott enligt 9 kap 1 a § 1 st vapenlagen (1996:67)

Fouad Saleh och Amir Jabbari Taklar har, tillsammans och i samförstånd, innehaft en halvautomatisk pistol av märket Mauser HSc eller liknande skarpt vapen med tillhörande magasin och ammunition utan att ha rätt till det. Det var vid något tillfälle mellan 2015 och 2016 vid Barkarby flygfält i Järfälla.

Amir Jabbari Taklar har vidare innehaft en automatkarbin AK47 Zastava modell M70 AB2 eller liknande skarpt vapen, med magasin och en stor mängd ammunition utan att ha rätt till det. Det var den 4 mars 2016 i Stockholmsområdet.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom vapnen är av särskilt farlig beskaffenhet

och pistolen har innehafts på allmän plats.

Fouad Saleh och Amir Jabbari Taklar begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 3

Narkotikabrott enligt 1 § 1 st 1 p narkotikastrafflagen (1968:64)

Fouad Saleh, Sem Tahir, Adam Boto och Munir Nooraldin har tillsammans och i samförstånd olovligen i överlåtelsesyfte innehaft 462,63 gram cannabis, som är narkotika. Det hände från januari 2017 till och med den 28 april 2017 vid Lötsjövägen i Sundbyberg. Saleh, Tahir, Boto och Nooraldin begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 4

Misshandel enligt 3 kap 5 § brottsbalken

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Sem Tahir, Rager Rebandi och andra personer har tillsammans och i samförstånd misshandlat Gabriel Bremler genom att slå och sparka honom upprepade gånger i ansiktet, på kroppen och på benen, vilket orsakat smärta, rodnader och sårskador.

Det hände den 23 januari 2017 i Hallonbergen centrum i Sundbyberg. Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Sem Tahir och Rager Rebandi begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 5

Mord, alternativt synnerligen grov misshandel, alternativt grovt vållande till annans död, alternativt medhjälp till något av dessa brott enligt 3 kap 1 §, 6 § 2 st och 7 § 2 st samt 23 kap 4 § brottsbalken

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir har tillsammans och i samförstånd den 7 mars 2017 vid Lötsjövägen i Sundbyberg dödat Elizabeth Axelsson genom att ett stort antal gånger hugga och skära henne med kniv eller annat stickvapen i huvudet/ansiktet, halsen/nacken, överkroppen, armarna och händerna, samt upprepade gånger slå henne i ansiktet.

Elizabeth Axelsson har av våldet orsakats omfattande sårskador på bl.a. huvudet/ansiktet, halsen/nacken, överkroppen, armarna, händerna samt omfattande invärtes skador.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir har vidare tillsammans och i samförstånd den 7 mars 2017 vid Lötsjövägen i Sundbyberg dödat José Axelsson genom att ett stort antal gånger hugga och skära honom med kniv eller annat stickvapen i huvudet/ansiktet, halsen/nacken, överkroppen och armarna, upprepade gånger slå honom med pinnar/grenar eller liknande tillhyggen i huvudet, på överkroppen och armarna, bl.a. när han legat på marken, upprepade gånger sparka och slå honom, bl.a. när han legat på marken.

José Axelsson har av våldet orsakats omfattande sår/stick- skärskador samt blåmärken och hudavskrapningar på bl.a. huvudet/ansiktet, halsen/nacken, överkroppen, armarna, händerna samt omfattande invärtes skador.

Fouad Saleh har varit delaktig i gärningarna genom att:

- tillsammans med Chamoun, Boto och Tahir en tid innan den 7 mars 2017 beslutat

att angripa José Axelsson,

- tillsammans med Boto och Tahir den 2 mars 2017 på Hornbach i Sundbyberg inhandlat brottsverktygen kniv, rep och handskar,

- i syfte att utföra gärningarna beväpnat sig med kniv eller annat stickvapen den 7 mars 2017,

- olovligen inträngt i José och Elizabeth Axelssons bostad på Lötsjövägen,

- ett stort antal gånger hugga/skära Elizabeth Axelsson med kniv eller annat stickvapen i huvudet/ansiktet, halsen, överkroppen, armarna och händerna samt upprepade gånger slagit henne i ansiktet,

- ett stort antal gånger hugga/skära José Axelsson med kniv eller annat stickvapen i huvudet/ansiktet, halsen/nacken, överkroppen och armarna, bl.a. när han legat på marken,

- följt efter José Axelsson på gården utanför bostaden på Lötsjövägen, genom bostaden och vidare ut och ner på Lötsjövägen mot Rissneleden när José Axelsson försökt undkomma angreppet,

- upprepade gånger sparkat och slagit José Axelsson bl.a. när han legat på marken,

Fouad Saleh har genom sitt agerande i vart fall stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Mikael Chamoun har varit delaktig i gärningarna genom att:

- tillsammans med Fouad Saleh, Adam Boto och Sem Tahir en tid innan den 7 mars 2017 beslutat att angripa José Axelsson,

- olovligen inträngt i José och Elizabeth Axelssons bostad på Lötsjövägen,

- befunnit sig i Axelssons bostad i samband med angreppet mot Elizabeth Axelsson,

- hindrat Elizabeth Axelsson från att lämna lägenheten genom att blockera hennes flyktväg,

- upprepade gånger slagit José Axelsson med pinnar/grenar eller liknande tillhyggen i huvudet, på överkroppen och armarna, bl.a. när han legat på marken,

- följt efter José Axelsson på gården utanför bostaden på Lötsjövägen, genom bo-

staden och vidare ut och ner på Lötsjövägen mot Rissneleden när José Axelsson försökt undkomma angreppet,

- upprepade gånger sparkat och slagit José Axelsson bl.a. när han legat på marken,
- vid något tillfälle under gärningen hanterat mordvapnet eller i vart fall knivslidan till mordvapnet,

Mikael Chamoun har genom sitt agerande i vart fall stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Adam Boto har varit delaktig i gärningarna genom att:

- tillsammans med Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Sem Tahir en tid innan den 7 mars 2017 beslutat att angripa José Axelsson,
- tillsammans med Fouad Saleh och Sem Tahir den 2 mars 2017 på Hornbach i Sundbyberg inhandlat brottsverktygen kniv, rep och handskar,
- efter den 2 mars 2017 förvarat brottsverktygen rep och kniv i, eller i anslutning till, sin bostad,
- den 7 mars 2017 överlämnat den inhandlade kniven till annan gärningsman,
- olovligen inträngt i José och Elizabeth Axelssons bostad på Lötsjövägen genom att krossa fönstret till altandörren med en busshammare eller likande,
- befunnit sig i Axelssons bostad i samband med angreppet mot Elizabeth Axelsson,
- hindrat Elizabeth Axelsson från att lämna lägenheten genom att blockera hennes flyktväg,
- upprepade gånger slagit José Axelsson med pinnar/grenar eller liknande tillhyggen i huvudet, på överkroppen och armarna, bl.a. när han legat på marken,
- följt efter José Axelsson på gården utanför bostaden på Lötsjövägen, genom bostaden och vidare ut och ner på Lötsjövägen mot Rissneleden när José Axelsson försökt undkomma angreppet,
- upprepade gånger sparkat, slagit och/eller huggit José Axelsson med kniv eller annat stickvapen bl.a. när han legat på marken,

Adam Boto har genom sitt agerande i vart fall stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Sem Tahir har varit delaktig i gärningarna genom att:

- tillsammans med Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Adam Boto en tid innan den 7 mars 2017 beslutat att angripa José Axelsson,
- tillsammans med Fouad Saleh och Adam Boto den 2 mars 2017 på Hornbach i Sundbyberg inhandlat brottsverktygen kniv, rep och handskar,
- olovligen inträngt i José och Elizabeth Axelssons bostad på Lötsjövägen,
- befunnit sig i Axelssons bostad i samband med angreppet mot Elizabeth Axelsson,
- hindrat Elizabeth Axelsson från att lämna lägenheten genom att blockera hennes flyktväg,
- upprepade gånger slagit José Axelsson med pinnar/grenar eller liknande tillhyggen i huvudet, på överkroppen och armarna, bl.a. när han legat på marken,
- följt efter José Axelsson på gården utanför bostaden på Lötsjövägen, genom bostaden och vidare ut och ner på Lötsjövägen mot Rissneleden när José Axelsson försökt undkomma angreppet,
- upprepade gånger sparkat och slagit José Axelsson bl.a. när han legat på marken,

Sem Tahir har genom sitt agerande i vart fall stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir har i vart fall främjat gärningen med råd och dåd genom ovan angivna agerande.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir har vidare genom sitt agerande visat synnerlig hänsynslöshet samt orsakat synnerligt lidande och bestående kroppsskada.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir begick gärningarna med

uppsåt eller av oaktsamhet.

Grovt övergrepp i rättssak (17 kap 10 § 1 st 1 men och 3 st brottsbalken)

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir har, tillsammans och i samförstånd, den 7 mars 2017 vid Lötsjövägen i Sundbyberg med våld, enligt ovan, angripit Elizabeth och José Axelsson för att José Axelsson avlagt vittnesmål hos polisen och för att hindra målsägarna från att avlägga sådant vittnesmål.

Brottet är grovt eftersom det uppkommit betydande men för enskild, våldet varit av allvarligt slag och gärningen varit av särskild farlig och hänsynslös art.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir begick gärningen med uppsåt.

Fatima Vieira Semedo, Benny Semedo Nascimento, Filipe Semedo Pereira Lopes Da Silva, Maryam Ansari, Maximus Axelsson, Daniél Axelsson, Elena Salvatierra Munoz, Marisol Gonzalez Salvatierra, Cristina Gonzalez Salvatierra, Johnny Vergara Salvatierra och Hans Axelsson har biträtt åtalet.

2 DOMSKÄL

Skuld

Detta mål rör ett litet område i Sundbyberg, Hallonbergen. Alla inblandade har funnits på Lötsjövägen, Lötsjövägens garage eller gård. Ivan Semedo var känd lokalt och de flesta visste att han avtjänat ett längre fängelsestraff. Fouad Saleh var några år yngre och umgicks med Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin. I deras umgängeskrets fanns även andra unga män nämligen bl.a. Rager Re-

bandi, Malik Yusuf, Adam Boto och Sem Tahir. I kretsen förekom såväl vapen som narkotika. Allt började när Ivan Semedo träffade på Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin, Rager Rebandi och Malik Yusuf i Hallonbergens centrum. De gick till Lötsjövägens garage, Lötsjögaraget, och där sköt någon eller några Ivan Semedo. Efter en biljakt mot Karolinska sjukhuset sköts han ytterligare en gång och kom därefter att avlida. Dagen därpå uppstod ett tumult i Hallonbergen centrum då Gabriel Bremner utsattes för våld. Cirka sex veckor senare mördades även Elizabeth Axelsson när hon befann sig i sin och José Axelssons bostad. Minuter senare mördades även José Axelsson. De tre mordena visade sig ha ett samband. Så här har tingsrätten uppfattat utredningen.

2.1 Åtalspunkt 1 Mord m.m.

Fouad Saleh har förnekat vad som lagts honom till last beträffande våld mot Ivan Semedo. Han har endast vidgått att han varit på plats i Lötsjögaraget men att detta inte har varit i närheten av skjutningen. Han har förnekat synnerligen grovt vapenbrott men vidgått att han tagit viss befattning med vapen som dock inte utgjort en straffbar befattning.

Mikael Chamoun har förnekat vad som lagts honom till last beträffande våld mot Ivan Semedo. Han har endast vidgått att han varit på plats i Lötsjögaraget men att detta inte har varit i närheten av skjutningen. Han har förnekat synnerligen grovt vapenbrott eftersom han inte tagit befattning med några vapen.

Amir Jabbari Taklar har förnekat vad som lagts honom till last beträffande våld mot Ivan Semedo. Han har endast vidgått att han varit på plats i Lötsjögaraget men att detta inte har varit i närheten av skjutningen. Han har vidgått att han hämtat fordonet MGX 315 men inte för att jaga efter Ivan Semedo. Han har vidgått telefonkontakt med Rager Rebandi men inte för att koordinera någon jakt. Därtill har han vidgått att han befunnit sig i fordonet under färden mot Karolinska sjukhuset, men som

passagerare Han har förnekat synnerligen grovt vapenbrott men medgett att han filmat vid ett tillfälle när det skjutits med en pistol som åklagarna menar är den rostiga Zastavan.

Munir Nooraldin har förnekat vad som lagts honom till last beträffande våld mot Ivan Semedo. Han har endast vidgått att han varit på plats i Lötsjögaraget men att detta inte har varit i närheten av skjutningen. Han har förnekat synnerligen grovt vapenbrott eftersom han inte tagit befattning med några vapen.

Malik Yusuf har förnekat vad som lagts honom till last beträffande våld mot Ivan Semedo. Han har endast vidgått att han varit på plats i Lötsjögaraget men att detta inte har varit i närheten av skjutningen. Därefter har han färdats i MGX315 mot Karolinska sjukhuset. Han har inte känt till syftet med färden. Han har haft telefonkontakt med Rager Rebandi efter skjutningen men detta har inte varit i syfte att koordinera någon jakt. Det är inte han som har skrivit de sms som läggs honom till last. Han har förnekat synnerligen grovt vapenbrott eftersom han inte tagit befattning med några vapen.

Rager Rebandi har förnekat vad som lagts honom till last beträffande våld mot Ivan Semedo. Han har endast vidgått att han varit på plats i Lötsjögaraget men att detta inte har varit i närheten av skjutningen. Han har emellertid vidgått att han tagit emot telefonsamtal efter skjutningen men att detta inte syftat till att vara en del i koordineringen i en jakt. Han har därtill vidgått att han klivit in i fordonet MGX 315 och som passagerare färdats mot Karolinska sjukhuset, men inte känt till syftet med färden.

Danér Samir Salih har förnekat grovt skyddande av brottsling. Han hade fått mobiltelefonen från Ivan Semedo och har inte försökt gömma den. Syftet var att ge den till Ivan Semedos familj.

De tilltalade har hörts över åtalet. I skuldfrågan har även målsägandena Fatima Semedo, Benny Semedo och Maryam Ansari hörts. Fatima Semedo var Ivan Semedos mor, Benny Semedo var hans bror och Maryam Ansari var hans flickvän. Åklagarna har som muntlig bevisning åberopat vittnesförhör med polismännen Ingemar Larsson, Marwin Fredriksson och Lars Lindholm, med Nikola Zivkovic, Matiewos Ghebremikael, Orhan Murad, Mehmet Corum, Veronica Lundgren Vidarsson, Ronja Emilsson, Helen Axelsson, Timur Erman, Bilal Assi, vapenteknikerna Mikael Johannesson och Thomas Appelqvist samt med överläkaren Sergei Anikin (vittnesutsagorna se domsbilaga nr 2).

Som skriftlig bevisning har åklagarna bl.a. åberopat händelserapport, avrapporteringspromemoria, obduktionsprotokoll, analysbesked, fotografier, promemior, beslagsprotokoll, avtal och ägandeuppgifter för bil, kartor och ritningar, platsundersökningar, telefonanalyser, protokoll från vapenundersökningar samt sakkunnigutlåtanden från NFC. Åklagarna har spelat upp filmer och larmsamtal. Munir Nooraldin har åberopat skriftlig bevisning beträffande bilen och Amir Jabbari Taklar har åberopat en tidigare hemlig bilaga till ett häktningsprotokoll rörande Rager Rebandi samt en del av en dom beträffande honom själv.

Bakgrund och vad som är ostridigt

Ivan Semedo har tidigare dömts för brott och suttit i fängelse. Han hade under sensommaren blivit villkorligt frigiven och flyttat tillbaka hem till sin mor Fatima Semedo. De bodde på Lötsjövägen 93. Lötsjövägen 11-93 är uppbyggt som ett kvadratisk område med höghus, se bifogad karta över det stora garage som ligger under husen domsbilaga nr 3. Lötsjövägen 11 och 93 ligger bredvid varandra. Även Fouad Saleh och Adam Boto bor i detta höghusområde på nummer 91 respektive 81. Fouad Saleh bodde granne med Ivan Semedo. Ivan Semedo var bekant med samtliga tilltalade. Vittnet Anis Karchaoui (åtalpunkt 5) bodde vid denna tidpunkt på

Lötsjövägen 13 och vittnet Lizaveta Chashchyna (också åtalspunkt 5) bodde på Lötsjövägen 19, se den bifogade kartan.

Den 22 januari besköts Ivan Semedo i Lötsjögaraget. José Axelsson befann sig hemma på Lötsjövägen 11 och iakttog från sin altan hur små grupper av unga män lämnade garaget. Ivan Semedo kontaktade sin vän Danér Samir Salih som i sin tur kontaktade Nikola Zivkovic för att få skjuts till Karolinska sjukhuset i Solna. Nikola Zivkovic hämtade upp Ivan Semedo och Danér Samir Salih vid Spelmanshöjden i sin pappas bil. Under färden i bilen pratade Ivan Semedo i telefon med bl.a. sin flickvän Maryam Ansari. De hade varit ett par sedan Ivan Semedo frigavs från sitt fängelsestraff. Tidigare hade han även pratat med Munir Nooraldin eller åtminstone med någon som använde hans telefon. Det blev en biljakt och den bil som Ivan Semedo färdades i blev prejad på Karolinska vägen och tvingades stanna bakom den andra bilen. Nikola Zivkovic och Danér Samir Salih sprang ut från bilen och lämnade kvar Ivan Semedo i bilen. Ivan Semedo blev då skjuten en andra gång. Han kom under vård men dog kort efter att ha anlänt till sjukhuset. Läkare hann dock påbörja kirurgi.

Den 28 april hölls ett mycket långt polisförhör med Fouad Saleh. I fortsättningen kommer det förhöret helt enkelt gå under benämningen ”det långa förhöret”. Under det förhöret uppgav Fouad Saleh sig ha tillgång till ett förråd på Lötsjövägen 2A. Polisen hittade ingen nyckel till förrådet men låset gick att få upp med en skruvmejsel. Inne i förrådet påträffades tre vapen, ammunition och narkotika. Under samma förhör uppgav Fouad Saleh också att de gjort sig av med en magnumrevolver i Karlbergskanalen vid Hornsbergsstrand. Dykare hittade en rostig magnumrevolver där.

I Amir Jabbari Taklars dator har polisen påträffat filmer som visar hur Fouad Saleh, Fouad Salehs lillebror och Amir Jabbari Taklar hanterar skjutvapen – äkta eller attrapper – och ammunition.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Vad krävs för en fällande dom i ett mål som detta?

För en fällande dom i ett brottmål krävs att domstolen – genom den utredning som har lagts fram för domstolen under rättegången – finner det ställt utom rimligt tvivel att den åtalade har gjort sig skyldig till det som åklagaren påstår i sin beskrivning av gärningen. Med ett annat sätt att uttrycka saken krävs för en fällande dom att det är praktiskt taget uteslutet att det kan ha gått till på något annat sätt än det som åklagaren påstår. Domstolens uppgift i ett brottmål är alltså att bedöma om åklagaren har bevisat sitt gärningspåstående. I brottmål där det har hållits huvudförhandling är tingsrätten hänvisad till att göra denna bedömning utifrån den utredning som lagts fram vid huvudförhandlingen. Något annat material får rätten inte beakta. Det som sker under förundersökningen är inte en del av rättegången. Syftet med förundersökningen är i stället i första hand att skapa underlag för åklagarens beslut i åtalsfrågan. Genom förundersökningen får parterna också möjlighet att bedöma vilken bevisning som bör läggas fram för domstolen. Uppgifter som olika personer kan ha lämnat till polisen före huvudförhandlingen får läggas fram för domstolen endast i vissa fall och under särskilda förutsättningar.

Hur ska bevisningen värderas?

Bevisvärderingen ska vara objektiv och omsorgsfull och grundad endast på sakliga skäl. Den ska ske strukturerat. Domstolen får inte grunda sin dom på något allmänt helhetsintryck av materialet, utan en bedömning ska först göras av de enskilda bevisen. De särskilda bevisproblem som kan finnas i mål där vittnen kan vara obenägna att berätta vad de verkligen sett på grund av rädsla innebär inte att kravet på åklagarens bevisning sänks. Enligt Högsta domstolen bör bedömningen i ett fall som det aktuella till en början ta sikte på den bevisning som har åberopats till stöd för gärningspåståndet. Utgångspunkten är att den tilltalade inte behöver bevisa något.

Den tilltalade ska i princip inte heller ha någon nackdel av att ha lämnat uppgifter som visar sig vara felaktiga. Detta hänger samman med att han eller hon kan ha skäl att lämna en annan berättelse än den som är sann, även om han eller hon är oskyldig till det som åklagaren påstår. Först om åklagarens bevisning är tillräcklig ska den tilltalades berättelse och bevisningen som stöder denna berättelse värderas som motbevisning till det som åklagaren påstår (se NJA 2015 s. 702 och NJA s. 2017 s. 316).

Uppgifter från en tilltalad till nackdel för någon annan tilltalad måste alltid bedömas med försiktighet. Sådana uppgifter har typiskt sett ett lågt bevisvärde. Är uppgifterna dessutom lämnade i polisförhör och inte under rättegången är bevisvärdet försumbart. Enbart sådana uppgifter kan inte läggas till grund för en fällande dom. Tingsrätten redovisar nedan först hur tingsrätten ser på Fouad Salehs utsaga under det långa polisförhöret och värdet av de andrahandsuppgifter från José Axelsson som antecknats av polismannen Ingemar Larsson samt det larmsamtal som ringdes av José Axelsson när han dödades och som har dokumenterats genom inspelning och utskrift. Därtill kommer positioneringar av mobiltelefoner, samtal och samtalsförsök, sms och utredning om skadebild, vapen och ammunition. Mot den bakgrunden värderas därefter den muntliga bevisningen.

Det långa polisförhöret, som i delar spelats upp för att Fouad Saleh skulle få kommentera de, pågick under drygt fyra och en halv timmar. Fouad Saleh har inför rätten uppgett att han i förhöret ”bara snackar en massa skit”, att vissa saker inte stämmer och vissa saker stämmer inte och att han aldrig skulle ha sagt det om man inte ”tagit” hans hjärna. I förhöret lämnade han uppgifter om bland annat sin dåvarande offentlige försvarare som var uppenbart oriktiga. Å andra sidan lämnade han uppgifter om bland annat revolvern i Karlbergskanalen och förrådet på Lötsjövägen 2A som vid kontroll visade sig stämma. Han gav även uppgifter om sitt eget handlande som innebar att han själv gjorde sig skyldig till brott. I den psykologutredning som ingår i det rättspsykiatriska utlåtandet avseende honom får han diagnosen anti-

socialt personlighetssyndrom, som inte innebär att förmågan till verklighetsprövning påverkas. Med utgångspunkt i den försiktighet som medtilltalads uppgifter ska bedömas kan enligt tingsrättens uppfattning de uppgifter som Fouad Saleh enbart lämnat under det långa förhöret om andra personers delaktighet och handlande - och som inte vinner stöd av annan utredning i målet - endast tillmätas ett synnerligen begränsat bevisvärde.

José Axelsson har utanför ramen för ett förhör som hållits av Ingemar Larsson genom ett spaningsuppslag namngett Miko, Fouad, Amir, Munir och Rager som killar som han sett springa ut från Lötsjögaraget efter den första skjutningen av Ivan Semedo. José Axelsson ska också ha spekulerat i att ytterligare en av dem kan ha varit Malik. Vid huvudförhandlingen har emellertid samtliga tilltalade medgett att de varit på platsen, men att de inte på något sätt varit inblandade i själva skjutningen. Störst intresse kring utpekandet av vilka personer som lämnade garaget har uppgiften om att en Munir ska ha varit i den grupp som sprang. Eftersom efternamn inte antecknats går det emellertid inte att med full säkerhet säga att det var Munir Nooraldin som avses, men det är en stark indikation. Den indikationen blir ännu starkare eftersom Ingemar Larsson känts vid hela sitt spaningsuppslag och bekräftat att de fem som utpekades av José Axelsson är samma som fem av de frihetsberövade i målet.

Genom att Fouad Saleh beslutade sig för att berätta en massa saker för polisen den 28 april 2017 fann man ett förråd med adress Lötsjövägen 2A innehållande bl.a. cannabis, en rostig pistol av märket Zastava, två uppborrade start/gaspistoler av modellen Stalker samt en del ammunition bl.a. till en Stalkerpistol och till en Magnumrevolver. Ingen nyckel fanns dock till förrådet, men det gick att öppna med en vanlig skruvmejsel. Adam Boto, som ju avhandlas i andra åtalspunkter, hade dock tillgång till en polisbricka som även fungerade på ytterdörren till den byggnad där förrådet fanns. Av den tekniska utredningen av förrådet på Lötsjövägen framkom, såvitt nu är av intresse, att den Stalkerpistol som kunde ha använts vid mordet låg i

en låda och att spår från Mikael Chamoun fanns på insidan av den lådan. Ytterligare spår kunde inte säkras varken på den lådan eller den Stalkerpistolen. Den andra Stalkerpistolen förvarades i samma slags låda i samma väska som den första. På den pistolen har säkrats spår från Fouad Saleh. Vidare fanns det ammunition till den i lådan. Det var en slags 9 mm ammunition som säljs lagligt på marknaden men med ståldankar i 6 mm fästa längst fram på varje ammunition. Vid teknisk undersökning har vapentekniker kunnat konstatera att denna modifierade ammunition fungerat att skjuta med. Att det funnits liknande (modifierad) ammunition som den som måste använts vid skjutningen av Ivan Semedo, se nedan beträffande vapenundersökningarna, ger starkt stöd för att det var just en Stalkerpistol som använts.

Den modifierade ammunition förvarades i en plastpåse som var igentejpad. På tejpen säkrades spår från Munir Nooraldin. I väskan, tillsammans med vapenlådorna, säkrades spår på en plastpåse som innehöll ammunition. Dessa spår kom från Mikael Chamoun och José Axelsson. På grund av närheten mellan dessa saker dvs. att de förvarades i samma väska, konstaterar tingsrätten att visst stöd finns för att åtminstone någon av Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Munir Nooraldin hanterat Stalkerpistolerna. Men utredningen visar också på att det är fullt möjligt att även José Axelsson gjort det.

I denna del finns även larmsamtalet som José Axelsson ringde den 7 mars 2017 åberopat. Han har där uttalat att han och hans fru bevitnat skjutningen och utpekat såväl Fouad Saleh som Mikael Chamoun. Tingsrätten vet dock att detta inte kan stämma eftersom denne gjorde sina iakttagelser från sin altan. Uppgifterna i larmsamtalet har därför ingen avgörande betydelse för bedömningen av denna åtalspunkt.

Fouad Salehs mobiltelefon har vid tidpunkten för gärningarna inte haft någon uppkoppling i närheten av Karolinska sjukhuset, Solna. Detsamma gäller för Mikael Chamouns telefon. Mikael Chamous telefon kopplade emellertid senare upp på

Kungsholmen, vilket inte Fouad Salehs telefon gjorde. Minir Nooraldin har många uppkopplingar som stämmer väl med Ivan Semedos uppkopplingar vid tiden för jakten. Övriga tre har ju vidgått att de färdats i fordonen vid tidpunkten. Var deras telefoner kopplat upp går därför tingsrätten inte närmare in på.

Vad gäller vittnesbevisningen finns det vittnen som sett män springa ut från Lötsjögaraget efter att vittnena hört skottlossning. Inget av vittnena har kunnat peka ut någon som mer delaktig än någon annan och inget vittne har vittnat om att ha sett någon större samlad grupp jaga efter någon eller sett någon vara beväpnad. En utgångspunkt vid prövningen är alltså att det saknas vittnesuppgifter som direkt binder Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Munir Nooraldin, Amir Jabbari Taklar, Malik Yusuf och Rager Rebandi till själva skjutningen i Lötsjögaraget. Att personer som helt uppenbart varit på en brottsplats väljer att sopa igen spår – vilket dessa tilltalade har gjort – har egentligen ingen betydelse, för ingen vill ju bli misstänkt för brott oavsett om misstanken skulle vara rätt eller fel.

Vittnet Helen Axelsson har vittnat om att fordonen sedan var på samma plats vid Spelmanshöjden och att Danér Samir Salih vinkat åt den efterföljande bilen. Uppgiften om vinkningen får tingsrätten dock bedöma med försiktighet. Den ledde till att Danér Samir Salih kom att bli begärd häktad för medhjälp till detta mord, trots att det ter sig som fullständigt ologiskt för denne att försätta sig i en sådan situation att bli jagad vid en biljakt. Det hade då varit lättare att rakt av överlämna Ivan Semedo till dem som ville döda denne. Tingsrätten finner att Helen Axelsson måste ha missförstått Danér Samir Salihs gest.

Föraren av det jagade fordonet Nikola Zivkovic har också motvilligt vittnat. Han har lämnat flera versioner under förundersökningen och allt har gått ut på att han inte vet vem som sköt Ivan Semedo. Hans vittnesmål har endast kunnat tillföra att det varit fråga om en biljakt, men det framgår även av de åberopade trafikövervak-

ningsfilmerna. Även medtilltalade Danér Samir Salih har sagt sig sakna uppfattning om vem skytten vid Karolinska vägen var.

Det största stödet för vem som sköt Ivan Semedo har varit vittnesmålet från Bilal Assi. Han har gjort sina iakttagelser på relativt nära håll eftersom hans fordon fastnade bakom de andra två fordonen på Karolinska vägen. Hans signalement stämmer emellertid mycket dåligt på av åklagarna utpekade Mikael Chamoun. Denne är betydligt ljusare än de andra tilltalade i detta mål och hans hår och skägg drar åt det rödaktiga hållet. Dessutom har Bilal Assi sagt sig vara i princip helt säker på att skyttens jacka saknade luva vilket absolut inte stämmer in på Mikael Chamouns jacka. Vittnet ger således inte ett positivt stöd för att Mikael Chamoun skulle vara skytten vid Karolinska vägen.

Avslutningsvis har åklagarna åberopat en uppställning av en anonym tjänstemans promemoria angående hur mastuppkopplingar kan vara förenliga med Mikael Chamouns utsaga mot bakgrund av information om avsaknad av förseningar för tunnelbanetågen. Denna uppställning lämnar tingsrätten helt utan avseende då det inte ens går att veta något om den författarens kompetens eller vilket underlag hen haft. Det rör sig om mycket små marginaler i tid beträffande Mikael Chamoun och hans förklaring till mastuppkopplingarna och en sådan här anonym uppställning kan inte få vara avgörande i frågan om en person ska dömas till mord eller inte.

Vad som övrigt finns är de tilltalades respektive utsagor. Dessa utgör inte bevisning i egentlig mening, eftersom de har egna intressen att skydda. Tingsrätten redovisar här i korthet vad de uppgett. I utsagorna används bara förnamnen.

Rager Rebandi

Någon gång under dagen den 22 januari 2017 pratade han med Malik om att de skulle ses i Hallonbergen centrum. Strax efter kl. 18 anlände han till centrumet. Till en början gjorde han inget speciellt, utan höll mest på med sin mobiltelefon. Strax innan kl. 19 gick han ner till garaget som är beläget under Hallonbergen centrum (Centrumgaraget), där han träffade Fouad, Malik, Mikael, Munir och Amir. De umgicks i garaget, men han var mestadels för sig själv, varför han inte hörde så mycket vad de andra talade om. Strax efter kl. 19 lämnade gruppen Centrumgaraget och det var i samband med detta som de träffade Ivan. Eftersom Hallonbergen centrum höll på att stänga rörde sig gruppen mot Lötsjögaraget. Väl framme i Lötsjögaraget kommer han ihåg hur han stod bredvid Malik. Plötsligt uppfattade han att ett flertal skott avlossades. Skotten avlossades från en plats cirka 20-30 m ifrån honom och han är osäker på vem som sköt. Därefter såg han Ivan springa mot utgången av garaget. För egen del sprang han ut från garaget tillsammans med de personer han kommit dit med. Han var stressad och ville snabbt komma bort från platsen där skjutningen inträffat. Strax därpå ringde Malik till honom. Han kommer inte ihåg vad deras telefonsamtal handlade om, men antagligen ville Malik bara säkerställa att han mårde bra. Vid bron som leder till Ör hoppade han in i en BMW. Det kändes tryggt att vara tillsammans med andra personer efter det han just bevittnat. Han vill inte kommentera vilka som satt i bilen eller vem som körde. Strax därefter hamnade BMW:n i en jakt med en vit SEAT. Han var chockad och satt tyst i bilen. Han lyssnade inte på vad de andra pratade om. Vid avfarten till Karolinska sjukhuset stannade BMW:n. En eller två personer som han inte vill namnge klev ur bilen, varefter han hörde två till fyra smällar.

Efter skjutningen vid Karolinska sjukhuset fortsatte bilfärden mot Hornsberg. Han stannade dock endast en kort stund i Hornsberg innan han åkte hem. Han tog en taxi och betalade med kontanter. Kort efter händelserna den 22 januari återställde han sin mobiltelefon, eftersom den blivit långsam av ”appar” och ålder.

Mikael Chamoun

Den 22 januari 2017 vaknade han efter lunch. Någon timme senare gick han till Hallonbergen centrum där han träffade några kompisar. Senare under eftermiddagen åkte han till Kista, eftersom någon av kompisarna skulle köpa något. När de kom tillbaka till Centrumgaraget var allt som vanligt. De pratade om vardagliga saker som sport och tjejer. Efter ett tag lämnade de Centrumgaraget och de fick då syn på Ivan. Han hälsade på Ivan och frågade hur läget var. Det var kallt ute och sällskapet begav sig därför till Lötsjögaraget. Han och hans vänner gör ofta så när Hallonbergen centrum stänger. Promenaden till Lötsjögaraget tog bara någon minut. De gick in genom den lilla entrédörren till garaget, som han tror var öppen när de kom. När han kom in i garaget gick han till höger. Strax därpå träffade han en kompis som han hälsade på, men bara några sekunder senare hörde han tre eller fyra höga smällar. Han misstänkte att det rörde sig om skottlossning. Garaget är stort och smällarna ekade, varför han inte kunde lokalisera ljudkällan. Han blev rädd och hukade sig. Efter smällarna sprang han ut från garaget och begav sig hemåt. Han borde ha varit hemma någon gång kring kl. 19.20. Han smög in på sitt rum och tänkte på vad som precis inträffat. Kl. 19.40 eller 19.45 fick han ett meddelande från en kompis på ”appen” Wickr. Kompisen frågade ifall han ville komma till Stadshagen. Han hade inget bättre för sig så han gav sig av för att möta upp kompisen. Han vet inte särskilt mycket om Stadshagen, annat än att man kan bada där på somrarna. Han åkte tunnelbana till Stadshagen och resan kan uppskattningsvis ha tagit 7 minuter. När han kom fram träffade han kompisen, men de hann endast samtala i några minuter innan han fick ett samtal från en familjemedlem som påpekade att han borde komma hem. Strax efter kl. 20 återvände han därför till Hallonbergen. Telefonen som han använde under den aktuella kvällen gav han till en kusin någon vecka senare. Kusinen hade länge tjatat om att få en mobil så han gav den till honom som en present. Innan han lämnade över mobilen återställde han den och kastade SIM-kortet.

Malik Yusuf

Den 22 januari 2017 vaknade han strax efter lunch, eftersom han hade varit på nattbio dagen innan. Kort efter att han klivit upp pratade han med Rager per telefon där de bestämde att de skulle ses på fritidsgården. Vid 17.30-tiden gick han mot Hallonbergen centrum. Han gick ner till Centrumgaraget där han mötte upp ett antal kompisar. Han stod mestadels för sig själv och höll på med mobilen. Det fanns ingen speciell anledning till att gruppen träffades just där, utan de umgicks som vanligt. När Hallonbergen centrum stängde valde de att gå till Lötsjögaraget. När gruppen gick in i Lötsjögaraget, måste Ivan ha befunnit sig bakom honom, eftersom han inte såg honom. Strax därpå hörde han ett antal smällar, kanske fem eller fler. Han blev rädd och sprang längre in i garaget. Han såg aldrig vem som avlossade skotten. Han kan bekräfta att Rager befann sig i garaget, men i övrigt vill han inte nämna några namn.

Efter ytterligare en liten stund tog han sig ut från Lötsjögaraget. Han sprang till BMWn som stod parkerad i Centrumgaraget. Någonstans sprang han ihop med Amir och när de kom fram till bilen satte han sig på passagerarplatsen fram. Han satte sig inte i bilen av någon särskild anledning, utan han ville främst åka från platsen så fort som möjligt. Vid något tillfälle ringde han till Rager för att försäkra sig om att denne var oskadd. Efter några minuter stannade bilen vid bron till Ör, där flera personer hoppade in. Strax därefter började BMWn förfölja en vit SEAT. Han var tyst under färden och försökte samla tankarna efter det han just varit med om. Bilen som han färdades i stannade vid avfarten till Karolinska sjukhuset. Någon klev ur bilen och omedelbart efteråt hörde han två eller tre smällar. Han förstod då att någon hade blivit skjuten. Någon i bilen bad om att få låna hans telefon, vilket han gick med på. När han fick tillbaka mobilen såg han att någon hade skickat textmeddelanden till Nikola. Han skickade ett nytt textmeddelande till samma mottagare, där han skrev att de tidigare textmeddelandena var felskickade. Efter skjutningen vid Karolinska sjukhuset fortsatte bilfärden, men han minns inte vilken väg de tog. Bilen stannade vid något tillfälle och han passade då på att köpa dryck från

en kiosk. Därefter tog han tunnelbannan från Stadshagen hem till Rissne. Senare på kvällen gick han till fritidsgården, där han fick reda på att Ivan hade skjutits. Någon vecka efter händelsen tappade han bort sin mobiltelefon.

Amir Jabbari Taklar

Han kom till Hallonbergen centrum någon gång på eftermiddagen den aktuella dagen. Han hade det trevligt och träffade flera kompisar. Omkring kl. 17 åkte de till Kista för att köpa en kamera. En halvtimme senare anslöt sig Malik till gruppen. De umgicks i Centrumgaraget, vilket inte är särskilt ovanligt. De blev tillsagda av en väktare att Hallonbergen centrum höll på att stänga, varför de bestämde att gå till Lötsjögaraget. Ivan hade då anslutit till gruppen. När han kom in i Lötsjögaraget stötte han på Matiewos som är en god vän till honom. De hann knappt påbörja en konversation innan deras samtal avbröts med anledning av ett antal höga smällar. Han vet inte var smällarna kom ifrån, men när han vände sig om såg han två personer vid ingången till garaget. Han fick panik och sprang ut från garaget i riktning mot Centrumgaraget. Vid något tillfälle fick han syn på Malik. De tog sig ner till BMWn som stod parkerad i Centrumgaraget. Han körde ut från garaget, men åkte endast cirka 100 m innan han stannade vid det nordöstra hörnet av centrumet. Han bestämde sig för att ringa till Rager för att höra hur denne mådde. Strax efter samtalet kom ett antal personer till bilen. En av dem sa åt honom att sätta sig i baksätet, vilket han gjorde. Rager satt till höger om honom och Malik satt i passagerarsätet fram. Kort därefter fick någon i bilen syn på en vit SEAT. Samma person sade att Ivan hade blivit skadad i en skjutning. Han var fortfarande i chock sedan skjutningen och vid något tillfälle bad han om att få kliva ur bilen, men ingen lyssnade på honom. Vid avfarten till Karolinska sjukhuset stannade bilen. Han frågade varför bilen stannade, varpå någon svarade att de skulle hjälpa Ivan sista biten till Karolinska sjukhuset. En person klev ur bilen och kort därpå hörde han hur ett antal skott avlossades. Det var i denna stund som han insåg att skjutningen hade varit planerad. Kort efter smällarna klev någon in i bilen igen, varefter den åkte iväg. Han är osäker vart bilen åkte, men den stannade i anslutning till Stadshagens tunnelbana. Han,

Malik och en tredje person tog tunnelbanan hem. Senare under kvällen begav han sig till Karolinska sjukhuset tillsammans med några kompisar.

Fouad Saleh

Den aktuella dagen klev han upp omkring kl. 13, varpå han bestämde sig för att gå till Hallonbergen centrum för att äta. Under dagen träffade han flera kompisar, bland annat de som nu åtalats för mordet på Ivan. Till en början umgicks de i Centrumgaraget, men eftersom någon i sällskapet ville köpa en kamera åkte de till Kjell & Company i Kista. De återvände till Centrumgaraget strax före kl. 19. Han var tillsammans med några kompisar, men han vill inte säga vilka. Efter ett tag gick gruppen från Centrumgaraget till Lötsjögaraget. När han kom in i garaget såg han Matiewos i en bil till höger. Han hade nästan passerat Matiewos när han hörde flera höga smällar. Det var svårt att lokalisera var skotten kom ifrån, eftersom det ekade i garaget. Efter smällarna tog han sig snabbt ut från garaget. På terrassen precis ovanför entrén till garaget såg han José. Därefter gick han till fritidsgården. Promenaden tog cirka 10-15 minuter. När han kom fram till fritidsgården träffade han flera personer, men han kan inte namnge någon särskild. En stund senare frågade en kompis och han ville följa med till Karolinska sjukhuset, eftersom Ivan hade blivit skjuten. Han följde med kompiserna, men han var bara på sjukhuset en kort stund innan han begav sig hem. Några dagar efter den aktuella kvällen träffade han José som bad honom att göra sig av med en revolver i utbyte mot pengar. Han vet inte var José hade fått revolvern ifrån. En vän hyrde en bil och körde honom till Hornsberg, där han kastade revolvern i vattnet. Han har gjort sig av med saker för Josés räkning vid tidigare tillfällen också.

Munir Nooraldin

Den 22 januari 2017 började som en helt vanlig dag för honom. Han vaknade omkring kl. 13 och strax därpå gick han till Hallonbergen centrum. Han träffade några kompisar och någon gång under eftermiddagen åkte han till Kista. De åkte i en BMW som tillhörde hans mamma. När de kom tillbaka från Kista parkerade de i

Centrumgaraget. Vid kl. 19 träffade de Ivan. Han och Ivan hälsade, men i övrigt sa de inget särskilt till varandra. Därefter begav sig sällskapet till Lötsjögaraget. Han hoppades på att kunna köpa cannabis i garaget. Hans säljare brukar hålla till i garaget så han chansade och gick dit. Han gick in i garaget före de andra i sällskapet. Han beslöt sig för att ringa säljaren, men han insåg då han att han inte hade mobiltelefonen på sig. Han fortsatte in i garaget och strax därpå hörde han flera höga smällar bakom sig. Han fick panik och sprang längre in i garaget. Via en öppen dörr i garaget tog han sig till ett annat våningsplan, där han hittade ett gömställe. Han har ingen aning om vad de andra gjorde i samband med smällarna. Han gömde sig i cirka 20-30 min innan han begav sig ut från garaget. Därefter gick han till fritidsgården, men han pratade inte med någon om händelsen. Efter ett tag kom en kompis och berättade att Ivan hade avlidit. De bestämde sig för att åka bil till Karolinska sjukhuset, men strax innan Järva krog bad han föraren att köra hem honom till Rissne istället. När han kom hem såg han att någon hade parkerat BMW:n på gården utanför huset. Nycklarna till bilen låg på framdäcket. Han lånar ofta ut bilen till kompisar, men han vill inte berätta vem som lånade den denna gång. I bilen fann han sin mobiltelefon som han måste ha glömt där tidigare under kvällen. Det är inte särskilt ovanligt att han glömmet den där, eftersom han brukar ha den på laddning i bilen. Han hann inte hämta mobiltelefonen efter skjutningen i Lötsjögaraget. Han använde mobilen under dagen, men inte på kvällen. Det är inte han som har ringt till sin pappa och bror under kvällen. Antagligen har någon kompis hittat hans mobil och försökt ta reda på var han befunnit sig. Någon vecka senare köpte han en ny mobiltelefon, men han kastade inte den gamla. Polisen måste ha missat den gamla mobiltelefonen när de genomsökte hans bostad. Han och hans mamma beslutade att sälja BMW:n kort därpå, eftersom den var för liten och hade förlorat i motorstyrka.

Danér Samir Salih

På dagen den 22 januari 2017 var han och klippte sig i Tensta. Framåt kvällen ringde Ivan och berättade att han hade blivit skjuten och att han behövde hjälp att ta sig till sjukhus. Ivan var andfådd och lät panikslagen under samtalet. De kom över-

ens om att de skulle ses vid Lötsjön. Han klädde på sig så snabbt han kunde och sprang iväg. Han tror att pratade med Ivan ytterligare en gång per telefon innan de möttes upp. Det andra samtalet handlade om var Ivan mer precist befann sig vid Lötsjön. När han var i närheten av sjön skrek han Ivans namn några gånger och efter ett tag fick han svar. Ivan satt på en bänk, strax väster om Spelmanshöjden. Ivan visade att han hade blivit skjuten i ryggen. Ivan hade svårt att gå så han fick hjälpa honom upp från bänken. Han ringde till Nikola för att be om skjuts. Nikola svarade och sa att han skulle komma omedelbart. De bestämde att de skulle mötas vid Spelmanshöjden. Han och Ivan kom fram först. När de såg att Nikola närmade sig i en vit SEAT så vinkade han mot bilen för att få den att stanna. Ivan öppnade högra baksörren och satte sig i baksätet. Själv gick han runt bilen och satte sig till vänster om Ivan. Han är osäker på vilken väg bilen tog, men den åkte inledningsvis mot Hallonbergen centrum. Under bilfärden mot Karolinska sjukhuset hade han fullt fokus på Ivan och han såg inte om någon annan bil jagade dem. Ivan bad honom att ringa till några av Ivans anhöriga. Samtalen gjordes från Ivans mobil. Han hjälpte Ivan att ringa samtalen och han satte mobiltelefonen på högtalarläge så att Ivan skulle kunna prata. Han ringde Ivans flickvän och en kompis till Ivan. Han har inga minnen av några ytterligare samtal. Bilen färdades i hög hastighet längs med E4:an, men plötsligt stannade den. Han trodde inledningsvis att det var på grund av ett rödljus. Strax därefter såg han en pistol sträckas genom bilens högra framruta. Alla rutorna var nedfällda eftersom Ivan behövde luft. Han kastade sig ut genom bilens vänstra baksörr och hörde att ett eller två skott avlossades. Han vet inte var skytten kom ifrån eller var denne tog vägen efter skjutningen. Han kan heller inte uppge något signalement på skytten. Han sprang från bilen längs med kyrkogården i ett par hundra meter innan han gömde sig vid ett elskåp. Han hade fortfarande Ivans mobiltelefon i handen och det var vid detta tillfälle som han ringde till SOS Alarm. Efter ett tag gick han tillbaka till platsen där bilen stannat. Bilen var borta så han utgick ifrån att Nikola hade återvänt till den och kört Ivan sista biten till Karolinska sjukhuset. Han gick mot Karolinska sjukhuset, där han letade efter Ivan och Nikola i cirka 30-45 minuter. Han ringde till Nikola men fick inget svar. Till slut beslöt han

sig för att åka hem. Han lånade en mobiltelefon av någon utanför sjukhuset och ringde sin kompis Jordan. Kort därpå blev han upphämtad utanför sjukhuset. Han fick med sig Ivans mobil hem och tanken var att han skulle lämna den till Ivans anhöriga så snart han kunde. Han la mobiltelefonen mellan några skrivblock för att hans mamma inte skulle få syn på den och ställa frågor. Han tänkte inte på att mobilen kunde vara betydelsefull för polisen i utredningen. Någon vecka efter händelsen pratade han med Nikola. Nikola berättade att han mådde dåligt och att han befann sig i Serbien. För egen del har hans rädsla successivt avtagit och han är numera inte rädd för någon av de andra tilltalade i målet.

Tingsrätten går över till den rättsmedicinska och vapentekniska utredningen.

Obduktionen av Ivan Semedo utfördes av överläkaren Sergei Anikin, som också hörts som vittne under huvudförhandlingen. Vid obduktionen påvisades åtta skottskador i bl.a. huvudet, bålen och armarna. Tre av skottskadorna var direkt livshotande, medan övriga skador inte var det. Utredningen visar att Ivan Semedo avled till följd av skottskadorna i huvudet. Enligt Serge Anikin blev Ivan Semedo skjuten med fem till max åtta skott som avlossades från minst två olika kulvapen. Två av skottskadorna – de på bålen – orsakades av en typ av kulvapen, medan övriga skottskador orsakades av en annan typ. Det har inte gått att avgöra i vilken ordning skottskadorna uppkommit.

I Ivan Semedos kropp påträffades två ”rundkulor” och en helmantlad kula. En traumaledare på Karolinska sjukhuset hittade dessutom en helmantlad kula under sjukvårdsvagnen som Ivan Semedo vårdades på. Traumaledaren har uppgett att kulan sannolikt ramlat ur målsägandens kläder. Slutligen påträffades en helmantlad kula i bakstycket av den skyddsväst som Ivan Semedo bar när han avled. Sammanlagt har alltså fem projektiler påträffats. I ett sakkunnigutlåtande från Nationellt forensiskt centrum (NFC) anges att resultaten *talar* för att de tre helmantlade kulorna – som bedöms vara i någon av kalibrarna 9 mm, .357 eller .38 – utskjutits ur

samma vapen (Grad +2). Av utlåtandet framgår vidare att det inte varit möjligt att göra någon motsvarande bedömning beträffande rundkulorna, eftersom dessa saknar vapenrelaterade spår användbara för en individualiserande jämförelse.

I det långa förhöret berättade Fouad Saleh bl.a. att Ivan Semedo sköts med en revolver och en Stalkerpistol. Efter skjutningen kastades revolvren i vattnet vid Hornsbergs strand och Stalkerpistolen gömdes i ett förråd på Lötsjövägen 2A. Den 12 maj 2017 uppgav även Rager Rebandi i polisförhör att ett av mordvapnen kastades i vattnet vid Hornsberg. Med anledning av dessa uppgifter genomförde polisen dykningar i Karlbergskanalen, där en revolver av märket Charter Arms påträffades. I trumman på revolvren satt två patronhylsor av märket Sellier & Bellot i kalibern .357.

I förrådet på Lötsjövägen 2A påträffades tre pistoler, varav två är av modellen Stalker. I förrådet fann polisen även ett flertal patroner av märket Sellier & Bellot i kalibern .357 samt femton kulor med samma mått och vikt som de rundkulor som tidigare anträffats i Ivan Semedos kropp.

NFC har provskjutit de aktuella pistolerna för att undersöka om de går att knyta till de projektiler som påträffats i eller i anslutning till Ivan Semedos kropp. Revolvren provsköts med patroner i kalibern .357 och .38, medan Stalker-pistolerna provsköts med patroner i kalibern 9 mm. Vid en jämförelse mellan de provskjutna kulorna från revolvren och de tre helmantlade kulorna som påträffades under polisutredningen noterade NFC vissa överensstämmande systemspår. NFC bedömde dock att det inte var meningsfullt att avge en slutsats avseende kulornas spår detaljer, eftersom revolvren var rostig efter att ha legat i vatten vilket är något som påverkar spåravsättningen. Vidare fann NFC att de provskjutna kulorna från Stalker-pistolerna saknade spår detaljer, varför det inte varit möjligt att jämföra dem med de bägge rundkulor som påträffats i Ivan Semedos kropp. De vapen som polisen beslagtagit under utredningens gång kan alltså inte knytas till de projektiler som på-

träffats i eller i anslutning till Ivan Semedos kropp. I sammanhanget finns emellertid anledning att nämna att José Axelsson överlämnade en patronhylsa till polisen som han påstod sig ha funnit i Lötsjögaraget på kvällen den 22 januari 2017. Patronhylsan jämfördes därefter med patronhylsorna från provskjutningen av Stalker-pistolerna (här benämnda G035 och G036). Undersökningen talar *i någon mån* för att den upphittade patronhylsan sköts ur den ena Stalker-pistolen (G035) (Grad +1). Undersökningen talar dock för att den aktuella patronhylsan *inte* avlossades ur den andra Stalker-pistolen (G036) (Grad -2). NFC har även undersökt om det förekommer biologiska spår på de påträffade vapnen. På hanen till den ena Stalkerpistolen (G036) påvisades DNA som med *extremt stark* grad av säkerhet kommer från Fouad Saleh (Grad +4), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.

Sammanfattningsvis kan det i denna del konstateras att Ivan Semedo sköts till döds med ett antal skott från minst två olika vapen. Det finns ingen teknisk bevisning som knyter de påträffade kulorna till de vapen som polisen beslagtagit under utredningen. De uppgifter som Fouad Saleh och Rager Rebandi lämnat i polisförhör samt de fynd som polisen därefter gjort ger, trots detta, starkt stöd för antagandet att revolvern och en av Stalkerpistolerna utgör mordvapnen.

Mot denna bakgrund övergår tingsrätten till att avgöra vad som kan läggas varje person till last och vilken straffrättslig roll respektive person kan sägas ha haft.

Den första svåra frågan rätten har att ta ställning till är vem eller vilka som varit aktiva vid gärningens genomförande i detta första skede, nämligen i Lötsjögaraget. Av Ingemar Larssons uppgifter, såsom de dokumenterats och i de delar uppgifterna har lagts fram i Ingemar Larssons förhör inför rätten, framgår endast att José Axelsson ska ha sett flera av de tilltalade springa ut ur garaget. Att tolka in att José Axelsson verkligen då sett att Fouad Saleh hade en pistol är att ge hans uppgifter en för långtgående tolkning. José Axelsson skulle dock ha sett Fouad Saleh göra en

gest ungefär som att han visade de andra åt vilket håll de skulle springa. Detta borde ha varit svårt att missförstå eller blanda ihop med något annat. Av det drar tingsrätten slutsatsen att Fouad Saleh var i en ledande roll, precis som det senare kommer att konstateras beträffande mordet på José och Elizabeth Axelsson. Intressant är också att samtliga som hört skott pratat om flera skott, men att det bara fanns en hylsa när José Axelsson kort efter skjutningen ska ha gått och tittat i garaget. En förklaring till att Ivan Semedo fick ett försprång och kunde försvinna ur sikte kan därför vara att man inte lämnade garaget innan vapen var undanstoppade och spår avlägsnade. Eftersom en pistol efter att skott avlossats kastar ut tomhylsan måste det vara så att någon eller några bemödat sig med att försöka plocka upp tomhylsorna. Det kan uteslutas att det var en revolver som ensam användes för att orsaka Ivan Semedos skottskador i Lötsjögaraget. Vid Karolinska vägen är det dock utrett att det bara var en skytt och att de dödliga skotten i huvudet var grovkalibriga samtidigt som det funnits skador förorsakade av skott från ett mer finkalibrigt vapen.

Vilka kan bindas till detta brott och vem har haft vilken roll?

Antingen har en person utfört en brottslig gärning, och i sådana fall föreligger gärningsmannaskap. Om personen inte gjort detta återstår det att pröva om hen har gjort sig skyldig till främjande. Medgärningsmannaskap är en mer kvalificerad handling än ett främjande av gärningen, som ju är att bedöma som en medhjälp till gärningsmäns brott. En medgärningsman behöver inte ha gjort sig skyldig till alla moment i ett brott men hen måste ha haft en aktiv roll i skeendet. För att anses som gärningsman är det inte nödvändigt att brottet ska ha föregåtts av någon egentlig planering. Också spontant uppkomna gärningar där mer än en person agerar kan anses vara begångna i medgärningsmannaskap. Det förutsätter då att de inblandade successivt anpassar sitt handlande efter varandra och att de delar varandras syn på vad som ska uppnås med respektive persons agerande. Det räcker inte med att passivt betrakta skeendet och det krävs avsiktssuppsåt i de fall agerandet i ett mord inte innebär deltagande genom direkt våldsutövning.

Tingsrätten övergår härfter till att bedöma vad som kunnat utredas om vad var och en de facto har gjort. Åklagarna har pekat på att Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin stått vid Munir Nooraldins mammas bil som då stod parkerad i garaget under Hallonbergens centrum. De har särskilt lyft fram att de fyra tycks ha diskuterat något vid bilen medan Malik Yusuf under stora delen av denna tid stått på avstånd från gruppen och att Rager Rebandi ser ut att promenera nervöst ytterligare en bit från gruppen. Den omständigheten att bilen, till skillnad från de tidigare parkeringarna under samma dag, i detta skede hade parkerats så att den blivit lättare att fort köra i väg, kan ha betydelse för bedömningen av om det funnits en brottsplan. Föraren skulle nämligen inte behöva backa ut från parkeringsrutan. En svaghet i ett sådant resonemang är dock att den eller de som sedan kom att skjuta Ivan Semedo i Lötsjögaraget knappast hade avsett att misslyckas med att döda honom. Detta var i sådana fall en åtgärd som skulle kunna underlätta om försöket att döda honom hade påbörjats men att Ivan Semedo skulle kunna fly från platsen.

Av Snapchatsekvensen som Ivan Semedo lagt ut - tillsammans med den av åklagarna inhämtade övervakningsfilmen från korridoren i Hallonbergen centrum - framgår att samtliga sex personer som åtalats i denna mordpunkt varit i sällskap med Ivan Semedo. Ivan Semedo gick dock bland de sista i gruppen och filmen antyder inte ens att han inte gått med dem frivilligt. Vid huvudförhandlingen har de tilltalade vidgått att det är de som syns tillsammans med Ivan Semedo och samtliga har dessutom medgett att de strax därefter tagit sig till Lötsjögaraget eftersom Hallonbergen centrum var på väg att stänga för kvällen. De har dock inte velat prata om någon annan än sig själva. Samtliga sex har emellertid vidgått att de hört smällar i garaget, men har uppgett sig varit en bit bort från skottlossningen och inte sett något. De personer som sedan vidgått att de färdats i bilen mot Karolinska sjukhuset i Solna är Amir Jabbari Taklar, Malik Yusuf och Rager Rebandi. Ingen av dessa tre har beskrivit sig som den slutligen körde bilen vid biljakten.

Tingsrätten övergår härfter till bedömningen av var och ens straffrättsliga ansvar.

Trots att detta tycks ha varit ett mycket kaotiskt och dåligt ”brottsinitiativ” så kom Ivan Semedo att skjutas ihjäl. Tingsrätten finner att det som talar för att det fanns en gemensam brottsplan hos Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin var att de stått tillsammans i Centrumgaraget och verkat diskutera något samt att bilen parkerats så att den inte behövde backas ut från parkeringsrutan. Stöd för att det funnits en plan kan också hämtas i det långa förhöret med Fouad Saleh. Men samtidigt som han sagt att de andra tre var med på detta har han beskrivit det som ”freestyle”, vilket är ett begrepp som mer passar till beskrivningen av hur brottet sedan kom att utföras. Mot en brottsplan talar ju det faktum att trots det numerära överläge som funnits så kunde den skottskadade Ivan Semedo inte bara inledningsvis springa ifrån sina angripare utan han kunde också organisera det så att han - trots bristande förvarning om behovet - kunnat få skjuts och sällskap i bil bort mot Karolinska sjukhuset. De vittnen som hörts har inte heller pratat om någon större gruppering som sprungit samlat. Detta stämmer också med hur Ingemar Larsson uppfattat de uppgifter som denne fått från José Axelsson. Av nedteckningen som Ingemar Larsson gjort från dessa kontakter framgår att det varit tre små grupper som sprungit: två i den första, två i den andra och fyra i den tredje gruppen. Till skillnad från de andra vittnena har José Axelsson haft en bra överblick från sin altan och iakttagit de tilltalade uppifrån och inte endast kommit i möte med ett par av dem. De vittnen som endast passerade vissa tilltalade har däremot beskrivit sig ha sett ett par eller tre personer springa och jaga. Det går inte säga vilka som sprang efter Ivan Semedo och vilka som eventuellt bara sprang i största allmänhet. Gruppen av de sex tilltalade har också kommit ifrån varandra. Malik Yusuf sökte Rager Rebandi per telefon och kort därefter gjorde Amir Jabbari Taklar samma sak. Amir Jabbari Taklar och Malik Yusuf hade då tagit sig till Munir Nooraldins mammas bil. Vid det läget var inte Rager Rebandi lokaliserad. Ivan Semedo ringde emellertid två samtal till Munir Nooraldin. Vid denna tidpunkt går det heller inte att säga att samt-

liga känt till någon fortsatt brottsplan, dvs. stt något mer skulle ske än själva skjutningen i Lötsjögaraget. Saken skulle komma i ett annat läge när alla satt sig i bilen och förföljandet hade inletts. Det är denna punkt som är avgörande beträffande Rager Rebandis respektive Malik Yusufs uppsåt. Dessförinnan kan det ha varit så att uppsåtet att mörda Ivan Semedo endast funnits hos en enda av de tilltalade.

Amir Jabbari Taklar har varit i fordonet redan innan man med bestämdhet kunnat säga någonting om någon brottsplan. Utgångspunkten är ju, eftersom inget annat har kunnat bevisas, att både Amir Jabbari Taklar och Malik Yusuf varit obehäpnade och att resten av gänget ännu inte var lokaliserat. Det finns ju inget som ger stöd för att Amir Jabbari Taklar skulle ha varit beredd på ett alternativ till att skjuta Ivan Semedo var att t.ex. köra över honom med bilen. Av vittnet Helen Axelssons uppgifter har framgått att de två bilarna, BMW:n och SEAT:en, kom i kontakt med varandra vid Spelmanshöjden. Både Malik Yusuf och Rager Rebandi har vid huvudförhandlingen vidgått att de följde med som passagerare. Båda har beskrivit det som att de ville bort från platsen och beskrivit rädsla och panik. Den förklaringen är inte särskilt rationell eftersom de var nära sina bostäder och måste i vart fall ha förstått att det var riskabelt att sätta sig i ett fordon med beväpnade personer, främst genom att de kunde dras in i just vad de nu lät sig dras in i, nämligen avrättningen av Ivan Semedo.

Allt detta är dock oväsentligt. Som tilltalad får man, som tingsrätten konstaterat ovan, lämna en dålig berättelse om t.ex. sina bevekelsegrunder och anledningen till agerandet. Åklagarna har att bevisa att Malik Yusuf och Rager Rebandi haft en beredskap att aktivt delta vid mordet av Ivan Semedo eller stärka de andra i deras uppsåt. Malik Yusufs telefonsamtal med Rager Rebandi kan ha varit en del av mobiliseringen inför den andra skottlossningen, men det är å andra sidan omöjligt att avfärda invändningen att Malik Yusuf bara ville komma i kontakt med sin kompis rent allmänt även om han byggt sitt försvar på ett annat sätt dvs. att han ville höra att Rager Rebandi är oskadd. Tingsrätten måste därför vid sin bedömning inte bara rakt av

pröva de tilltalades utsagor. Det är ju skillnad när åklagarens bevisning redan är så pass robust att alla andra förklaringar kan lämnas utan avseende. I detta fall vet samtliga att de befunnit sig på en brottsplats. De har blivit iakttaga av flera vittnen när de lämnat Lötsjögaraget. En alternativ förklaring som kan finnas är att de inte varit rädda för sina kompisar, utan att de velat fly platsen för att inte bli identifierade – rätteligen eller faskeligen. Det kan också vara så att Malik Yusuf och Rager Rebandi var rädda för vedergällning av Ivan Semedo och såg bilturen som ett sätt att vinna tid och avstånd. Faktum kvarstår att Ivan Semedo lyckats ta sig ifrån sina angripare och förflyttat sig en icke oansenligt lång sträcka. Han hade tagit sig in i en bil och när den bilen prejades så talar allt för att Malik Yusuf och Rager Rebandi stannat i bilen trots att det skulle ha kunnat behövas folk som jagade om Ivan Semedo än en gång lyckades fly från sina angripare.

Bedömningen av Rager Rebandis deltagande slutar här. Åklagarna har varken kunnat bevisa avsiktssuppsåt, insiktssuppsåt, likgiltighet eller oaktsamhetbeträffande honom. Han må ha tyckt att det var bra att Ivan Semedo mördades, men det är i sådana fall inte straffbart utan skulle endast vara moraliskt förkastligt. Efter att bilen väl startat har han av allt att döma förhållit sig helt passiv, vilket faller utanför det straffbelagda området.

Malik Yusufs deltagande i detta har varit mer påtagligt. Det var han och Amir Jabbari Taklar som sökte Rager Rebandi och inte tvärtom. Det var också han och Amir Jabbari Taklar som hämtade bilen. Tingsrätten hänvisar till resonemangen ovan att Malik Yusuf vid tidpunkten för uppsåtets eller oaktsamhetens bedömning inte överbevisats om att han skulle delta vid ett mord eller annan grövre våldsanvändning.

Slutligen var det från hans telefon som meddelandena ”stäng munnen” och ”berätta annat” skickades. Oavsett vem som skickade dessa var det ostridigt så att brottet mord hade fullbordats genom att Ivan Semedo nu var bortom all räddning. Att i det läget skicka sms med innehåll att påverka en utsaga kan vara övergrepp i rättssak

men knappast en del i själva mordet. Sms:en kan ge intryck av att ge uttryck för att Malik Yusuf var en del av brottsplanen. Det kan också vara ett irrationellt sätt att försöka att inte i efterhand behöva dras in i en mordutredning.

Tingsrättens slutsats blir därför att både Malik Yusuf och Rager Rebandi ska frikännas trots att en hel del tyder på att de varit delaktiga i mordet; i vart fall i den andra fasen vid bilfärden.

Vad beträffar Munir Nooraldins, Amir Jabbari Taklars, Mikael Chamouns och Fouad Salehs ansvar kan följande konstateras.

Munir Nooraldin har tillhandahållit den bil som användes vid biljakten. Han har själv gjort gällande att detta inte har någon som helst koppling till att hans mamma mycket kort efter dödandet av Ivan Semedo bytte in den hos en bilfirma och köpte en annan bil. Beteendet är naturligtvis märkligt men kan förklaras med att Munir Nooraldin kan ha velat dölja sin inblandning i den här biljakten. Däremot visar utredningen att Munir Nooraldin varit mer inblandad i det här än vad han velat tillstå. Några minuter innan Danér Samir Salih slutligen lyckades lokalisera Ivan Semedo ringde Ivan Semedo två telefonsamtal till Munir Nooraldins mobiltelefon. Munir Nooraldin har gjort gällande att bilen var utlånad och att hans mobiltelefon låg på laddning i bilen. Åklagarna har då påtalat att Ivan Semedo ringde Munir Nooraldin redan vid kl. 19:18 respektive 19:21 och att dessa samtal varade i 31 respektive 43 sekunder. Vid de tidpunkterna är det utrett genom vittnet Ronja Emilssons uppgifter att Ivan Semedo redan hade blivit skjuten. Hon har nämligen uppgett att hon när hon var 20-30 meter från ingången till Lötsjögaraget såg hon två eller tre killar springa ut därifrån och hennes ”blipp” har registrerat att hon gick in genom porten kl. 19:17. Först vid 19:24 filmade rörelsekameran att Amir Jabbari Taklar och Malik Yusuf kom till Centrumgaraget. Telefonen kan därför inte ha befunnit sig i bilen då. Av samtalen mellan Danér Samir Saleh och Nikola Zivkovic kan man sluta sig till att de inte hittade varandra förrän efter kl. 19:30. Deras sista samtal ringdes

nämligen strax efter kl. 19:30. Kl. 19:26 ringde Munir Nooraldins telefon till dennes pappa, vilket ger en ännu större säkerhet att det var Munir Nooraldin som disponerade sin telefon. Om telefonen inte varit i bilen kl. 19:24 utan fortfarande fanns i Munir Nooraldins besittning är det mycket långsökt att tänka sig en alternativ förklaring som består i att Munir Nooraldin tagit sig till sin mammas bil under dessa två minuter för att lämna telefonen till de andra som då valt att omedelbart ringa Munir Nooraldins pappa och sedan vid kl. 20:21 ringa dennes bror. Vid kl. 19:26 var för övrigt Ivan Semedo ännu inte lokaliserad så detta samtal låg i tiden före biljakten. Sammantaget finner tingsrätten det fullt utrett att de två samtalen från Ivan Semedo tagits emot av Munir Nooraldin. Det hade för övrigt inte varit någon poäng att ringa Munir Nooraldin två gånger om fel person disponerade telefonen. Ivan Semedo har naturligtvis känt till att Munir Nooraldin varit på plats i Lötsjögaraget och, i förhoppning att Munir Nooraldin eventuellt kunde vara på hans sida i detta, kan ha varit intresserad av att försöka få information om vem som skjutit honom i ryggen. De upprepade försöken (sju stycken) från Munir Nooraldins sida att sedan komma i kontakt med Ivan Semedo visar på att han haft ett stort intresse att få tag i denne. Dessa försök slutade när Ivan Semedo blivit lokaliserad vilket visar att samtalsförsöken inte varit av omsorg om Ivan Semedo utan tvärtom att han inte längre behövde hjälpa de andra inför den kommande biljakten. Munir Nooraldin ska därför dömas som gärningsman genom att ha hjälpt övriga att lokalisera Ivan Semedo med vetskap att syftet varit att jaga i kapp denne för att avsluta det som någon av hans kompisar hade påbörjat och inte för att t.ex. sätta sig i säkerhet. Det har ju inte gått att uttala om bilen varit en del i någon brottsplan, men Munir Nooraldin har accepterat att bilen skulle användas vid jakten.

Amir Jabbari Taklar har helt uppenbart kört det jagande fordonet vid flera tillfällen den aktuella dagen och det var han som disponerade nyckeln när skjutningen var i Lötsjögaraget. Han har inte heller ifrågasatt att det var han som hämtade upp fordonet i Centrumgaraget tillsammans med Malik Yusuf och vid denna tidpunkt är han inte överbevisad om att haft uppsåt till att då jaga efter Ivan Semedo, se ovan vad

gäller resonemanget kring Rager Rebandi och Malik Yusuf. Han har själv påstått att han beordrades att hoppa bak när de hämtade upp andra personer. Det får inget stöd av de övriga som sagt sig befunnit sig i fordonet. Rager Rebandi har tvärtom under förundersökningen pekat ut Amir Jabbari Taklar som förare av fordonet vid jakten. Amir Jabbari Taklar har i det långa förhöret blivit utpekad av Fouad Saleh så som förare av bilen. Fouad Saleh skulle ha kunnat valt att i stället peka ut t.ex. Rager Rebandi eller Malik Yusuf för detta, vilket vore mer logiskt eftersom de inte är lika nära vänner till honom som de andra tre personerna. I denna kontext ter sig Fouad Salehs utpekande - i ett i övrigt annars förvirrat polisförhör - som med sanningen överensstämmande. Det har också stor betydelse att fynd gjorts på ställen Fouad Saleh anvisat. Rager Rebandi måste då ha blivit förvirrad av Fouad Salehs temporära erkännande och uppgiftslämnande. Det mest naturliga för Rager Rebandi hade då varit att då fortsätta tåga eller att i stället tillvita Fouad Saleh t.ex. en skjutning eller som föraren av bilen vid biljakten. Rager Rebandi valde dock i den situationen peka ut Amir Jabbari Taklar som förare av bilen. Dessa båda utsagor har således tillkommit utan möjlighet att prata ihop sig och det är en väl stor slump att de skulle komma att överensstämma om det inte var sanna uppgifter.

Amir Jabbari Taklars försvarare har påtalat att detta utpekande kan ha gjorts som en reaktion från förhørsledarnas uppgift att Amir Jabbari Taklar skulle ha pekat ut Rager Rebandi som förare av fordonet. Men detta utpekande får också stöd av att Malik Yusuf inte berättat om något förarbyte, trots att han rimligen kunnat göra detta utan att peka ut någon särskild person.

Fouad Salehs uppgifter efteråt om Jokern, beskyllningar att hans tidigare försvarare var samma person som den ena åklagaren i målet, samt att staten hade kidnappat hans hjärna kan inte få någon betydelse mot bakgrund av den bedömning tingsrätten precis redovisat och det faktum att det rättspsykiatriska utlåtandet finner att det inte finns något psykotiskt hos Fouad Saleh utan att allt är en efterhandskonstruktion.

Tingsrätten finner det därför styrkt att Amir Jabbari Taklar varit förare av fordonet vid jakten och att detta agerande är att anse som ett medgärningsmannaskap vid mord. Han ska därför dömas i enlighet med åklagarnas förstahandsyrkande.

Mikael Chamoun har helt uppenbart varit på plats vid skjutningen i Lötsjögaraget och enligt Ingemar Larsson har José Axelsson pekat ut denne som en av dem som sprang ut från garaget innan Fouad Saleh och andra gjorde det. Rager Rebandi har i polisförhör sagt att han sett Mikael Chamoun med en pistol där. Vid huvudförhandlingen har Rager Rebandi sagt att han tror detta var slutsatser han dragit. Inte ens Fouad Saleh har pekat ut Mikael Chamoun i sitt långa polisförhör som skytt i Lötsjögaraget. Åklagarna har dessutom främst hävdade att Mikael Chamoun hanterat en Magnumrevolver och inte någon pistol. Det är oklart vad Rager Rebandi kan om olika skjutvapen men tingsrätten anser att det är svårt att blanda ihop revolverar med pistoler. Förutom att Rager Rebandis uppgifter var lämnade i ett polisförhör försvagar detta ytterligare värdet av uppgifterna. Tingsrätten finner därför att åklagarna inte har förmått visa att Mikael Chamoun hade någon aktiv del i detta första läge. När de senare kom ut ur garaget ska Mikael Chamoun ha sprungit ut före Fouad Saleh. Detta står därför inte i någon motsatsställning till att han kan ha begett sig hem direkt efter skjutningen. Inga mastuppkopplingar finns från hans telefon som binder honom till att ha varit vid Karolinska vägen. Bilal Assis vittnesmål pekar inte ut honom som skytt utan det är endast medtilltalades uppgifter under polisförhör som skulle kunna binda honom. Det räcker inte. I övrigt finns endast det faktum att Mikael Chamoun möjligen försökt anpassa sina tidsuppgifter efter mastuppkopplingarna på Kungsholmen, men värdet av de uppgifter som åklagarna tagit fram i den anonyma uppställningen ska ju, som tidigare konstaterats, bedömas med försiktighet. Och om Mikael Chamoun efter mordet träffat de andra på Kungsholmen efter mordet för att göra sig av med ett mordvapen skulle detta anses vara ett grovt skyddande av brottslig och inte en del i ett redan fullbordat mord. Åtalet ska därför ogillas mot Mikael Chamoun i denna del.

Fouad Saleh har tagit på sig ansvar för det här mordet i det långa förhøret. Erkännandet, som nu dessutom är återttaget, ska bedömas med försiktighet. Det som binder Fouad Saleh till skjutningen i Lötsjögaraget är egentligen endast att han, precis som de andra, varit på platsen. Hans fingeravtryck finns på ”fel” Stalkerpistol. Även andra har sina spår i anslutning till vapnen i garaget på Lötsjövägen och Mikael Chamoun har sina fingeravtryck vid det som bedöms vara den ”rätta” Stalkerpistolen. Rager Rebandi har ju också inledningsvis kopplat samman Mikael Chamoun med en pistol i garaget. Mot bakgrund av detta kan utredningen inte sägas ge något stöd för det tillbakatagna erkännandet. Däremot finns José Axelssons uppgift bevarad om hur Fouad Saleh viftat åt de andra när de sprang ut ur garaget. Detta visar att Fouad Saleh varit drivande i att fortsätta med våld mot Ivan Semedo och uppgifterna han lämnat om bilresan och resterande förehavanden, framför allt att han låtit polisen hitta mordvapnen, visar att han funnits med och jagat Ivan Semedo och att det varit till syfte att avsluta det som påbörjats. Tingsrätten finner att Fouad Salehs mycket aktiva del i mordandet av paret Axelsson senare visar att det här är en roll han inte är främmande inför att ta på sig. Han ska därför dömas som en av tre gärningsmän, trots att tingsrätten inte kunnat slå fast att han varit skytten.

Tingsrätten övergår här efter till att bedöma Danér Samir Salihs ansvar för grovt skyddande av brottsling.

Genom Danér Samir Salihs egna uppgifter är det klarlagt att han, efter skjutningen vid Karolinska sjukhuset, tog med sig Ivan Semedos mobiltelefon och lade den mellan ett antal skrivblock i sin lägenhet. Mobiltelefonen påträffades två dagar senare, den 24 januari 2017, när polisen genomförde en husrannsakan i lägenheten. Frågan är om Danér Samir Salih, genom sitt agerande, har gjort sig skyldig till brottet skyddande av brottsling.

Av 17 kap. 11 § första stycket brottsbalken framgår att om någon döljer den som förövat brott, hjälper honom eller henne att undkomma, undanröjer bevis om brottet

eller på annat dylikt sätt motverkar att det uppdagas eller beivras, döms för skyddande av brottsling.

Det råder inga tvivel om att polisens brottsutredning i någon mån motverkades av att Danér Samir Salih undanhöll Ivan Semedos mobiltelefon. De objektiva brottsförutsättningarna är därmed uppfyllda. För straffbarhet krävs dock även att gärningsmannen haft uppsåt att motverka att brottet uppdagas eller beivras (se Berggren m.fl., Brottsbalken, kommentaren till 17 kap. 11 §). Danér Samir Salih har förnekat att han handlat med sådant uppsåt. Under huvudförhandlingen har han uppgett att han fick med sig Ivan Semedos mobiltelefon av en slump eftersom han hållit i den vid Ivan Semedos telefonsamtal och att han avsåg att överlämna den till Ivan Semedos anhöriga efter att den omedelbara chocken av dödsskjutningen lagt sig. Åklagaren har i samband med detta påpekat att Danér Samir Salih i polisförhör den 25 januari 2017 förnekat att han fått med sig någon mobiltelefon från Karolinska vägen. Denna uppgift talar i viss mån för att Danér Samir Salih medvetet försökte undanhålla Ivan Semedos mobiltelefon från polisen. Enligt tingsrättens mening bör det dock beaktas att Danér Samir Salih lämnade uppgiften i en situation där han själv var misstänkt för delaktighet i mordet på Ivan Semedo, varför han kan ha känt sig tvungen att försöka distansera sig från händelsen. Av betydelse i sammanhanget är även att Danér Samir Salih – omedelbart efter skjutningen vid Karolinska sjukhuset – ringde till SOS Alarm för att berätta om det brott han nyss bevittnat, vilket talar emot att han haft något intresse av att motverka polisens utredning. Vid en sammantagen bedömning finner tingsrätten att åklagaren inte förmått bevisa att Danér Samir Salih handlat med uppsåt. Åtalet mot honom ska därför ogillas.

Tingsrätten övergår till att pröva åtalet rörande synnerligen grovt vapenbrott.

Vid husrannsakan i förrådet på Lötsjövägen 2A den 24 maj 2017 påträffades, såvitt nu är känt, två pistoler Stalker 914-S i kaliber 9 mm, som låg i varsin vapenväska och en pistol Zastava modell 67 i kaliber 7,65 mm. Vidare påträffades

ammunition bestående av följande: 1) 57 patroner i kaliber 7,62 x 25 mm Tokarev och 23 patroner i kaliber 7,65 parabellum, samtliga med helmantlade kulor och avsedda för pistol eller k-pist i kaliber 7,62 respektive pistol i kaliber 7,65 P. 2) 20 patroner i kaliber 7,65 Browning med helmantlade kulor avsedda för pistol eller k-pist i kaliber 7,65 Br. 3) nio patroner i kaliber .357 Magnum varav fem var helmantlade med flat spets och fyra halvmantlade med flat spets avsedda för revolver i kaliber .357 Magnum och märkta i hylsbotten med beteckningen S&B O357 MAG samt 4) fyra hagelpatroner.

I förrådet påträffades Mikael Chamouns fingeravtryck på insidan till vapenlådan till den ena Stalkerpistolen, Fouad Salehs DNA på den andra Stalkerpistolen, Amir Jabbari Taklars DNA på en sammetspåse som innehöll ammunition och Malik Yusuufs fingeravtryck på utsidan av en COOP-påse i vilken Zastavapistolen och sammetspåsen låg.

Vad gäller Zastavapistolen har åklagarna åberopat en film som påträffats i Amir Jabbari Taklars dator som togs i beslag den 7 februari 2017. Filmen visar hur Fouad Saleh och dennes lillebror avfyrar en pistol. Enligt vapenexpertis stämmer vapnets utseende och detaljer väl överens med en pistol av fabrikat Zastava, modell 70 alt modell 67.

Revolvern påträffades i Karlbergskanalen den 24 maj 2017.

Fouad Saleh har berättat följande. Det var José Axelsson som i början av januari 2017 visade honom förrådet. José Axelsson hade nyckel till förrådet. José Axelsson visade honom Stalkerpistolerna. Han kan omöjligen haft en Stalkerpistol den 22 januari eftersom han inte hade tillgång till förrådet. Han hade inga nycklar till förrådet. Zastavapistolen har han fått för kanske ett år sedan av en person som inte har med det här att göra. Han sköt en gång med den. Den var rostig och han lämnade

vapnet till José Axelsson för att han skulle göra vapenvård och fixa den. Revolvern hade José Axelsson lämnat till honom på torsdagen eller fredagen efter den 22 januari 2017 för att han skulle göra sig av med vapnet. Samma dag åkte han till Hornsberg och slängde vapnet i vattnet. Han fick något av José Axelsson för att han gjorde detta. Han vet inte hur de andras DNA och fingeravtryck kunnat hamna i förrådet.

Michael Chamoun har uppgett följande. Han kände inte till förrådet. Han har inte haft någon kontakt med någon revolver eller Stalkerpistol. För ett år sedan hade en kompis en vapenlåda liknande de beslagtagna. Han frågade vad det var varvid kompisen sa åt honom att kolla. Han öppnade då lådan. I den låg en soft airgun. Han vill inte säga vem kompisen är.

Amir Jabbari Taklar har berättat följande. Han har aldrig haft kontakt med äkta vapen. När han var 19 år köpte han en luftpistol som han skulle använda i sitt arbete som skadedjursbekämpare. Med pistolen följde en tygpåse till ett par glasögon som ingick i köpet. En kompis frågade om han kunde få påsen, vilket han fick. Det är han själv som filmar när två personer skjuter med en pistol nattetid utomhus.

Munir Nooraldin har uppgett följande. Han känner inte till förrådet och har inte hanterat eller sett de vapen och den ammunition som fanns där.

Malik Yusuf har berättat följande. Han kände inte till förrådet och han vet inget om de påträffade vapnen. Han har sommarjobbat på COOP i Bromma och kan då ha kommit i kontakt med COOP-påsen.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Fouad Saleh har haft kännedom om förrådet och de pistoler som förvarades där. Han har dessutom provskjutit Zastavapistolen. De är inte visat att Fouad Saleh haft

en nyckel till förrådet men förrådsdörren har lätt kunnat forceras med en skruvmejsel. Man kan därför utgå från att han kunnat bereda sig tillträde till förrådet när han önskat för att få tillgång till pistolerna. Han får därför anses ha innehaft pistolerna och den ammunition som fanns där.

Mikael Chamouns, Amir Jabbari Taklars, Malik Yusuf och Munir Nooraldins invändningar om att de inte haft någon kännedom om förrådet, pistolerna och ammunitionen har inte vederlagts. De har endast kunnat spekulera över hur deras DNA och fingeravtryck hamnat på föremål som fanns i förrådet. Det är oklart i vilket sammanhang som dessa spår avsatts. Enbart förekomsten av dem innebär inte att de som avsatt spåren måste ha tagit sådan befattning med pistolerna och ammunitionen att de därmed i lagens mening innehaft dem på sätt som åklagarna påstått. Den ena Stalkerpistolen är den pistol som utredningen ger starkt stöd för antagandet att den använts vid skjutningen i Lötsjögaraget men det har inte gått att fastställa vem som i så fall då skulle ha skjutit med den eller i vilken mån de medverkat vid skjutningen.

Vad gäller revolvren är det den revolver som det talar starkt för antagandet att den användes vid skjutningen av Ivan Semedo den 22 januari 2017 på Karolinska vägen men det har inte gått att klarlägga vem som då var skytten. Revolvern måste uppenbarligen ha funnits i gärningsmännens bil under förföljandet till Karolinska vägen men det är inte klarlagt hur den kommit in i bilen eller vem eller vilka personer som hanterat den fram till dess att den slängdes i vattnet. Det har inte påträffats några spår i form av DNA eller fingeravtryck på revolvren. Fouad Salehs inför tingsrätten lämnade uppgifter om hur han hanterat revolvren kan lämnas utan avseende eftersom de står i strid med vad tingsrätten funnit utrett.

Innehavet av pistolerna och ammunitionen kräver tillstånd enligt vapenlagen. Eftersom Fouad Saleh inte har något sådant tillstånd är det visat att han gjort sig skyldig till vapenbrott. Mot bakgrund av ett nytt avgörande från Högsta domstolen, B 3031-17 dom den 7 november 2017, kan inte detta innehav bedömas vara ett syn-

nerligen grovt vapenbrott. Gärningen är dock grov med hänsyn till att den avsett tre vapen med tillhörande skarp ammunition av särskild farlig beskaffenhet och att det funnits en betydande risk för att pistolerna skulle komma till användning i samband med brott mot person. Beträffande vapenbrott konsumeras en sådan gärning inte av ett mord (se Magnus Ulväng, Brottslighetskonkurrens – Om relationer mellanregler och fall, s. 482.) Tingsrätten dömer därför i konkurrens.

Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Malik Yusuf och Munir Nooraldin ska inte dömas för vapenbrott.

2.2 Åtalspunkt 2 Grovt vapenbrott

Fouad Saleh har för egen del erkänt att han har under en kortare tid innehaft en pistol.

Amir Jabbari Taklar har förnekat att han på något sätt haft att göra med pistolen och medgett att han tagit en kortare befattnings med en AK47 som han fått uppgift om inte skulle vara brukbar och att han därför inte kan utesluta att den endast utgjorde en replika av ett äkta vapen.

Fouad Saleh och Amir Taklar har hörts. Vapenteknikern Mikael Johannesson har hörts som vittne även beträffande denna punkt. Som skriftlig bevisning har åklagarna bl.a. åberopat promemorior, beslagsprotokoll, protokoll från vapenundersökningar och analysresultat. Åklagarna har visat filmer som har beslagtagits i Amir Jabbari Taklars dator.

De aktuella vapnen och ammunitionen har inte påträffats.

Första stycket i gärningsbeskrivningen.

Vapenexpertis har granskat filmen och funnit att vapnet stämmer i form överens med en pistol av fabrikat Mauser modell HSc, som är en halvautomatisk pistol som förekommer i kaliber 7,65 Br samt 9 mm Br K. Bedömningen är att det talar extremt starkt för att vapnet på filmen är ett skarpt, fungerande vapen som omfattas av vapenlagens bestämmelser om tillståndsplikt enligt 1 kap 2 § vapenlagen.

Fouad Saleh har uppgett att han fick låna pistolen och två, tre skott av José Axelsson för att provskjuta. De åkte sedan till en plats i Barkarby. José Axelsson var då inte med. Detta skedde någon gång under 2015. Amir Jabbari Taklar var inte med.

Amir Jabbari Taklar har berättat att han inte var med vid den skjutning som filmen visar och att han fått filmen av en person vars namn han inte vill uppge.

Andra stycket i gärningsbeskrivningen.

Vapenexpertis har granskat filmerna och funnit att samtliga detaljer vapnet överensstämmer med en automatkarbin av fabrikat Zastava, modell M70 AB2 i kaliber 7,62 x 39 mm. Om vapnet fungerar går inte att uttala sig om med ledning av filmen. Hanen faller dock fram när avtyckaren påverkas. Det talar starkt för att vapnet omfattas av vapenlagens bestämmelser om tillståndsplikt enligt 1 kap 2 alt 3 §§. Filmen på ammunitionen talar starkt för att det är skarp ammunition enligt vapenlagen 2 kap 1 § och att den är tillståndskrävande enligt 2 kap 1 och 8 §§ samma lag.

Amir Jabbari Taklar har uppgett att när han var i Lötsjögaraget kom en kille med en väska som innehöll en AK47:a. Själv höll han i vapnet endast under filmingen. Killen sa att vapnet var trasigt. Det gick att stoppa in magasinet men det gick inte att ladda magasinet. Det kan ha hänt den 4 mars 2016. Det är han som på filmen gräver med handen i platspåsen med ammunition.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Fouad Saleh har gjort sig skyldig till grovt vapenbrott genom att vid det tillfälle som filmen visar olovligt inneha och på allmän plats skjuta med en halvautomatisk pistol.

Det är inte visat att Amir Jabbari Taklar haft något att göra med Fouad Salehs skjutning med pistolen.

Det vapen som Amir Jabbari Taklar håller i på filmen är tillståndspliktigt. Han får när han höll i vapnet och tryckt in avtryckaren anses ha innehaft r vapenlagens regler om tillståndsplikt. Det är dock inte visat att vapnet var funktionsdugligt. Det saknar emellertid betydelse eftersom även vapen som inte är funktionsdugliga faller under vapenlagens regler om tillståndsplikt. Eftersom vapnet är en automatkarbin ska hans gärning bedömas som grovt vapenbrott.

Beträffande ammunitionen kan Amir Jabbari Taklar genom att gräva i påsen med ammunition inte anses ha innehaft denna.

2.3 Åtalspunkt 3 Narkotikabrott

Fouad Saleh, Sem Tahir, Adam Boto och Munir Nooraldin har alla förnekat den gärning åklagarna lagt dem till last.

De har hörts över åtalet. Åklagarna har som skriftlig bevisning åberopat bl.a. beslagsprotokoll, fotografier, analysbesked, sakkunnigutlåtanden beträffande fingeravtrycksundersökningar, träffrapport och telefontömningar.

I förrådet på Lötsjövägen 2A (se åtalspunkt 2) hittades sammanlagt 462,63 gram cannabis, varav 447 gram låg i en värmeförsluten vacuumpåse och övrig cannabis i

tio portförpackade redlinepåsar. Vidare påträffades emballage, vågar och plasthandskar. I en ryggsäck låg den värmeförslutna vacuumpåsen, sex av de portionsförpackade plastpåsarna varav en hade Sem Tahirs fingeravtryck och en kartong plasthandskar med Sem Tahirs fingeravtryck på kartongen. I en annan ryggsäck låg en påse som innehöll tre av portionsförpackade plastpåsarna varav Sem Tahirs fingeravtryck fanns på en av dem. I samma ryggsäck låg en plastpåse med Adam Botos fingeravtryck innehållande en handväska. I en tredje ryggsäck låg en portionsförpackning innehållande 1,70 gram cannabis som låg i en påse på vilken det fanns en tejp med Munir Nooraldins fingeravtryck. I denna ryggsäck låg en våg med Sem Tahirs fingeravtryck.

Hemma hos Adam Boto hittades en telefon som innehöll sms-konversationer under den 1 februari 2014 – 17 februari 2017 med innehåll som talar starkt för att de handlar om kontakter mellan köpare och säljare av narkotika.

Adam Boto hade hemma även en nyckelbricka som beredde tillträde till fastighetsförvaltarens lokaler i Sundbyberg. Mellan den 21 februari 2017 och den 7 mars 2017 användes denna bricka fler än 60 gånger för att öppnat entrén och källargången på Lötsjövägen 2 A.

Fouad Saleh har berättat följande. Han hade inga nycklar som gick till förrådet. Det var José Axelsson som visade förrådet för honom. José Axelsson öppnade dörren till förrådet med en nyckel. När han var i förrådet såg han ingen narkotika.

Sem Tahir har uppgett följande. Han kände inte till förrådet. Han använder inte narkotika och har inte hanterat några redlinepåsar. Han har sett sådana på marken för två eller tre år sedan. Han har använt plasthandskar hemma när han diskat. Han är bekant med Fouad, Munir och Adam.

Adam Boto har uppgett följande. Han kände inte till förrådet. Han har aldrig använt eller sålt narkotika. Han tyckte det var coolt när han såg äldre hantera narkotika. Därför tog han bilder på sig med narkotika i källaren i huset där han bor. Han är vän med Sem och bekant med Fouad och Munir. Han hade under någon månad förvarat två mobiltelefoner åt en vän hemma. Han använde inte telefonerna.

Munir Nooraldin har uppgett följande. Han kände inte till förrådet och har inte varit i kontakt med något som förvarades där. Han kan ha rört påsen med då innehöll den inte cannabis. Han är bekant med Sem och Adam.

Tingsrättens gör följande bedömning.

Sem Tahir får anses vara bunden till att ha tagit befattning med cannabis inte bara vad avser de påsar där han avsatt fingertryck utan även med den värmeförslutna vaccumpåsen som innehöll 447 gram cannabis. Hans fingertryck finns även på föremål som används vid förpackning av cannabis.

Adam Boto har med sin nyckelbricka kunnat ta sig till förrådsdörren som kunde forceras utan tillgång till nyckel. Innehållet i de sms-konversationer som fanns i den telefon som påträffades hemma hos honom talar starkt för att Adam Boto sysslat med narkotikaförsäljning.

Adam Boto och Sem Tahir är vänner och bor nära varandra och förrådet på Lötsjövägen 2A. Adam Boto håller uppenbarligen på med narkotikaförsäljning och rör sig ofta i direkt anslutning till förrådet. Spåren i förrådet efter Sem Tahir talar för att han hanterar cannabis i ganska stor omfattning. Tingsrätten finner att Sem Tahir och Adam Boto tillsammans och i samförstånd olovligen i förrådet innehaft närmare 462 gram i överlåtelsesyfte.

Även om Fouad Saleh och Munir Nooraldin känner Sem Tahir och Adam Boto är det inte klarlagt de haft något samröre vad gäller hantering av narkotika.

Munir Nooraldin använder själv narkotika. Att hans fingertryck fanns på en tejp på en påse som innehöll en annan portionsförpackad påse gör inte att man kan dra några säkra slutsatser om att han haft tillträde till eller känt förrådet.

Vad gäller Fouad Saleh har han varit inne i förrådet men inte avsatt några på föremål som kan kopplas till narkotikahandling. Hans invändning om att han inte sett någon narkotika i förrådet är inte vederlagd.

Det är inte styrkt att Munir Nooraldin och Fouad Saleh gjort sig skyldiga till narkotikabrott i enlighet med åklagarnas gärningspåstående.

2.4 Åtalspunkt 4 Misshandel

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Sem Tahir och Rager Rebandi har förnekat brott. Fouad Saleh har emellertid vidgått att han måttat ett slag mot målsäganden men att detta inte träffade.

Under huvudförhandlingen har förhör hållits med Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Sem Tahir och Rager Rebandi. På åklagarens begäran har även målsägandeförhör hållits med Gabriel Bremner. Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat journalanteckningar och fotografier över målsägandens skador samt en promemoria avseende telefonuppkopplingar. Åklagaren har även förevisat bilder på en beslagtagen jacka samt spelat upp en övervakningsfilm och visat stillbilder från filmen.

Gabriel Bremner har uppgett att han under den aktuella dagen passerade genom Hal-
lonbergen centrum när en kille knackade honom på axeln och bad honom att visa

”bildgalleriet” i sin mobiltelefon. Till en början ville han inte visa ”bildgalleriet”, men när flera ytterligare killar blandade sig i diskussionen gjorde han som de sa. När han bläddrade bland de senast tagna fotografierna visade det sig att han av misstag hade råkat ta en bild i Hallonbergen centrum där några av de personer som nu konfronterat honom syntes i bakgrunden. Vissa av killarna blev väldigt upprörda när de såg bilden. Han kommer inte ihåg vad som därefter inträffade, förutom att han senare under kvällen fick uppsöka vård eftersom han hade ont i huvudet och ena benet.

Med anledning av Gabriel Bremlers bristande minnesbilder från händelsen har åklagaren under huvudförhandlingen redogjort för vad målsäganden uppgett i polisförhör. Kort efter den aktuella händelsen berättade Gabriel Bremler för polisen att några av killarna – efter att de fått syn på bilden – plötsligt började slå och sparka på honom. Han slet sig loss från angriparna och sprang iväg en bit innan han blev fälld till golvet, där han åter utsattes för sparkar och slag. Efter en stund lyckades han ta sig till säkerhet och kort därpå kom väktare till platsen. Han tror att angriparna var i 20-årsåldern och av utländsk härkomst. Gabriel Bremler har under huvudförhandlingen inte ifrågasatt att han sagt så som antecknades i polisförhören.

För att åklagarens talan i denna del ska bifallas krävs dels att tingsrätten finner det utrett att Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Sem Tahir och Rager Rebandi är de påstådda gärningsmännen, dels att deras respektive handlingar är att bedöma som misshandel.

Vad gäller den förstnämnda frågan kan tingsrätten inledningsvis konstatera att Rager Rebandi – till skillnad från övriga tilltalade – valt att inte kommentera huruvida han ingått i gruppen av personer som stått i anslutning till målsäganden. Tingsrätten har därför först att pröva om det är bevisat att Rager Rebandi är en av de påstådda gärningsmännen. Åklagaren har i denna del främst hänfört sig till att Amir Jabbari Taklar pekat ut Rager Rebandi på en övervakningsfilm som fångat delar av det ak-

tuella händelseförloppet. De stillbilder som åklagaren förevisat från filmen är dock otydliga och uppgifter som lämnats av en medtilltalad måste bedömas med försiktighet. Åklagaren har även påpekat att den utpekade personen bär en jacka som liknar en som Rager Rebandi burit i andra sammanhang samt att Rager Rebandis mobiltelefon kopplade upp mot en mast i Hallonbergen vid tidpunkten för gärningen. Dessa omständigheter talar för att den utpekade personen faktiskt är Rager Rebandi, men vid en sammantagen bedömning finner tingsrätten att det inte är ställt utom rimligt tvivel att så är fallet. Redan av denna anledning ska åtalet gentemot Rager Rebandi ogillas. Vad gäller de övriga tilltalades skuld gör tingsrätten följande överväganden.

Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Sem Tahir har medgett att de ingått i gruppen av personer som stått i anslutning till Gabriel Bremler, men förnekat att de utdelat slag eller sparkar mot målsäganden. Fouad Saleh har, å sin sida, berättat att han måttade ett slag mot Gabriel Bremler, men att detta inte träffade. Gabriel Bremler har under huvudförhandlingen inte kunnat uppge hur de personer som angrep honom såg ut. De signalementsuppgifter som Gabriel Bremler lämnat i polisförhör, och som åklagaren hänvisat till under huvudförhandlingen, är allmänt hållna och ger ingen närmare vägledning i frågan. Avgörande för bedömningen av skuldfrågan blir därmed vilka slutsatser som kan dras av den övervakningsfilm som åklagaren åberopat till styrkande av gärningen. Av övervakningsfilmen framgår att ett tiotal killar, däribland Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Sem Tahir, söker upp Gabriel Bremler och ställer sig runt honom. Fouad Saleh måttar därefter ett slag mot Gabriel Bremler, varefter tumult utbryter. Det går inte att – utifrån den efterföljande filmsekvensen – närmare avgöra vilket ytterligare våld som riktas mot målsäganden, eftersom situationen är tumultartad och personerna försvinner ur bild efter endast ett fåtal sekunder. Det går heller inte att fastställa att slaget som Fouad Saleh måttade faktiskt träffade Gabriel Bremler. Tingsrätten finner därför att den av åklagaren åberopade bevisningen inte ger stöd för slutsatsen att Fouad Saleh, Mi-

kael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Sem Tahir tillsammans och i samförstånd misshandlat Gabriel Bremner. Åtalen mot dem ska därför också ogillas.

2.5 Åtalspunkt 5 Mord m.m.

Fouad Saleh – som han slutligen bestämt sin inställning – har erkänt att han beslutade sig för att göra ett inbrott hemma hos José Axelsson. Kniven var också inköpt i det syftet att kunna leta efter pengar i t.ex. hemtextilier. Han hade inte planerat att tortera och förhöra José Axelsson. Han har medgett att han olovligt trängt sig in i paret Axelssons bostad och genom uteslutningsmetoden funnit att det måste ha varit han som dödade Elizabeth Axelsson med kniv. Vad beträffar José Axelsson har han medgett att han knivskurit honom men har inte vidgått något uppsåt, inte ens till att det skulle utgöra en misshandel.

Mikael Chamoun har – som han slutligen bestämt sin inställning – förnekat att han varit medveten om någon brottsplan som involverat dödande eller misshandel av någon. Han har vidgått att han deltagit i ett inbrott hos paret Axelsson, men sagt sig ha lämnat lägenheten så fort han fick klart för sig att Elizabeth Axelsson var hemma. Därefter har han vidgått att han begått en grov misshandel av José Axelsson efter att han uppfattat det som att denne ville slåss.

Adam Boto har medgett att han varit på platsen och gett en kniv till en medgärningsman. Han har erkänt att han hjälpt till att bryta sig in hos paret Axelsson genom att slå in fönstret till altandörren med hjälp av en busshammare. Han har också medgett att han vid ett tillfälle tagit upp en gren från marken och sedan kastat den ifrån sig och att han utdelat en tryckspark då José Axelsson brottades med en annan person på marken.

Sem Tahir har förnekat gärningarna men medgett att han befunnit sig relativt nära brottsplatsen.

De tilltalade har hörts över åtalet. Åklagarena har som muntlig bevisning åberopat vittnesförhör med polismännen Claes Bohlin, Amir Zujovic, Jonas Heimdahl, Johan Rydwick, Cecilia Henriksson, Patrik Munter och Karl Stridh, med Anis Karchaoui, Fatima Semedo (dock utan att avlägga ed), Lizaveta Chashchyna, Mikael Eljemyr, Pawel Zechowski, Martin Bylund, Birgitta Eriksson, Mohamma Hossein Nikfarjam, Anthony Wroblewski samt med rättsläkarna Brita Zilg och Katharina L Sjölin (vittnesutsagorna se domsbilaga 2). Även vittnesmålet med Ingemar Larsson har åberopats under denna punkt. Som skriftlig bevisning har åklagarna bl.a. åberopat händelserapport, insatspromemoria, fotografier, promemrior, kartbilder, obduktionsprotokoll, ritning över Axelssons lägenhet, beslagsprotokoll, telefontömningar, inpasseringslogg, frånvarorapport från Sem Tahirs skola, sms-konversation, sammanställning av ”vanliga platser” för Sem Tahirs mobiltelefon, rättsintyg, brev som Fouad Saleh skrivit i häktet, brottsplatsundersökningar samt ett antal sakkunnigutlåtanden. Åklagaren har spelat upp larmsamtal inklusive det larmsamtal som spelades upp redan under åtalspunkt 1. Dessutom har åklagaren visat en film tagen i närtid för gärningen från en helikopter.

Bakgrund och vad som är ostridigt

José Axelsson och Elizabeth Axelsson bodde tillsammans med sina barn Daniél, 16 år och Maximus, 8 år i en lägenhet belägen i gårdsplanen på Lötsjövägen 11 i Hallonbergen.

Den 7 mars 2017 omkring kl. 08:34 kom Elizabeth Axelsson, som vid tillfället var sjukskriven, tillbaka till bostaden efter att ha följt Maximus till skolan och omkring kl. 08:51 gick José Axelsson, som också var sjukskriven, ut med hunden. Elizabeth Axelsson var efter det ensam hemma.

Kl. 09:08:40 ringde José Axelsson till SOS alarm och sa att ”Dom håller på att bryta sig in i mitt hem...Min fru är i hemmet”. Någon minut senare sa han ”Foffo, Miko

och två andra har brutit sig in i lägenheten och min fru är i lägenheten. Foffo han sköt Ivan här... Dom slog sönder rutan, dom gick in. Jag var på väg in med min hund. Foffo och Miko har slagit och Elizabeth är hemma. Har du någonting jag måste gå? Jag måste gå dit alltså snälla. Har du en kniv vad som helst? Dom slog med pistol. Jag vet inte vad. Får jag en kniv? Snälla Anis. Elizabeth är själv hemma.” På frågor från operatören sa José Axelsson att en heter Foad och en heter Miko och att det är två till som han inte såg och att vi är vittnen till att dom sköt Ivan. José Axelsson sa att han sprang upp till en granne. Kl. 09:11:03 sa José Axelsson ”Å här är Foad. Foad är här. Han har en kniv den jäveln. Han har en kniv... Han har en kniv han tänker hugga mig”. Därefter skrek José Axelsson och sa ”Vad har jag gjort dej? Vad har jag gjort dej? Jag lovar, jag lovar dig. Jag betalar vad du vill. Snälla jag vill inte dö...Foffo jag ber dig/blöder”. Kl 09:12:12 sa José Axelsson ”Jag pratar inte” eller ”Jag hatar inte” och kl. 09:12:29 sa han ”Jag ber dig...” Därefter hörs José Axelsson inte mer men uppkopplingen fortsatte. Kl. 09:13:16 hördes skrik i bakgrunden och kl. 09:16:42 hördes ett skott. José Axelsson mobiltelefon påträffades senare liggande påslagen på marken utanför altandörren.

Den första polispatrullen anlände kl. 09:16:33 till den plats på Lötsjövägen där José Axelsson låg livlös på gatan, cirka 150 meter från bostaden. Fyra misstänkta gärningsmän sågs fly från platsen, tre åt ett håll och en åt motsatt håll. Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Adam Boto greps i nära anslutning till händelsen medan Sem Tahir greps först den 28 mars 2017. Polisen avlossade ett skott efter den flyende Adam Boto. Det är detta skott som hörs i larmsamtalet.

På Fouad Salehs hud och kläder fanns blod från José Axelssons och Elizabeth Axelsson. På Mikael Chamouns hud och kläder fanns blod från José Axelsson. På Adam Botos kläder fanns blod från José Axelsson.

I bostaden påträffades Elizabeth Axelsson liggande död på golvet i köket innanför den uppbrutna altandörren.

Vid obduktionen av Elizabeth Axelsson påvisades tolv skarpkantade sårskador varav följande fyra orsakat skador på inre organ: 1) en större skada på höger/främre sidan av halsen med skada på underliggande muskel och på sköldbrusket, 2) en skada på vänstra sidan av halsen med skada på underliggande muskel och stora halsvenen; skadan har gått ända ned till halskotpelaren och orsakat en skada på 6:e halskotans sidoutsnitt, 3) en skada på högra/nedre sidan av bröstet med två förgreningar - en som har gått genom brosket i revben 5,6 och 7 nära bröstbenet och in i leverns framsida och en som gått genom brosket i revben 6 och in i högra lungans underlob; den senare skadan har orsakat en cirka 300 ml stor blödning till högra lungsäcken och 4) en skada på övre/bakre sidan av vänstra axeln med två förgreningar -: en som har gått in i vänstra lungans ovanlob och vidare in i aortans bröst-del och en som bara har gått in i vänstra lungans ovanlob. Skadan har orsakat en blödning om 600 ml till vänstra lungsäcken. Enligt rättsläkarnas bedömning visar de sammantagna undersökningsfynden att Elizabeth Axelsson har avlidit till följd av dels yttre förblödning efter framför allt de större skadorna på halsen och dels inre förblödning efter stickskadorna på vänstra axeln. Skadorna med två förgreningar kan förklaras av att kniven stuckits in, dragits ut och stuckits in igen. Skadornas utseende talar starkt för att de har uppkommit till följd av skarpt, stickande och skärande våld med eggvasst föremål, t.ex. kniv, i nära anslutning till dödsfallet.

Vid obduktionen av José Axelsson iaktogs 22 skador/skadeområden. Han hade ett flertal skarpkantade sår/skär/stickskador på huvudet, ansiktet och halsen samt fyra stickskador på bålen. Rättsläkarna har gjort följande bedömning. Fynden och omständigheterna visar att José Axelsson avlidit till följd av de omfattande skadorna på halsen med genomskärning av flera av halsens stora blodkärl och åtföljande yttre förblödning. Utseendet av skär/stickskadorna talar starkt för att de uppkommit till följd av skarpt våld med eggvasst föremål, såsom exempelvis kniv. Utseendet av de flikiga sårskadorna i huvudet, blåmärkena/hudavskrapningarna i pannan och på vänstra axeln/ryggen talar starkt för att de orsakats av direktverkande trubbigt våld

som exempelvis slag med hårt föremål. Enstaka blåmärken med central uppkläring företer ett utseende talande för att de orsakats till följd av slag med avlångt hårt föremål. Rättsläkaren Katarina Sjölin har inför tingsrätten uppgett att stickskadan med ingångsöppning bakom det högra ytterörat var så allvarlig att José Axelsson enbart av denna avled inom högst en minut efter att skadan tillfogats honom.

Kniven

Fouad Saleh har uppgett att han tappade kniven tillsammans med en mobil och en nyckelknippa vid José Axelssons kropp. Adam Boto har uppgett att han plockat upp en mobil och en nyckelknippa. Någon kniv har inte påträffats av polisen.

Rättsläkarna har inte kunnat utesluta att flera olika knivar använts. Fouad Saleh har vidgått att han med en och samma kniv först dödat Elizabeth Axelsson i köket i bostaden och sedan följt efter och dödat José Axelsson. Kniven jämte två rep, handskar och en vinkelslip hade han köpt på Hornbach Byggmarknad i Sundbyberg den 2 mars 2017. Kniven är en fiskfilékniv av modell Fishing Comfort. En förpackning till en sådan kniv påträffades vid husrannsakan hos Adam Boto, som var med vid köpet av kniven. När Mikael Chamoun greps bar han i sin högra bakficka en knivslida av samma utseende som en slida som följer med en sådan förpackning. Bladet på denna typ av kniv är eneggat och otandat, vilket inte motsäger rättsläkarnas bedömning om hur bladet kan ha sett ut på en kniv som använts. Tingsrätten gör bedömningen att det är den på Hornbach inhandlade kniven som använts.

Fouad Saleh och Adam Boto har båda i polisförhör uppgett att Sem Tahir var med på Hornbach. Adam Boto har inför tingsrätten inte velat uppge vem den tredje personen var medan Fouad Saleh har förklarat att hans uppgift är felaktig. Köpet ägde rum kl.19:36. Mellan kl. 19:42 och kl. 19:58 samtalade Sem Tahir med Adam Boto i telefon, varvid Sem Tahirs telefon kopplade upp mot en basstation som även täcker Sem Tahirs bostad.

Den 6 februari 2017

Det var planerat att man skulle angripa José Axelsson denna dag. Mikael Chamoun och Adam Boto och en tredje person träffades därför på innergården samma dag. Fouad Saleh försov sig och någon hade sett att Elizabeth Axelsson var hemma varför man avbröt. På kvällen samma dag kom Fouad Saleh och Mikael Chamoun överens om att man skulle göra det nästa dag.

Kl. 09:02 hade Sem Tahir försökt ringa till Adam Boto. Fram till tiotiden var Sem Tahirs telefon nästa uteslutande uppkopplad på Hallonbergen östra SV 210 grader som täcker Sem Tahirs bostad.

Händelseförloppet den 7 mars till och med inbrottet i José Axelssons och Elizabeth Axelssons bostad

Om detta föreligger utöver vad José Axelsson säger i larmsamtalet endast muntliga uppgifter lämnade av Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Adam Boto inför tingsrätten. De har då endast berättat om sitt eget handlande och i princip vägrat uttala sig om andras handlande.

De tilltalade har väsentligen uppgett följande.

Adam Boto

När han vaknade på morgonen den aktuella dagen gick han ut på balkongen där han träffade tre personer. Han tror att klockan då kan ha varit runt 8 eller 9. Sällskapet visste att de skulle mötas just där. Han hämtade en kniv som han hade gömt på innergården och gav den till en av personerna. Han hade varit med när kniven köptes, och vid samma tillfälle köptes även rep, en verktygslåda och en vinkelslip. Han betalade dock inte för sakerna, utan det gjorde någon annan. De inköpta föremålen hade, bortsett från kniven, förvarats på hans balkong. När sällskapet var fulltaligt gick de mot Josés och Elizabeths lägenhet. De hade bestämt att de skulle ta sig in i lägenheten och han hade fått i uppdrag att ha sönder fönsterrutan till altandörren.

Han vet inte exakt varför de skulle göra detta, men han visste att någon i sällskapet hade något otalt med José. Tanken var att de skulle skrämma José och reda ut meningsskiljaktigheterna. De var fyra till antalet för att vara i numerärt överläge om något skulle hända. Det stämmer att han i förhör har sagt att han var beredd på att José skulle misshandlas eller t.o.m. dödas, men detta är felaktigt. Anledningen till att han sa som han gjorde var att han kände sig pressad av förhørsledarna.

De gick inte omedelbart till makarna Axelssons lägenhet, utan de stannade på innergården strax utanför port 15. Efter ett tag såg de José ungefär vid port 70/75. Det kan ha varit så att José var på väg hem vid detta tillfälle men han vet inte. Strax där efter blev han tillsagd att förstöra glasrutan till altandörren, vilket han gjorde med hjälp av en busshammare. Han kommer inte ihåg var han fått busshammaren ifrån, men någon hade sagt åt honom att ta med den. Efter att han krossat glasrutan sträckte han in armen och öppnade altandörren, så han och två andra kunde komma in. Samtidigt som de tog sig in genom altandörren gick den fjärde personen i sällskapet – vilket också är samma person som han tidigare gett kniven till – in genom den vanliga porten. När han kom in i lägenheten gick han genom köket och fortsatte in till hallen. Han gick till hallen eftersom han fått i uppdrag att öppna ytterdörren inifrån. När han kom till hallen fick han syn på Elizabeth som befann sig strax utanför den öppna ytterdörren. Han blev förvånad av att se henne, eftersom han trodde att ingen skulle vara hemma. Elizabeth samtalade med personen som kommit via porten, men han kommer inte ihåg vad de sa till varandra. Elizabeth gick förbi honom och fortsatte in till köket. Han tog några ytterligare steg fram mot ytterdörren. Alla personer i gruppen befann sig i detta skede inuti lägenheten. Två personer stod bredvid honom. När han slängde en blick över axeln mot köket såg han att någon högg Elizabeth med kniv två gånger, men han såg inget blod. Han vet inte exakt var hon knivhögs, men kanske vid revbenen. Åklagaren hänvisar också till att han i förhör sagt att Elizabeth skrek och bad för sitt liv. Han är osäker på om dessa uppgifter är riktiga, men han kommer ihåg att hon vid något tillfälle utbrast ”varför”. Situationen var obehaglig och han ville gå hem. Han gick ut genom ytterdörren,

men strax därpå hörde han att José kom till lägenheten genom altandörren. Några personer i sällskapet som han kommit dit med sprang ut genom ytterdörren och några sprang via altandörren. Själv gick han till port nr 11 där han stod och väntade ett tag innan han gick ut på innergården. När han kom ut såg han att några personer gick mot José som backade. De rörde sig från port 11 till port 17, men strax därefter kom de tillbaka samma väg. Han vet inte varför han därefter anslöt sig till sina kamrater, men det kändes tryggt att vara med de personer som han kommit dit med. Det stämmer att han i polisförhör har sagt att de jagade José men ordet ”jaga” använde han bara för att poliserna skulle förstå vad han menade. Egentligen följde han bara med efter de personer som han kommit dit med. Han tror att någon i sällskapet tog fram en kniv, men José lyckades springa in i lägenheten. Några personer sprang efter José, och han tänkte då att det fanns en risk för att José skulle bli dödad. Han öppnade port 11 med en blipp som han hade med sig, och när han gjorde detta hörde han hur folk skrek att han skulle komma ner. Han gick dock inte in i huset denna gång. Istället rörde han sig mot trappan som ligger i anslutning till entrén till Lötsjögaraget. Det kan ha varit så att någon annan sa åt honom att ta den vägen.

När han kom ner för trappen såg han att José och några andra personer befann sig på Lötsjövägen. José backade och hade ansiktet mot honom. Han beslöt sig då för att hämta en pinne, eftersom han såg att andra personer i sällskapet hade sådana. Han vet inte varför han tog upp pinnen, men han hade ingen avsikt att skada José med den. Han följde efter sina kamrater, men befann sig ca 10-15 m bakom dem. När han kom ifatt dem såg han att José brottades med någon. Han utdelade en tryckspark mot Jose, men är osäker på om den träffade. Han sparkade för att avbryta brottningen. Han använde inte pinnen, eftersom han redan hade kastat ifrån sig den strax till höger om ”brottsplatsen”. Han har vaga minnesbilder av vad som därefter inträffade, men han tror att någon knivhög José en till tre gånger i revbensregionen. José låg ner på mage när huggen utdelades. Antagligen fick han Josés blod på sig i samband med detta. Han vet inte om övriga personer i sällskapet utövade våld mot José i detta läge. Hans kamrater sprang plötsligt åt vänster, men precis när han

själv skulle springa iväg såg han att någon hade tappat en nyckelknippa och en mobil. Han plockade upp sakerna och sprang därefter åt höger mot Centrumgaraget. Det var då en polis sköt mot honom, varefter han tappade en sko. Han tog sig in i trapphuset i Centrumgaraget där han gömde sig ett tag innan han återvände ut. Strax därpå blev han gripen av polis.

Fouad Saleh

Efter att han vaknat på morgonen den 7 mars gick han ut på gården, där han mötte upp fyra personer. Klockan kan då ha varit omkring 08:50. De hade bestämt att de skulle ta sig in i makarna Axelssons lägenhet för att ta pengar och andra föremål. Han kommer inte exakt ihåg när de hade kommit överens om detta, men sannolikt var det några dagar före den aktuella händelsen. Den ursprungliga tanken var att de skulle slå till redan den 6 mars, men de tvingades ställa in eftersom han försov sig. Det stämmer att han gjorde vissa inköp den 2 mars, bl.a. verktygslåda, vinkelslip, handskar, rep och kniv. Adam var med när sakerna köptes, men Adam visste inte vad sakerna skulle användas till. Det stämmer inte, som han uppgett i förhör, att Sem också var med när föremålen införskaffades. Att han nämnde just Sems namn berodde på att han visste att Sem var häktad i målet. De hade inte planerat inbrottet särskilt noggrant, men vissa uppgifter hade de fördelat sinsemellan., t.ex. skulle någon i sällskapet krossa altanrutan samtidigt som han gick runt till framsidan. När de väntade på gården utanför makarna Axelssons lägenhet såg han José. Det var svårt att se vad José gjorde, men han tror att José rastade sin hund. Efter att José försvunnit ur sikte rörde de sig mot lägenheten. Samtidigt som han öppnade ytterporten med hjälp av en fastighetsskötarnyckel hörde han hur någon slog sönder fönsterrutan till altandörren. När han gick genom trapphuset mot lägenheten såg han Elizabeth komma ut genom ytterdörren. Hon sa något om att hans bror var en skorpion. Han angrep inte Elizabeth i detta läge, utan hon gick frivilligt in i lägenheten tillsammans med honom. Han och Elizabeth fortsatte in till köket där de stannade. Förmodligen var det han som därefter högg Elizabeth med en kniv. Han uppfattade inte henne som en människa utan snarare som en demon med horn. Någon

minut senare såg han José vid altandörren. Han lämnade lägenheten och gick mot José som började backa ut på innergården. Han sa åt José att stänga av telefonen och att han skulle ge sig av så fort han fått Josés pengar. José viftade med två knivar för att försvara sig själv, men utanför port 23 snubblade José på en cementkant i anslutning till en blomrabatt. José rörde sig därefter tillbaka mot altandörren och lägenheten. Han följde efter José in i lägenheten där han upptäckte Elizabeth på golvet. Han lindade en scarf runt hennes hals, för att slippa höra hennes andningsljud. Därefter återupptog han jakten på José genom trapphuset ner till garaget. När han kom fram till garagedörren såg han José på andra sidan glaset. José blockerade dörren och spottade på glasrutan mot honom. Han insåg då att det inte fanns någon poäng i att försöka komma överens med José. Efter en stund lämnade Jose garagedörren, och han följde efter honom ut på Lötsjövägen. Han skar José i ansiktet och såret bildade ett streck. Han tror att José var beväpnad med kniv i detta läge. Därefter började de brottas, men han har inget minne av att någon skulle ha hjälpt honom. Det kändes som att José försökte dra i hans kalsonger/snopp, vilket gjorde att han backade undan. Han fick därefter intrycket av att José försökte spela död, så han högg honom i ryggen med kniven för att kontrollera om han var död eller inte. Han skar också José vid tinningen, eftersom han ville komma åt Josés hjärna och tankar. Han avbröts dock när en polisbil kom till platsen. Han sprang i riktning mot Hal-
lonbergsvägen, men inte in i garaget som åklagaren påstått att han gjort. Efter ett tag kom han till Rissneleden där han såg att en av husportarna var öppna. Han sprang in i huset och väntade i trappuppgången. Han sprang ensam för det mesta, men det stämmer att han, strax därefter, greps tillsammans med Mikael. Han tror att han tappade kniven tillsammans med en mobil

Han hade en ganska god kontakt med familjen Axelsson. Några gånger besökte han dem i deras sommarstuga i Hudiksvall och de brukade då åka motorcross/fyrhjulingar tillsammans. Två av crossarna var hans och det stämmer att polisen beslagtogs dem när Jose åkte fast misstänkt för att ha odlat cannabis. Detta bekymrade honom inte nämnvärt, eftersom han visste att han skulle få tillbaka cros-

sarna när polisutredningen var klar. Det fanns visserligen ett dilemma mellan honom och José, men det var inte dilemmat som föranledde händelserna den 7 mars. Han vill inte närmare gå in på vad dilemmat handlade om, bortsett från att han tyckte att José hade handlat fel i ett visst avseende. Han visste inte att Jose hade pratat med polisen om mordet på Ivan.

Mikael Chamoun

På morgonen den 7 mars befann han sig på gården utanför makarna Axelssons lägenhet. Han var inte ensam, men vill inte kommentera hur många andra som var med honom. De hade bestämt att de skulle göra inbrott hemma hos makarna Axelson. Han hade hört att José hade mycket pengar och detta lockade honom. Det var dock inte han själv som kom på planen. De hade inte planerat gärningen särskilt noggrant och de hade inte bestämt hur bytet skulle fördelas. Egentligen skulle de ha genomfört inbrottet redan på morgonen den 6 mars, men de hade tvingats avbryta eftersom han då sett Elizabeth med en hund utanför lägenheten. Det kan vara så att det också fanns en annan anledning till att de tvingades ställa in den 6 mars, men han vill inte utveckla detta närmare. Han hade fått höra att ingen skulle vara hemma den 7 mars, men han kastade ändå en snabb blick genom fönsterrutan på altanen innan de skred till verket. Någon i sällskapet hade sönder glasrutan till altandörren med en busshammare. Han gick in i lägenheten och fortsatte framåt förbi ytterdörren. När han vände sig om såg han att Elizabeth stod till vänster om ytterdörren (sett utifrån). Hon verkade chockad, men varken skrek eller grät vid tillfället. Efter att han fått syn på henne gick han omedelbart ut från lägenheten genom ytterdörren, eftersom det aldrig skulle falla honom in att skada en kvinna. Han sprang ner för trapporna till garaget, där han märkte att ingen annan hade följt med honom. Eftersom han inte hade någon blipp kunde han inte komma tillbaka samma väg som han kommit ifrån. Han valde därför att gå upp för trappan som ligger vid entrén till Lötsjögaraget. När han kommit upp för trappan såg han att José viftade med två knivar utanför port 11. Han plockade upp en träpinne, ca 5 cm i diameter och 50 cm lång och anslöt sig ”dit”. Han plockade upp pinnen för att slå José, eftersom denne

viftade med knivar. Han slog José med pinnen flera gånger. Han minns särskilt ett slag som träffade Josés arm eller revben. José backade mot de högre portnumren, kanske port nr 19, innan han återvände tillbaka i riktning mot altanen. Han följde efter hela tiden. Eftersom han bara var fokuserad på Josés knivar, uppfattade han inte om någon annan utövade våld mot José i detta läge. När de åter var vid altanen sa någon åt honom att de skulle ”ses där nere”. Han tog sig ner på Lötsjövägen via samma trappa som han nyss kommit upp för. Utanför garaget såg han José som fortfarande viftade med knivar. Han såg att José blödde i ansiktet. José backade längs med Lötsjövägen och han följde efter. Efter en stund snubblade José på en trottoarkant. Han sparkade José en gång och slog honom med träpinnen ytterligare en gång för att sära på José och en av hans kamrater. Han gjorde detta eftersom han ville hjälpa sin kompis. Han vet inte om José redan hade blivit knivhuggen i detta läge eller inte. Strax därpå hörde han sirener från en polisbil som närmade sig i hög fart. Han försökte lokalisera ljudet och såg därför inte om något ytterligare våld utövades mot José. Eftersom polisen var på väg och han upplevde att José hade fått tillräckligt med stryk sprang han från platsen. Han minns att han kort därpå greps i ett hus, men han vet inte vilken väg han sprang för att komma till huset. Det kan vara så att han sprang genom ett garage innan han greps, men han är osäker. Det stämmer att han greps med en knivslida i bakfickan, men han minns inte hur han fick den. Han har inte sett kniven som hör till knivslidan. Han betvivlar inte att polisen fann spår av José på honom, eftersom han både slagit och sparkat målsäganden. Han kan varken bekräfta eller förneka huruvida mobilnumret som slutar på 879 är hans eget eller inte.

Sem Tahir

Efter att han vaknat den aktuella dagen klädde han på sig och lämnade hemmet. Klockan var då uppskattningsvis strax före 09:00. Han gick förbi Hallonbergens centrum i riktning mot skolan, men ungefär i Ör vände han hemåt eftersom han hade ont i halsen. Han vet inte exakt var han vände, men han hade i vart fall inte hunnit passera Ursviksvägen. Han gick hemåt i normal takt och tog samma väg som

han nyss kommit ifrån. Under promenaden hem lade han inte märke till något särskilt i Hallonbergen. Han hörde varken sirener eller pistolskott, vilket kan ha berott på att han eventuellt lyssnade på musik. Det kan stämma att han ”blippade in sig” i lägenhetshuset kl. 09:18. Han tror att hans moster var hemma både när han lämnade lägenheten och när han kom tillbaka. Han har inget minne av att han skulle ha pratat i telefon med sin kompis Siem i 33 sekunder kl. 08:54 på morgonen. Han vet inte varför han inte svarade när Siem försökte ringa honom fyra gånger mellan kl. 09:04 och 09:14. Det kan ha varit så att han hade mobilen inställd på ljudlös, och att han därför inte hörde när den ringde. Under den resterande delen av dagen lämnade han inte lägenheten, utan låg mest i sängen och höll på med mobilen. Det stämmer att han, någon gång under dagen, raderade webbhistorik, SMS och samtalslistor. Detta är dock inget ovanligt, utan något som han brukar göra med jämna mellanrum för att mobilen ska vara ”ren”. Det är förvisso sant att han, konsekvent under polisutredningen, hävdade att han befann sig i skolan under den aktuella dagen. Denna uppgift är dock felaktig och anledningen till att han tidigare sade så var att han kände sig otrygg i polisförhören. Det är också sant att han vid något förhörstillfälle har sagt att han ”vet allt” om händelsen men att han ”inte kommer säga något”. Han vet inte om han har något smeknamn, varvid åklagaren hänvisar till att han i polisförhör har sagt att han kallas för ”Quagey” och att ”Smiley” är Adams smeknamn. Dagen innan den aktuella händelsen, den 6 mars, kom han till skolan någon gång på morgonen. Han var där i en eller två timmar och gick på någon lektion. Om det är så att han har registrerats som frånvarande under hela dagen är detta felaktigt. Under lunchen gick han hem till lägenheten där han tillbringade eftermiddagen. I samband med detta hänvisar åklagaren till att hans mobil kopplade upp mot en mast vid NK kl. 15:31 och att han i polisförhör medgett att han och Adam var på NK under eftermiddagen.

En sammanställning och bedömning av uppgifterna innefattande återopade uppgifter om vad de uppgett under förundersökningen, visar då följande händelseförlopp.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Adam Boto och en fjärde personen träffades omkring kl. 08:50 på innergården utanför Adam Botos bostad för att bryta sig in i makarna Axelsson bostad. Adam Boto tog fram filékniven som han hade gömt på gården och gav den till Fouad Saleh, som sedan hade den i sin jackficka utan slidan. Det saknas uppgift om hur knivslidan hamnat i Mikael Chamouns bakficka. Adam Boto hade med sig en busshammare som han skulle använda till att slå sönder fönstret i altandörren till makarna Axelssons bostad. De gick tillsammans mot bostaden men när de kommit i höjd med porten nr 15 upptäckte de att José Axelsson befann sig ute på innergården vid porten nr 75 med sin hund. Fouad Saleh sa att de skulle fortsätta.

När de kom fram till porten nr 11 slog Adam Boto med busshammaren sönder altanrutan till paret Axelssons lägenhet, sträckte sig in och öppnade dörren så att han, Mikael Chamoun och den fjärde personen via altandörren gick in i bostaden medan Fouad Saleh öppnade porten till nr 11 med en fastighetsägarnyckel och gick in i trapphuset.

Händelseförloppet inne i bostaden när Elizabeth Axelsson dödades

Innanför altandörren ligger köket, som sträcker sig cirka fyra meter inåt till en långsmal, knappt två meter bred hall. På höger sida i hallen och cirka 1,5 meter från köket ligger bostadens ytterdörr ut i trapphuset. På golvet i köket ett par meter innanför den öppna altandörren påträffades Elizabeth Axelssons döda kropp. Blodspår talade för att Elizabeth Axelsson först hade stått upp framför en byrå när hon erhöll skador i halsen och att hon i ett tidigt skede hamnat på golvet och därefter inte rört sig nämnvärt. Något tecken på handgemäng kunde inte ses.

Om vad som hände med Elizabeth Axelsson när Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och den fjärde personen befann sig i bostaden föreligger såvitt avser muntliga uppgifter endast sådana som lämnats av de tilltalade inför tingsrätten och i

åberopade förhör under förundersökningen. De har inför tingsrätten endast uttalat sig om sitt eget handlande och i princip inte berättat om vad någon annan har gjort.

En sammanställning av uppgifterna beskriver följande händelseförlopp. Adam Boto och Mikael Chamoun och den fjärde personen tog sig in i bostaden via altandörren och kom då in i köket medan Fouad Saleh gick in i bostaden genom ytterdörren, där han mötte Elizabeth Axelsson som måste ha varit på flykt ut ur bostaden. Såvitt de får förstås kom alla att mötas i det trånga utrymmet i hallen mellan ytterdörren och köket. Fouad Saleh fick mot Elizabeth Axelssons vilja in henne i bostaden och in i köket.

Åklagarna har påstått att Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir i detta skede varit delaktiga genom att i bostaden hindra Elizabeth Axelsson att lämna denna på sätt att man blockerat hennes utväg.

Mikael Chamoun och Adam Boto har båda uppgett att de blev överraskade av att Elizabeth Axelsson befann sig i bostaden eftersom man inte väntat sig detta och att de snabbt lämnade bostaden genom ytterdörren utan att ta någon som helst befattning med Elizabeth Axelsson. Fouad Saleh har i det långa förhöret däremot uppgett att när han försökte dra in Elizabeth Axelsson kunde han inte det varvid de andra hjälpte honom att dra in henne.

Fouad Salehs uppgifter måste bedömas med stor försiktighet. Enbart det förhållandet att de som tagits sig in via altandörren kommit att samtidigt med Elizabeth Axelsson befinna sig i det trånga utrymmet i hallen är inte nog för att det ska kunna sägas att någon eller några av dem avsiktligt blockerat hennes utväg.

Fouad Saleh hade när han greps, till skillnad från Mikael Chamoun och Adam Boto, blod från Elizabeth Axelsson på sin hud och sina kläder. Han har under förundersökningen vidgått att det var han och ingen annan som knivskar Elizabeth Axelsson.

Tingsrätten har uppfattat honom att han även inför tingsrätten vidgår detta. Hans uppgift vinner visst stöd av vad Adam Boto berättat.

I köket stack och skar Fouad Saleh Elizabeth Axelsson i halsen med filékniven, i bröstet, på vänster axel, i bakhuvudet, på kinden, på vänster sida av hakan, i höger flank, på överarmarna, på ena underarmen, i vänstra handflatan och i höger tumme, lång- och ringfinger. Skadorna på händer och fingrar kan dock ha varit avvärjnings-skador. Fouad Saleh har sagt sig inte uppfatta Elizabeth Axelsson som en människa utan snarare som en demon. Av larmsamtalet att döma har angreppet mot Elizabeth Axelsson pågått under drygt två och en halv minut.

Det fortsatta händelseförloppet till och med att José Axelsson dödas

I denna del föreligger muntliga uppgifter även av flera vittnen. En sammanställning och bedömning av dessa uppgifter och övrig bevisning visar ett fortsatt händelseförlopp enligt följande.

Efter att José Axelsson upptäckt inbrottet i bostaden lånade han två knivar av Anis Karchaoui, som bodde i port nr 13 och gick fram till den uppbrutna altandörren. Fouad Saleh avbröt dödandet av Elizabeth Axelsson när han såg José Axelsson och gick ut genom altandörren och mot honom. Fouad Saleh höll i filékniven medan José Axelsson höll i de två knivarna han lånat. Mikael Chamoun Adam Boto, och den fjärde personen, vilka lämnat bostaden via ytterdörren och som Mikael Chamoun gått genom garaget ut på Lötsjövägen och sedan tagit trapporna utomhus upp till innergården eller som Adam Boto genom porten ut på innergården, anslöt sig till Fouad Saleh och omringade José Axelsson. Mikael Chamoun slog flera gånger José Axelsson hårt på kroppen med en pinne eller plank. De drev den backande José Axelsson framför sig längs med gården till i höjd med porten nr 23 och tillbaka varunder han blev slagen eller huggen i ansiktet eller huvudet så att han blödde. Vid ett tillfälle föll José Axelsson omkull. Utanför altandörren tappade han sin mobil och en av knivarna. Han sprang in genom altandörren, förbi Elizabeth Axelsson

som låg livlös på golvet, genom hallen, ut genom ytterdörren, nedför trappan till garaget, genom garaget och ut på Lötsjövägen. Fouad Saleh följde efter men när han hörde något ljud från Elizabeth Axelsson skar han henne ytterligare i halsen. Adam Boto blippade sig in genom port nr 11 kl. 09:13. Hur de övriga tog sig ned på Lötsjövägen föreligger olika uppgifter. Enligt Mikael Eljemyr och Martin Bylund kom det fyra eller fem personer utspringande genom porten eller dörren till garaget men enligt den senare kan det inte uteslutas att någon kom från trappan som ligger intill garaget. Mikael Chamoun och Adam Boto har uppgett att de tog trappan.

Angriparna kom samtidigt ut på Lötsjövägen och ikapp José Axelsson i höjd med ingången Hallonbergens centrum. Fouad Saleh skar honom med kniven i ansiktet och en av de andra slog honom hårt med en pinne eller något annat tillhygge i trä. José Axelsson tappade den andra kniven. Även Adam Boto, som hade plockat upp en pinne, och den fjärde personen angrep José Axelsson, som höll upp armarna för att skydda sig och backade längs med Lötsjövägen. José Axelsson föll omkull. Angriparna fortsatte att slå honom. Minst två av dem hade tillhyggen i händerna. José Axelsson försökte resa på sig och sträckte ut armarna som om han bad om nåd varvid någon spakade ned honom. Fouad Saleh kom över honom och utdelade flera knivhugg så att han omedelbart dog. Han högg honom i ryggen för att – enligt egen utsaga – kontrollera att José Axelsson var död och inte bara spelade samt skar honom i tinningen för att han ville komma åt hans hjärna och tankar. Michael Chamoun slog med pinnen och Adam Boto sparkade på den liggande José Axelsson. Det sista som skedde innan polisen avbröt våldsutövandet var att Adam Boto satt eller stod hukad över José Axelsson och rörde sin arm upp och ner samtidigt som övriga angripare stod intill och såg på.

Gripandena

I denna del föreligger, utöver uppgifter från Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Adam Boto, uppgifter från vittnena Clas Bohlin, Johan Heimdal, Karl Strid, Amir

Zujovic och Johan Rydwik. En sammanställning och bedömning av uppgifterna visar på följande händelseförlopp.

När polisen anlände till platsen där José Axelsson låg på Lötsjövägen flydde Fouad Saleh, Mikael Chamoun och den fjärde personen tillsammans springande västerut. Den fjärde personen hade ett somaliskt utseende. Två eller tre poliser tog upp för-följandet. För en kort stund tappade man den visuella kontakten. Kl. 09:34 greps Fouad Saleh och Mikael Chamoun tillsammans i källaren till Rissneleden 87, som ligger cirka 500 meter fågelvägen från den plats där José Axelsson påträffades. En ur allmänheten upplyste polisen om att man nyss sett en person springa in i ett garage. Polisen begav sig till ingången till garaget och avvaktade. Där upphör spåren efter den man som kan ha varit den fjärde personen.

Adam Boto reste sig upp och flydde springande i motsatt riktning österut ned på en parkeringsplats utanför Hallonbergens centrum. Det var i detta skede som Amir Zujovic avlossade ett pistolskott. Adam Boto greps kl. 09:37 mellan Hallonbergen och Ör.

Den fjärde personen

Angreppet mot Elizabeth Axelsson och José Axelsson inleddes således någon gång innan kl. 09:08 och avslutades kl. 09:16:33.

Sem Tahirs telefon registrerade att han lämnade det område inom vilket hans bostad ligger kl. 08:55 och att han mellan kl. 08:59 och kl. 09:14 befunnit sig på Hallonbergsplan. Kl. 08:54 kopplade Sem Tahirs telefon upp sig i samband med ett samtal till Solomon Ghirmay mot en mast som täcker såväl hans egen bostad som Adam Botos bostad (Hallonbergen 3 O 100 grader). Mellan kl. 09:04 och kl. 09:14 gjorde Solomon Ghirmay fyra samtalsförsök och ett sms om missat samtal togs emot kl. 09:05 varvid uppkoppling skedde på sändaren Lötsjön LTE 220 grader. Kl. 09:18 blippade Sem Tahir in sig genom porten till sin bostad på Rissneleden 43, som lig-

ger cirka 275 meter fågelvägen från den plats där José Axelsson påträffades och i samma riktning som Fouad Saleh, Mikael Chamoun och den fjärde personen flydde.

Sem Tahirs inför tingsrätten lämnade uppgifter om vad han gjorde på morgonen den 7 mars 2017 ligger tids- och rumsmässigt nära händelseförloppet som ledde fram till att Elizabeth Axelsson och José Axelsson dödades. Ingen av vittnena har kunnat peka ut Sem Tahir som den fjärde personen. Medtilltalade Fouad Salehs och Adam Botos under förundersökningen lämnade uppgifter, som senare tagits tillbaka, om att Sem Tahir skulle vara denna person kan endast ges ett mycket litet bevisvärde. Analysen av Sem Tahirs telefonuppkopplingar och innehållet i hans mobil vederlägger inte hans påstående om vad han gjort under morgonen. De förhållandena att han inte besvarat de fyra telefonsamtalen, att han i sms med sin lärare samma dag inte verkat känna till vad som hänt i Hallonbergen på morgonen och att han under dagen raderat sin webbhistorik och sina sms- och samtalslistor är av ringa bevisvärde. Den omständigheten att Sem Tahir under förundersökningen lämnat en annan version om var han befunnit sig än vad han uppgett inför tingsrätten påverkar inte bedömningen.

Det är inte visat att Sem Tahir är den iakttagne fjärde personen.

Brottsplanen och motivet

Brottsplanen har ett nära samband med motivet för angreppet mot Jose Axelsson och Elizabeth Axelsson.

Åklagarna har gjort gällande att man angripit José Axelsson med våld för att denne informerat polisen om att han på kvällen den 22 januari 2017 befunnit sig ovanför Lötsjögaraget och då hört flera skott och sett bl.a. Fouad Saleh och Mikael Chamoun springa ut från garaget.

Polismannen Ingemar Larsson har uppgett att han den 1 mars 2017 träffat José Axelsson, som då berättat om sina ovan angivna iakttagelser, vilka Ingemar Larsson nedtecknat i ett PM (ett spaningsuppslag).

Fouad Saleh, som uppgett att hans och José Axelssons blickar möttes när han sprang ut ur garaget den 22 januari 2017, har inför tingsrätten invänt att han inte känt till att José Axelsson kontaktat polisen. Fouad Saleh har dock i förhöret den 28 april 2017 uppgett att José Axelsson ”goolat ner” honom och hans vänner, att han därför ville ta honom, att han talat med Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir om detta och att alla var införstådda med att José Axelsson skulle dödas.

Fouad Saleh och Mikael Chamoun har inför tingsrätten uppgett att motivet varit att man skulle bryta sig in i bostaden för att ta pengar. Fouad Saleh har även uppgett att han haft ett dilemma med José Axelsson men har inte velat gå närmare in på i vad detta skulle bestå.

Adam Boto har uppgett att någon haft något otalt med José Axelsson och att tanken var att man skulle skrämma honom och reda ut meningsskiljaktigheterna. Det finns uppgifter i målet om att Fouad Saleh och José Axelsson haft samröre med varandra vad gäller narkotika och ”crossar” men vilken betydelse detta haft har inte kunnat klarläggas. Införskaffandet av kniv och rep och det faktiska händelseförloppet talar emot att man brutit sig in i bostaden i huvudsakligt syfte att tillgripa pengar. I brottsplanen ingick att utöva våld mot José Axelsson.

Den som främst skulle kunna ha haft motiv för att undanröja José Axelsson är Fouad Saleh. Fatima Semedos uppgift om att Adam Boto till José Axelsson sagt att Fouad Saleh hotade med att misshandla Daniél Axlessen om José Axelsson kontaktade polisen med anledning av mordet på Ivan Semedo är en hörsägen i flera led som inte kan tillmätas något värde.

Det går inte med säkerhet fastställa vilket motiv Fouad Saleh haft för att angripa José Axelsson. Än mindre har några egna motiv framkommit för Sem Tahir, Adam Boto och även Mikael Chamoun att göra detta. Det är inte visat att de känt till de motiv som Fouad Saleh kan ha haft.

Vad gäller Elizabeth Axelsson måste motivet ha varit ett annat och uppstått med hänsyn till hur situationen kom att utvecklas. Vad som utlöste Fouad Salehs handlande framstår dock som oklart.

De subjektiva rekvisiten

Av flera omständigheter framgår att syftet med inbrottet inte kan ha varit att stjäla pengar eller föremål. Det saknas uppgift om att det skulle finnas pengar i bostaden. Man har inte på något sätt sökt undvika att konfronteras med dem som bodde i bostaden utan snarare handlat i motsatt riktning. Tidpunkten för inbrottet skedde på morgonen när det rörde sig många människor i omgivningen. Att ta med sig en filékniv framstår inte som motiverat om syftet endast var att göra ett inbrott. Man har inte ens inlett ett eftersök att leta efter något. På ett sorgealtare ska enligt Elizabeth Axelssons syskon, som hörts i målet, t.ex. ha funnits ett stort guldsmycke i form av en skorpion. Det var centralt placerat men guldets var av inget intresse för gärningsmännen. Syftet med inbrottet måste därför redan från början ha varit att attackera José Axelsson med en kniv som Fouad Saleh hade med sig. Den omständigheten att Fouad Saleh gick in genom porten för att ta sig in i bostaden via ytterdörren medan de övriga tog sig in genom altandörren talar för att man räknade med möjligheten att Elizabeth Axelsson kunde befinna sig i bostaden och att de kunde ta henne som gisslan. Det kunde inte handla om något intresse i sig för José Axelsson eftersom man strax innan sett honom ute på gården. Ändå tog man sig in i bostaden. Angreppet på Elizabeth Axelsson, som José Axelsson befarade, lockade fram honom till altandörren, varvid Fouad Saleh konfronterade honom.

Mikael Chamoun hade sex veckor tidigare varit med om skjutningen i Lötsjögaraget, vid vilken Fouad Saleh var drivande om än det inte blivit bevisat att denne verkligen var skytten vid varken den första skottlossningen eller den andra. Han måste dock ha varit medveten om att Fouad Saleh var kapabel till att använda kniven mot den person som kunde finnas i bostaden. Att Mikael Chamoun inte var främmande för detta framgår även av att attacken mot Elizabeth Axelsson inte hindrade honom från att omedelbart fortsätta med det planerade angreppet mot José Axelsson. Tingsrätten avfärdar helt hans invändning om att han inte angriper kvinnor. Det är mycket svårt att smälta att ett inbrott som drabbar en kvinna är mycket allvarligare än att döda hennes man. Uppgiften, oavsett vilken kultur man tillhör, kan helt enkelt inte godtas. Mikael Chamoun har både förstått den stora risken att Elizabeth Axelsson skulle kunna vara hemma och fullt ut accepterat konsekvenserna för henne. Eftersom han stått i vägen för hennes flyktväg ska han därför dömas för det. Något avsiktssuppsåt har åklagarna emellertid inte kunnat visa beträffande Mikael Chamoun. Han döms därför för sin likgiltighet. Då är gärningsmannaskap beträffande mord uteslutet, se det principiella resonemanget ovan under åtalpunkt 1, men hans insats är ett likgiltigt främjande av mordet på Elizabeth Axelsson som får rubriceringen medhjälp till mord.

När det gäller Adam Boto har det inte framkommit att han skulle ha motsvarande kännedom om vad Fouad Saleh var kapabel till.

I det trånga utrymmet i hallen uppstod en situation där Elizabeth Axelsson, Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och ytterligare en person kom att befinna sig samtidigt vilket innebar att Mikael Chamoun och Adam Boto faktiskt bidrog med att blockera en flyktväg för Elizabeth Axelsson. Mikael Chamoun har dömts för sitt likgiltighetsuppsåt. Adam Boto är yngre och mer oerfaren. Han har inte varit på plats vid skjutningen i Lötsjögaraget. Han hade emellertid en drivande roll när fyra personer, inklusive honom själv, bröt sig in hos paret Axelsson. Han må ha haft dålig koll på om Elizabeth Axelsson var hemma eller inte, men han stannade kvar

och underlättade för Fouad Saleh att mörda henne innan han anslöt till den grupp som mördade hennes man José Axelsson. Elizabeth Axelsson hade två flyktvägar, men hade ändå ingen möjlighet att fly. Han ska därför dömas för ett oaktsamhetsbrott, nämligen grovt vållande till annans död.

Det våld som utövats mot Elizabeth Axelsson och José Axelsson har varit synnerligen bestialiskt, grovt, i José Axelssons fall utdraget, och pågått till dess att båda avled på plats.

Det framgår tydligt av Fouad Salehs egna uppgifter att hans avsikt har varit att döda både Elizabeth Axelsson och José Axelsson.

Fouad Saleh har olovligen trängt in i Elizabeth Axelsson bostad och där avsiktligt dödat henne genom att med en kniv ett stort antal gånger hugga och skurit henne bl.a. i huvudet/ansiktet, halsen/nacken, överkroppen och armarna. För denna gärning ska han som gärningsman dömas för mord.

Fouad Saleh har på innegården och på Lötsjövägen med en för ändamålet inköpt kniv avsiktligt dödat José Axelsson genom att ett stort antal gånger skära honom bl.a. i huvudet/ansiktet, halsen/nacken, överkroppen och armarna. Även för denna gärning ska han som gärningsman dömas för mord.

Mikael Chamoun och Adam Boto ska dömas för att de tillsammans och i samförstånd med Fouad Saleh deltagit i misshandeln av José Axelsson, varvid de själva flera gånger slagit honom med tillhygge och sparkat honom när denna stod eller låg ned samtidigt som de jagat honom på innergården och Lötsjövägen. De hade insikt om att José Axelsson skulle dö av misshandeln. De är båda att anse som medgärningsmän. Gärningen är att rubricera som mord.

Rörande Sem Tahir är det inte visat att han tillsammans med andra beslutat att angripa José Axelsson, att han var med på Hornbach när bl.a. kniven köptes eller att han är identisk med den fjärde personen. Inte heller är det visat att han på något sätt stöttat och stärkt övriga gärningsmän i deras uppsåt. Han ska således frikännas från ansvar för mord, alternativt medhjälp till mord, alternativt synnerligen grov miss-handel och vållande till annans död, grovt brott såvitt avser Elizabeth Axelsson och José Axelsson.

Grovt övergrepp i rättssak

Fouad Salehs, Mikael Chamouns, Adam Botos och Sem Tahirs tidigare redovisade inställningar under denna åtalspunkt innebär att de även förnekat gärningen rubricerad som grovt övergrepp i rättssak.

Av den tidigare gjorda prövningen följer att Sem Tahir inte kan dömas för övergrepp i rättssak.

På sätt som tidigare redovisats är det klarlagt att Ivan Semedo i polisförhör hållet av Ingemar Larsson den 1 mars 2017 uppgett att han hört flera pistolskott ifrån Lötsjögaraget och att han sett fem eller sex ungdomar springa ut från garaget och att han utanför förhöret och som ett ”spaningsuppslag” namngett Fouad, Miko, Amir och Rager som dem som sprang ut och spekulerat i om Malik också var med.

Fråga är om dödandet av Elisabeth Axelsson och José Axelsson var motiverat av att José Axelsson avlagt vittnesmål hos polisen eller för att hindra – såsom anges i gärningsbeskrivningen – målsägandena att avlägga sådant vittnesmål. Om det med målsägarna avses någon mer än José Axelsson, t.ex. Elisabeth Axelsson är det inte klart att det var aktuellt att polisen skulle höra henne.

Det förhållandet att Adam Botos angrepp på Elisabeth Axelssons bedömts som grovt vållande till hennes död kan inte grunda ansvar för övergrepp i rättssak.

Fouad Saleh har uppgett att hans och José Axelssons blickar möttes när han sprang ut ur garaget den 22 januari 2017. Han hade således kännedom om José Axelssons iakttagelse men han har för tingsrätten uppgett att han inte kände till att José Axelssons kontakt med polisen. Fouad Saleh har vidare uppgett att han haft ett dilemma med José Axelsson utan att vilja redogöra för i vad detta bestod. Det finns uppgifter om att de haft samröre med varandra gällande narkotika och ”crossar” men vilken betydelse detta haft har inte kunnat utredas.

Adam Boto har uppgett att någon haft otalt med José Axelsson och att tanken var att man skulle skrämma honom och reda ut meningsskiljaktigheter. Mycket talar för att denna någon är Fouad Saleh.

Fatima Semedos uppgift om att Adam Boto till José Axelsson sagt att Fouad Saleh hotat med att misshandla Daniél Axelsson om José Axelsson med anledning av mordet kontaktade polisen är en hörsägen med lågt bevisvärde men ligger i linje med vad Adam Boto själv uppgett.

Fouad Saleh har i det långa förhöret den 28 april 2017 uppgett att José Axelsson ”goolat ner” honom och hans vänner och att han därför ville ta honom. Fouad Saleh har inte lämnat någon begriplig förklaring till att uppgiften är felaktig.

Fouad Saleh har haft goda skäl för att José Axelsson inte skulle berätta för polisen om sina iakttagelser den 22 januari 2017.

Tingsrätten finner vid en samlad bedömning utrett att Fouad Saleh dödade José Axelsson och Elisabeth Axelsson för att José Axelsson avlagt vittnesmål och för att förhindra ytterligare vittnesmål.

Fouad Salehs uppgift i det långa förhöret om att han berättat för Mikael Chamoun och Adam Boto om att José Axelsson kontaktat polisen vinner inte stöd av någon annan utredning och kan därför, med den försiktighet som en medtilltalads uppgifter måste bedömas, inte tillmätas någon betydelse. Eftersom det inte är visat att Michael Chamoun och Adam Boto känt till José Axelssons kontakter med polisen kan de inte dömas för övergrepp i rättssak.

Fouad Salehs gärning är av uppenbara skäl att bedöma som grovt övergrepp i rättssak. Enligt Magnus Ulväng i tidigare angivet verk konsumerar brottet övergrepp i rättssak brottet misshandel, men han har inte beskrivit det som att ett våldsbrott skulle kunna konsumera ett övergrepp i rättssak. Tingsrätten dömer därför för båda brotten i konkurrens.

3 PÅFÖLJD

Rättsliga utgångspunkter beträffande straffmätning och påföljdsval

I 29 kap. 1 § brottsbalken stadgas att straffet ska bestämmas inom ramen för den tillämpliga straffskalan efter brottets eller den samlade brottslighetens straffvärde. Vid bedömningen av straffvärdet ska domstolen beakta den skada, kränkning eller fara som gärningen inneburit, vad den tilltalade insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter eller motiv som han eller hon haft. Det ska särskilt beaktas om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person. I 29 kap. 2-3 §§ brottsbalken finns en exemplifierande uppräknings av försvårande och förmildrande omständigheter som ökar respektive minskar straffvärdet.

Enligt straffbestämmelsen i 3 kap. 1 § brottsbalken döms den som berövar annan livet, för mord till fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller, om om-

ständigheterna är försvårande, på livstid. Bestämmelsen fick sin nuvarande lydelse genom en lagändring som trädde i kraft 1 juli 2014. I rättsfallet NJA 2016 s. 3 fann Högsta domstolen att lagändringen inte förändrade det rättsläge som gällde dessförinnan. Enligt Högsta domstolen är därmed domstolens tidigare avgörande från år 2013 fortfarande vägledande vid straffmätningen för mord (se rättsfallet NJA 2013 s. 376).

Enligt Högsta domstolens praxis är utgångspunkten, beträffande straffet för mord, fängelse i fjorton år. Livstids fängelse ska tillämpas bara i de undantagsfall då ett tidsbestämt fängelsestraff på arton år inte är tillräckligt, t.ex. då gärningsmannen mördat fler än en person eller då omständigheterna annars är synnerligen försvårande. Om omständigheterna sammantagna i någon mån talar för ett lägre straff än normalstraffet fjorton år ska straffet normalt bestämmas till fängelse i tolv år. För att straffet ska bestämmas till fängelse i sexton år krävs tvärtom att det kan konstateras att omständigheterna sammantagna tydligt talar för ett högre straff. Fängelse i arton år bör tillämpas endast i de fall då omständigheterna är mycket försvårande, samtidigt som de inte är av sådant slag att livstids fängelse bör dömas ut.

Av betydelse i det nu aktuella målet är även bestämmelsen i 29 kap. 7 § brottsbalken. I första stycket föreskrivs att i de fall då någon har begått brott innan han eller hon fyllt 21 år, ska hans eller hennes ungdom beaktas särskilt vid straffmätningen. Av andra stycket framgår vidare att för brott som någon har begått innan han eller hon fyllt tjugooett år får inte dömas till svårare straff än fängelse i tio år. Om fängelse på längre tid och på livstid är föreskrivet för brottet eller om det följer av 26 kap. 2 §, får dock dömas till fängelse i högst fjorton år. Gränsen vid fjorton års fängelse är absolut och innebär ett hinder mot att döma ut fängelse på livstid (se prop. 2008/09:118 s. 52 och SOU 2007:90 s. 189). Vid straffmätningen ska domstolen först fastställa straffvärdet för den samlade brottsligheten som om den tilltalade varit en vuxen lagöverträdare. Från detta värde görs därefter ett avdrag med hänsyn till den tilltalades ålder. Ju yngre den tilltalade var vid tidpunkten för brottet, desto

större avdrag ska göras. I rättsfallet NJA 2000 s. 421 uttalade Högsta domstolen att det vid långvariga fängelsestraff ofta kan vara rimligt att sätta ned straffet mera än vid kortare fängelsestraff.

Den som begått brott innan han eller hon fyllt arton år får dömas till fängelse endast om det finns synnerliga skäl. Om rätten i ett sådant fall finner att påföljden bör bestämmas till fängelse, ska den i stället för fängelse bestämma påföljden till sluten ungdomsvård om det inte finns särskilda skäl däremot (32 kap. 5 § brottsbalken). Om rätten finner att straffvärdet – efter en tillämpning av 29 kap. 7 § brottsbalken – avseende den aktuella brottsligheten är så högt att tiden för frihetsberövandet bör bestämmas till mer än fyra år utgör detta ett särskilt skäl mot att döma till sluten ungdomsvård (se prop. 1997/98:96 s. 210).

Bedömningarna i dessa fall

Fouad Saleh har dömts för tre mord i vilka han i vart fall beträffande två av fallen, nämligen mordet på paret Axelsson varit uppenbart pådrivande. Han var vid gärningen 21 år gammal och skyddas inte av den begränsningsregel som gäller unga personer. Han ska därför behandlas som en vuxen person fullt ut. Tingsrätten har inhämtat ett rättspsykiatriskt utlåtande i vilket den ansvarige rättspsykiatern dragit slutsatsen att Fouad Saleh begått de misstänkta gärningarna under påverkan av en psykisk störning som dock inte är allvarlig och att han inte heller lider av en allvarlig psykisk störning. Medicinska förutsättningar ska då saknas för att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård. Försvaret har inte påkallat att Socialstyrelsens rättsliga råd ska yttra sig över utlåtandet i tingsrätten. Tingsrätten finner inte heller att det i nuläget vore proportionerligt med hänsyn till Adam Boto som, trots att han är under arton, suttit i häkte redan mer än tio månader. Något annat underlag än det Rättspsykiatriska utlåtandet finns därför inte och tingsrätten är i princip förhindrad att låta Fouad Salehs uppträdande vid huvudförhandlingen inverka på bedömningen

av hans psykiska tillstånd, jfr NJA 1998 s. 162. Resultatet blir därför att tingsrätten bestämmer hans påföljd till livstids fängelse.

Mikael Chamoun har dömts för ett mord med insiktsuppsåt gränsande till avsiktsuppsåt och medhjälp till mord. För en vuxen person hade straffet i vart fall blivit fängelse i arton år. Mikael Chamoun var nästan 21 år vid gärningarna. Han ska därför dömas till det längsta tidsbestämda straff som en person under 21 år kan dömas till, nämligen fängelse i fjorton år.

Amir Jabbari Taklar har dömts för ett mord. Försvårande vad gäller detta mord har varit att förloppet varit mycket utdraget och att han jagat efter en redan skottskadad person. Det finns inga förmildrande omständigheter. Straffvärdet för en vuxen person ligger på fängelse i sexton år. När mordet begicks var Amir Jabbari Taklar nästan 21 år. Med beaktande av resonemanget om de högre straffrabatterna för unga vid långa fängelsestraff i NJA 2000 s. 421 finner tingsrätten att påföljden ska bestämmas till fängelse i tolv år.

Samma resonemang som gäller Amir Jabbari Taklar gäller också för *Munir Nooral-din*. Denne var dock ganska exakt ett år yngre varför straffmättningsvärdet blir lägre. Påföljden beträffande honom bestäms till fängelse 10 år.

Beträffande *Adam Boto* var han vid gärningstillfället sexton år och drygt fyra månader gammal. Han har i och för sig endast dömts som gärningsman beträffande grovt vållande till annans död beträffande Elizabeth Axelsson, men hans inblandning i mordet på José Axelsson har varit synnerligen allvarlig eftersom han inte avbrutit våldet på José Axelsson ens när polis kom till platsen. Det var ett synnerligen rått agerande. Straffvärdet att för hans inblandning i denna brottslighet får därför ta sitt avstamp i ett straffvärde om fängelse i arton år, som efter ungdomsrabatt hamnar på fyra och ett halvt år. Det föreligger i och för sig synnerliga skäl för att med hänsyn till brottslighetens allvar döma ut ett fängelsestraff. Några särskilda skäl föreligger

emellertid inte mot att i stället bestämma påföljden till slutna ungdomsvård. När längden på den slutna ungdomsvården bestäms ska hänsyn tas till att det till skillnad från ett fängelsestraff inte förekommer någon villkorlig frigivning. Längden på den slutna ungdomsvården bestäms därför till tre år.

Sem Tahir ska dömas endast för narkotikabrottet under åtalpunkt 3. Påföljden för en vuxen person hade varit några månaders fängelse. Han var vid tidpunkten ännu inte fyllda sjutton år och även om innehav av narkotika i överlåtelsesyfte har ett högt artvärde så krävs synnerliga skäl för att döma honom till fängelse på grund av hans låga ålder. Socialtjänsten har upprättat en vårdplan beträffande honom, se domsbilaga nr 4. Tingsrätten har också erfarit att *Sem Tahir* i samband med att han släpptes ur häktet omhändertagits enligt LVU (lagen om vård av unga). Den beslutade vårdplanen framstår som lämplig för att motverka återfall i brott och tingsrätten dömer honom därför till ungdomsvård enligt vårdplan för insatser enligt LVU.

4 SKADESTÅND

Fatima Semedo har med hänvisning till åklagarens gärningsbeskrivning yrkat att tingsrätten ska förplikta Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin, Malik Yusuf och Rager Rebandi att solidariskt till henne betala 143 384 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 22 januari 2017 till dess betalning sker för att de uppsåtligen eller i vart fall av vårdslöshet orsakat henne skada. Av beloppet avser 60 000 kr ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande, 12 959 kr ersättning för inkomstförlust för perioden februari – maj 2017 då hon varit sjukskriven samt 70 425 kr ersättning kostnader hänförliga till begravningen av Ivan Semedo, varav 43 000 kr avser kostnader för gravsten, 24 350 kr ersättning till begravningsbyrå och 3 075 kr för gravvård under tre år.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin och Rager Rebandi har med hänvisning till sina respektive inställningar i ansvarsdelen bestritt Fatima Semedos skadeståndsanspråk. De har som skäligen belopp i och för sig vitsordat 60 000 kr för sveda och värk och 45 000 kr för kostnader hänförliga till begravningen inklusive kostnad för gravsten. Någon rätt till ersättning för gravvård föreligger inte. Yrkad ersättning för inkomstförlust utgör inte en ersättningsgill personskada. Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin har som inkomstförlust i och för sig vitsordat 12 959 kr medan Fouad Saleh och Rager Rebandi inte vitsordat något belopp i denna del. Fouad Saleh och Rager Rebandi har inte haft någon erinran mot ränteberäkningen medan Mikael Chamoun, Amir Taklar och Nooraldin invänt att ränta på inkomstförlust inte kan börja löpa vid den tidpunkt som anges utan först senare.

Malik Yusuf har bestritt Fatima Semedos skadeståndsanspråk. Han har vitsordat skäligheten i och för sig yrkade belopp och har inte haft någon erinran mot sättet att beräkna ränta.

Benny Semedo, Filipe Semedo och Maryam Ansari har, med hänvisning till åklagarens gärningsbeskrivning, yrkat att tingsrätten ska förplikta Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin, Malik Yusuf och Rager Rebandi att solidariskt till envar betala 60 000 kr för sveda och värk jämte ränta på beloppen enligt 6 § räntelagen från den 22 januari 2017 till dess betalning sker för att de uppsåtligen eller i vart fall av vårdslöshet orsakat dem skada.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin och Rager Rebandi har med hänvisningar till sina respektive inställningar i ansvarsdelen bestritt Benny Semedos, Filipe Semedos och Maryam Ansaris skadeståndsanspråk och invänt att målsägandena inte ingår i den ersättningsberättigade anhörigkretsen eftersom de inte har delat hushållsgemenskap med Ivan Semedo. Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin har vitsordat 60 000 kr som skäligen i och

för sig medan Fouad Saleh och Rager Rebandi inte har vitsordat något belopp som skäligt.

Malik Yusuf har bestritt Benny Semedos, Filipe Semedos och Maryam Ansaris skadeståndsanspåk. Han har vitsordat skäligheten i och för sig i yrkade belopp och har inte haft någon erinran mot sättet att beräkna ränta.

Maximus Axelsson och *Daniél Axelsson* har yrkat att tingsrätten ska förplikta Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Samir Tahir att solidariskt till envar betala 100 000 kr för sveda och värk jämte ränta på beloppen enligt 6 § räntelagen från den 7 mars 2017 till dess full betalning sker för att de berövat José Axelsson och Elizabeth Axelsson livet.

Elena Salvatierra Munoz och *Marisol Gonzalez Salvatierra* har yrkat att tingsrätten förpliktar Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir att solidariskt till envar utge skadestånd till med 60 000 kr för sveda och värk jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 7 mars 2017 till dess full betalning sker för att de bragt deras syster Elizabeth Axelsson om livet.

Cristina Gonzalez Salvatierra har yrkat att tingsrätten förpliktar Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir att solidariskt henne utge skadestånd med sammanlagt 100 283 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 7 mars 2017 till dess full betalning sker. Av det yrkade beloppet avser 60 000 kr ersättning för personskada i form av sveda och värk till följd av att hennes syster Elizabeth Axelsson bragts om livet, 20 283 kr ersättning för inkomstförlust för perioden den 7 mars 2017 – den 31 oktober 2017 och 20 000 kr kostnad för gravsten för Elizabeth Axelsson.

Johnny Vergara Salvatierra har yrkat att tingsrätten förpliktar Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir att solidariskt utge skadestånd till honom

med 78 619 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 7 mars 2017 till dess full betalning sker. Av yrkat belopp avser 60 000 kr ersättning för personskada i form av sveda och värk till följd av att hans syster Elizabeth Axelsson bragts om livet, 16 119 kr inkomstförlust för perioden den 7 mars 2017 – den 1 maj 2017 och 2 500 kr kostnad för inköp av blomsterarrangemang till begravningen.

Hans Axelsson har yrkat att tingsrätten förpliktar Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir att solidariskt utge skadestånd till honom med 92 297 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen. Av yrkat belopp avser dels 60 000 kr ersättning för sveda och värk till följd av att hans son José Axelsson bragts om livet på vilket belopp ränta yrkats från den 7 mars 2017 och dels 32 297 kr ersättning för begravningskostnader och inskription avseende Jose Axelsson på vilket belopp ränta yrkas från den 28 mars 2017.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Adam Boto och Sem Tahir har alla med hänvisning till sina inställningar i ansvarsdelen bestritt Maximus Axelssons, Daniél Axelssons, Elena Salvatierra Munozs, Marisol Gonzalez Salvatierras, Cristina Gonzalez Salvatierras, Johnny Vergara Salvatierras och Hans Axelssons skadeståndsanspråk. De har invänt att Marisol Gonzalez Salvatierra, Cristina Gonzalez Salvatierra, Johnny Vergara Salvatierra och Hans Axelsson inte ingår i den ersättningsberättigade kretsen. Vad gäller yrkade ersättningar för sveda och värk har de vitsordat 75 000 kr som i och för sig skäliga belopp till Maximus Axelsson och Daniél Axelsson och 60 000 kr till övriga liksom yrkade belopp för begravningskostnad, för inkomstförlust och kostnad för blomsterarrangemang. Man har inte haft någon erinran mot sätten att beräkna ränta.

Tingsrätten gör följande bedömning.

En första förutsättning för målsägandenas talan är att de tilltalade befunnits ansvariga för att respektive Ivan Semedo, José Axelsson och Elizabeth Axelsson blivit

dödade. Med hänsyn till tingsrättens bedömningar i ansvardelen följer att Rager Rebandi, Malik Yousef och Sem Thair inte kan åläggas någon skadeståndsskyldighet.

Enligt 5 kap 2 § 1 st. skadeståndslagen ska om personskada lett till döden ersättning betalas för begravningskostnad och, i skälig omfattning, annan kostnad till följd av dödsfallet (1 p) samt personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära (3 p). Av 1 § samma kapitel framgår att personskada omfattar sveda och värk och inkomstförlust.

En tvistig fråga i målet är om Benny Semedo, Filipe Semedo, Maryam Ansari, Marisol Gonzalez Salvatierra, Cristina Gonzalez Salvatierra, Johnny Vergara Salvatierra och Hans Axelssons stod så nära respektive Ivan Semedo, Elizabeth Axelsson och José Axelsson som avses i lagen. Enligt förarbeten till lagen tar rätten till skadestånd sikte på make, registrerad partner, sambo, barn och föräldrar, varmed främst avses medlemmar i samma etablerade hushållsgemenskap som den avlidne. Syskon med hushållsgemenskap med den avlidne bör kunna betraktas som särskilt närstående och syskon som inte bodde tillsammans med den avlidne kan inte uteslutas. Enligt Trafikskadenämndens bedömningar har syskon som inte haft hushållsgemenskap vid olyckstillfället inte ansetts vara ersättningsberättigade när ett av syskonen avlider om det inte förelegat en sådan nära och speciell relation. Föräldrar får ersättning när vuxna barn med eget boende avlider om det rått en normal och sedvanlig relation mellan dem. Man gör ingen skillnad mellan en biologisk far och en styvfar som haft en nära relation till avlidet barn.

Att Fatima Semedo, Elena Salvatierra Munoz, Daniél Axelsson och Maximus Axelsson stått de avlidna särskilt nära har inte ifrågasatts.

Benny Semedo och Filipe Semedo är femton respektive ett år äldre bröder till Ivan Semedo. Maryam Ansari var Ivan Semedos flickvän. Ivan Semedo bodde tillsam-

mans med sin mor Fatima Semedo och med Filipe Semedo, som dock från november 2016 bodde två dagar i veckan hos sin flickvän. Benny Semedo har ett eget boende. Ivan Semedo och Maryam Ansari hade inte bott tillsammans. Marisol Gonzales Salvatierra, Cristina Gonzales Salvatierra och Johnny Vergara Salvatierra är syskon till Elizabeth Axelsson och har egna boenden. Hans Axelsson är far till José Axelsson och bodde inte tillsammans med honom.

Benny Semedo har hjälpt till i Ivan Semedos och Fatima Semedos hushåll och har varit med vid möten i skolan och socialtjänsten som gällt Ivan Semedo. Han träffade Ivan Semedo dagligen i Hallonbergens centrum. De bodde 400 meter från varandra. De firade alla högtider tillsammans. Han var som en far för Ivan Semedo, som vände sig till honom när han hade problem. Han har mått mycket dåligt pga. Ivan Semedos död.

Filipe Semedo hade tänkt flytta ihop med flickvännen men pga. mordet blev det inte så. Han bor nu i Ivan Semedos gamla rum. Han mår mycket dåligt men går inte hos psykolog.

Maryam Ansari träffade Ivan Semedo under hösten 2016. De hade bestämt att gifta sig. Hon är muslim medan han var katolik. Benny Semedo hade lämnat sitt tillstånd till giftermålet och hon hade pratat med sin storebror om detta eftersom hennes mamma var bortrest. De kunde pga. traditionen inte flytta ihop innan släkten samtyckt. Efter mordet på Ivan Semedo har hon mått så dåligt att inte kunnat arbeta.

Cristina Gonzales Salvatierra hade daglig kontakt med Elizabeth Axelsson per telefon och var ofta tillsammans med henne på helgerna. Även Marisol Gonzales Salvatierra hade daglig kontakt med Elizabeth och träffade henne i princip varje dag eftersom hennes arbete låg precis intill den skola som Maximus gick i.

Johnny Vergara Salvatierra har varit som en pappa till Elizabeth Axelsson sedan

hon var fyra år gammal och han har uppfostrat henne tillsammans med deras mamma. När hon blev äldre hjälpte hon även till att uppfostra hans egna barn. Han var med när båda barnen föddes.

Hans Axelsson och hans dåvarande hustru adopterade José Axelsson och dennes lillebror när José Axelsson var sex år gammal. Bröderna blev 4,5 år senare placerade i familjerhem, men han besökte dem då och då. De åkte på semestrar tillsammans. När José Axelsson blev myndig flyttade han till Stockholm medan Hans Axelsson bodde kvar i Umeå. Han reste och hälsade på José Axelsson varannan månad eller kanske någon gång per halvår. Han hade även telefonkontakt med honom genom Elizabeth Axelsson. Han har sedan år 2009 skickat 2 000 kr i månaden till Elizabeth Axelsson för Josés Axelssons underhåll. När José Axelsson blev sjuk i cancer besökte han honom inför operation och under cellgiftsbehandlingen. Han har pga. brottet drabbats av psykiskt lidande och har gått och går allttjämt i terapi.

Enligt tingsrättens bedömning levde Filipe Semedo, tillsammans med Fatima Semedo, i en etablerad hushållsgemenskap med Ivan Semedo medan Benny Semedo och Maryam Ansari inte gjorde det. Filipe Semedo får därför anses ha stått Ivan Semedo särskilt nära medan genom vad som framkommit om Benny Semedos och Maryam Ansaris förhållanden med Ivan Semedo inte varit så speciella att det innebär att de stått Ivan Semedo särskilt nära i lagens mening.

Tingsrätten gör motsvarande bedömningar vad avser Marisol Gonzales Salvatierra, Cristina Gonzales Salvatierra och Johnny Vergara Salvatierra och finner att deras förhållanden till Elizabeth Axelsson inte varit så speciella att de kan anses ha stått Elizabeth Axelsson särskilt nära i lagens mening.

Vad gäller Hans Axelsson är han förälder till José Axelsson och genom vad som framkommit om deras förhållande anser tingsrätten, trots att de inte hade någon hushållsgemenskap, att den var så speciell att Hans Axelsson ska betraktas som sär-

skilt närstående till José Axelsson.

Således kan Benny Semedos, Maryam Ansaris, Marisol Gonzalez Salvatierras yrkanden, Cristina Gonzalez Salvatierras och Johnny Vergara Salvatierra yrkanden såvitt avser ersättning för personskada och i förekommande fall inkomstförlust inte vinna bifall.

Ersättningens storlek för psykiskt lidande.

När någon dödsats genom en uppsåtlig eller grovt oaktsam handling ligger det i sakens natur att de som stått den avlidne särskilt nära då drabbas av psykiska besvär utöver sådana känslor av sorg och saknad som ett dödsfall brukar medföra. Det har därför ansetts berättigat att den drabbade erhåller en bevislätnad såvitt avser ersättning för sveda och värk. Högsta domstolen har tidigare angivit 50 000 kr som en schabloniserat ersättningsbelopp vid uppsåtligt dödande och i ett rättsfall från 2006 vid grov vårdslöshet som ligger mycket nära ett uppsåtligt handlande satt schablonbeloppet till hälften.

Under den pågående huvudförhandlingen i målet har dock Högsta domstolen den 29 december 2017 meddelat dom i mål B 3000-17 angående schablonen för skadestånd för sveda och värk vid den personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära. I målet var fråga om ett mord som begicks den 28 april 2016. Högsta domstolen använde Trafikskadenämnden hjälptabeller såväl 2016 som 2017 och konstaterade att en schabloniserad ersättning på 50 000 kr nu inte längre motsvarar ersättning för det dubbla beloppet av ett års akut sjuktid. Slutsatsen blev att det schabloniserade beloppet numera ska ligga på 60 000 kr vid uppsåtligt dödande och 30 000 kr vid grovt vårdslöst dödande gränsande till uppsåtligt dödande. Detta får tillämpning även i detta mål.

De tilltalades vitsordande av i sig skäligen belopp för psykiskt lidande grundar sig på att åklagarna endast yrkat ansvar för uppsåtliga brott. Därefter har åklagarna justerat yrkandena till att alternativt avse vållande till annans död, grovt brott utan att de tilltalade återkommit i frågan. Eftersom Adam Boto befunnits skyldig till att ha grovt vållat Elizabeth Axelssons död utgår tingsrätten i sin prövning beträffande honom i denna del inte från något vitsordat belopp.

Fatima Semedo och Felipe Semedo har inte visat att dem tillkommande ersättningar för sveda och värk överstiger schablonbeloppet vid uppsåtligt dödande.

Maximus Axelsson och Daniél Axelsson som mist båda sina föräldrar och vårdnadshavare har framhållit att detta inneburit en svårare och längre läkningsprocess dvs. att den akuta sjukdomstiden förlängts ytterligare och att rättsprocessen är utdragen och innefattar stor medial exponering.

Högsta domstolen har i NJA 2007 s. 953 förklarat att även om flera anhöriga går bort samtidigt är det fråga om en och samma läkningsprocess och om högre ersättning än schablonbeloppet ska utgå krävs särskild utredning.

Det ligger i sakens natur att när två barn genom bestialiska mord i deras hemmiljö mister båda sina föräldrar och vårdnadshavare måste innebära en mer utdragen läkningsprocess som faller utanför schablonen. Cristina Gonzales Salvatierra har beskrivit hur Maximus Axelsson och Daniél Axelsson upplevt tiden efter mordet och hur deras trygghet påverkats. Till det kommer det utdragna och uppmärksammade rättsliga förfarandet, som med största sannolikhet kommer att fortsätta en tid efter denna dom. Fouad Saleh, Mikael Chamoun och Adam Boto har vid fällande dom för uppsåtligt dödande vitsordat belopp som överstiger schablonbeloppet. Tingsrätten anser att skälig ersättning från Fouad Saleh och Mikael Chamoun till Maximus Axelsson och Daniél Axelsson uppgår till yrkade belopp. Vad gäller Adam Boto ska ersättningen bestämmas med utgångspunkt i schablonbeloppen för uppsåtligt

dödande och vid grovt oaktsamt dödande och bestämmas till 75 000 kr åt envar. Tingsrätten har gjort en skälighetsbedömning vid vilken de nya schablonerna inte bara rakt av lagts ihop.

Övriga ersättningar

Skäligheten i Fatima Semedos yrkade ersättning vad avser inkomstförlust för perioden februari – maj 2017 har inte vitsordats av Fouad Saleh. Tingsrätten finner genom utredningen visat att hennes inkomstförlust, som är ersättningsgill som personskada, uppgår till yrkat belopp.

Beträffande från vilken tidpunkt ränta ska börja löpa på Fatima Semedos ersättning för inkomstförlust beaktar tingsrätten följande. Enligt 4 § 5 st. räntelagen löper ränta på en fordran som avser skadestånd pga. uppsåtligt brott från den dag då skadan uppkom. Den skada för inkomstförlust som hon begär ersättning för uppkom den 1 februari 2017. Ränta på denna skada ska därför börja löpa från detta datum.

Rätten till ersättning för begravningskostnader är begränsad till belopp som är skäliga. När det gäller de begravningskostnader som Fatima Semedo har yrkat har man inte ifrågasatt kostnaderna för begravningsbyrån utan mer kostnaderna för gravsten. Tingsrätten anser att skälig ersättning för begravningskostnaderna inklusive gravsten inte överstiger vitsordat belopp.

Fatima Semedo är gravrättsinnehavare men hon vågar inte gå till graven ensam och hon är rädd för att vistas i Hallonbergen. Hon vill därför flytta från Sverige och behöver därför någon som sköter graven. Tingsrätten finner att hon ska erhålla ersättning för framtida gravvård med yrkat belopp.

Cristina Gonzales Salvatierra har rätt till ersättning för gravsten, Johnny Vergara Salvatierra har rätt till ersättning för blomsterarrangemang och Hans Axelsson har rätt till ersättning för begravningskostnader och inskription med yrkade belopp.

Sammanfattning

Fouad Saleh, Amir Jabbari Taklar och Munir Nooraldin ska åläggas att solidariskt till Fatima Semedo betala 121 034 kr och till Filipe Semedo betala 60 000 kr.

Fouad Saleh och Mikael Chamoun ska solidariskt till envar av Maximus Axelsson och Daniél Axelsson betala 100 000 kr, till Elena Salvatierra Munoz 60 000 kr, till Cristina Gonzales Salvatierra 20 000 kr till Johnny Vergara Salvatierra 2 500 kr och till Hans Axelsson 92 297 kr. Adam Boto är jämte Fouad Saleh och Mikael Chamoun solidariskt betalningsskyldig för beloppen till Cristina Gonzales Salvatierra, Johnny Vergara Salvatierra och Hans Axelsson och vad avser beloppen till Maximus Axelsson och Daniél Axelsson intill 75 000 kr till envar och för beloppet till Elena Salvatierra Munoz intill 30 000 kr. På beloppen ska löpa ränta på visst sätt.

5 ÖVRIGT

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin och Adam Boto har dömts för mord. Det är inte uppenbart att skäl för häktning saknas. Adam Boto är fortfarande under arton år, men det föreligger synnerliga skäl för att han ändå ska vara fortsatt häktad i målet.

Tingsrätten förordnar om fortsatt sekretess beträffande de fotografier som visats för rätten bakom stängda dörrar.

Ingen har ifrågasatt förverkandeyrkana eller att bevisbeslagen kan bestå. Yrkandena är lagligen grundade och ska bifallas.

En offentlig försvarare har rätt till skälig ersättning av allmänna medel för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ersättningen för arbete ska bestämmas med utgångspunkt i den tidsåtgång som är rimlig med hänsyn till uppdragets art och omfattning och med tillämpning av den timkostnadsnorm som regeringen fastställer.

I uppdraget som offentlig försvarare ligger att med nit och omsorg tillvarata den misstänktes rätt och i detta syfte verka för sakens riktiga belysning. Försvararen bör, så snart kan ske, genom överläggning med den misstänkte förbereda försvaret och äger under förundersökningen och målets behandling vid rätten göra framställning och vidta åtgärd som krävs för tillvaratagande av den misstänktes rätt. Åklagarna har yttrat sig angående kostnadsräkningarna och har ifrågasatt rimligheten beträffande endast tre av dem, nämligen Max Ahlgrens, Martin Perssons och Alain Soussis räkningar. Åklagaren har anfört att dessa tre försvarare begärt för hög ersättning för genomgång av förundersökningen och den så kallade slasken, dvs. den dokumenterade utredning som inte kommit att tas in i förundersökningsprotokollen. I denna del har Max Ahlgren begärt att få ersättning för 375 timmars arbete, Martin Persson för 270 timmars arbete och Alain Soussi för 300 timmars arbete. Åklagaren har menat att skäligt antal timmar för Max Ahlgren borde vara 270, för Martin Persson 220 och för Alain Soussi 210. Tingsrätten kan själv bilda sig en uppfattning om vilken tid det kan ha tagit att gå igenom förundersökningen men saknar insyn i hur stort överskottsmaterialet har varit. Om antalet timmar i stället skulle anges i antal åttatimmars arbetsdagar skulle det innebära att Max Ahlgren lagt ner nästan 49 dagar på denna arbetsuppgift, Martin Persson nästan 34 dagar och Alain Soussi drygt 37 dagar. Tingsrätten finner att denna tidsåtgång verkar orimlig och delar åklagarnas uppfattning att dessa tre försvarares ersättningar ska bestämmas i enlighet yttrandet.

Åklagaren har i övrigt inte haft någon erinran mot uppgifterna om nedlagd tid i de kostnadsräkningar som getts in i målet av försvarare och målsägandebiträden. Inte heller tingsrätten har sett anledning att ifrågasätta den tid som lagts ner. Tingsrätten har inte heller sett någon anledning att ha synpunkter avseende angiven tidsspillan eller utlägg. Yrkade ersättningar får därför i övrigt anses vara skäligen och ska därför bifallas.

På grund av att Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin och Adam Boto inte kan förväntas ha några inkomster under en lång tid framöver ska samtliga kostnader till försvarare och målsägandebiträden stanna på staten. Kostnaderna ska också stanna på staten beträffande Malik Yusuf, Rager Rebandi, Sem Tahir och Danér Samir Salih, men det beror på att de har frikänts från misstankarna.

Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin och Adam Boto har dömts för brott med fängelse i straffskalan. De ska därför betala avgift till brottsofferfonden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga nr 5 (DV 400)

Överklagande senast den 13 februari 2018 ställs till Svea hovrätt.

På tingsrättens vägnar

Charlotte Scheutz

Håkan Larson

I tingsrättens avgörande har även nämndemännen Nurten Cengiz, Charlotte Lindberg Waller (skiljaktig), Magnus Svensson och Karl Widlöf deltagit. Skiljaktig mening, se nästa sida.

Nämndemannen Charlotte Lindberg Waller är skiljaktig och anför följande:

Den utredning som presenterats under förhandlingen har övertygat mig om att Malik Yusuf och Rager Rebandi efter skottlossningen i Lötsjögaraget varit medvetna och delaktiga i planerna och genomförandet av avrättningen av Ivan Semedo. Dessutom finner jag mig genom den presenterade utredningen övertygad om att Sem Tahir varit delaktig i planerna och genomförandet av dödsmisshandeln av José Axelsson och Elizabeth Axelsson. Jag finner dessa förhållanden styrkta. Rager Rebandi och Malik Yusuf ska därför dömas för medhjälp till mord på Ivan Semedo och Sem Tahir ska dömas för medhjälp till mord på José Axelsson och Elizabeth Axelsson. Överröstad i denna del är jag i övrigt överens med majoriteten.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19960422-3652	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Chamoun	Förnamn Mikael

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-03-07	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19960407-4659	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Jabbari Taklar	Förnamn Amir

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-02-07	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19970411-4934	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Nooraldin	Förnamn Munir Afo

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-02-07	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19970519-2251	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Rebandi	Förnamn Rager

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-03-15	2017-10-06
------------	------------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 20001024-0851	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Boto	Förnamn Adam Mondone

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-03-07	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19951031-8471	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Saleh	Förnamn Fouad Ibrahim

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-03-07	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19990109-5753	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Yusuf	Förnamn Malik

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-02-07	2017-10-06
------------	------------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 20000418-0477	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Tahir	Förnamn Sem Alamin

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-03-28	2017-12-01
------------	------------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19981001-1750	Datum för dom/beslut 2018-01-23
Efternamn Samir Salih	Förnamn Danér

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-01-24	2017-01-26
------------	------------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Beslagen under åtalspunkt 1

Att från målsäganden i beslag tagen skyddsväst, kläder, tändare och andra tillhörigheter kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG7338 p 1-8, 11-14 och 17, 2017-5000-BG7389 p 1 och 2017-5000-BG8012 p 3, 2017-5000-BG7629 p 1, 2017-5000-BG7889 p 1)

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2018-01-22
MÄLN: B 1006-17
AKTBIL: 517

Att i beslag tagna kulor och en hylsa kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG7338 p 9-10, 2017-5000-BG25129 p 1)

Att från Nikola Zivkovic i beslag tagna skor kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG7621 p 1 och 2017-5000-BG30306 p 1)

Att från Danér Samir Salih i beslag tagna kläder och mobiltelefon kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG8012 p 1, 2017-5000-BG7385 p 1, 2017-5000-BG7911 p 1-4)

Att från Fouad Saleh, Mikael Chamoun, Amir Jabbari Taklar, Munir Nooraldin och Malik Yusuf i beslag tagna vapen, ammunition och emballage förverkas jämlikt 9 kap 5 § vapenlagen alternativt 36 kap 3 § brottsbalken (Beslag 2017-5000-BG45565 p 1-21, 2017-5000-BG53860 p 1)

Att från Mikael Chamoun i beslag tagna tillhörigheter kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG13185 p 1-2, 6-10)

Att från Munir Nooraldin i beslag tagen mobiltelefon, simkort och kläder kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG13204 p 1, 2017-5000-BG13180 p 1, 2017-5000-BG15995 p 1-2)

Att från Amir Jabbari Taklar i beslag tagna mobiltelefoner, kläder och datorer m.m. kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (2017-5000-BG13198 p 1-3, 2017-5000-BG 13212 p 1-4, 2017-5000-BG13223 p 1-2, 2017-5000-BG46314 p 1)

Att från Malik Yusuf i beslag tagna mobiltelefoner, nycklar, och kläder kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (2017-5000-BG13205 p 1-25)

Att från Rager Rebandi i beslag tagna usb-minnen, mobiltelefoner, nycklar och kläder kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (2017-5000-BG27018 p 1-4 och 6-8, 2017-5000-BG29460 p 1)

Beslagen under åtalspunkt 2

Att från Amir Jabbari Taklar i beslag tagen jacka kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG43782 p 1)

Att i beslag tagen hylsa förverkas jämlikt 9 kap 5 § vapenlagen alternativt 36 kap 3 § brottsbalken (Beslag 2017-5000-BG44906 p 1)

Beslagen under åtalspunkt 3

Att från Fouad Saleh, Sem Tahir, Adam Boto och Munir Nooraldin i beslag tagen narkotika, emballage, vågar och plasthandskar förverkas jämlikt 6 § narkotikastrafflagen (Beslag 2017-5000-BG45619 p 1-18)

Beslagen under åtalspunkt 5

Att från målsägandena i beslag tagna kläder, skor, mobiltelefoner, koppel, nycklar, handskar, hörlurar, tändare, dörrhandtag, knivar, verktyg och andra tillhörigheter kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG23842 p 1-7, 2017-5000-BG24025 p 1-3, 2017-5000-BG25255 p 1, 2017-5000-BG27182 p 1-8, 2017-5000-BG30880 p 1, 2017-5000-BG23986 p 1-2, 7, 9-10, 2017-5000-BG23993 p 1-4, 2017-5000-BG25145 p 1-6)

Att i beslag tagen hylsa, vantar, mobiltelefon (påträffad efter flyktväg), plastpåse, skor och en kniv kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG23986 p 8, 2017-5000-BG24038 p 1, 2017-5000-BG24039 p 1, 2017-5000-BG23869 p 1-3, 2017-5000-BG24944 p 1)

Att från Saleh, Chamoun, Boto och Tahir i beslag tagna pinnar förverkas jämlikt 36 kap 2 § brottsbalken (Beslag 2017-5000-BG23986 p 3-6, 11-12)

Att från Fouad Saleh i beslag tagna tillhörigheter kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG23864 p 1-9, 2017-5000-BG24042 p 1, 2017-5000-BG24058 p 1-10, 2017-5000-BG-68734 p 1)

Att från Fouad Saleh i beslag tagen fastighetsskötarnyckel förverkas jämlikt 36 kap 2 § brottsbalken (Beslag 2017-5000-BG24344 p 1)

Att från Mikael Chamoun i beslag tagna tillhörigheter kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG23868 p 1-10 och 12, 2017-5000-BG24056 p 1 och 2017-5000-BG24444 p 1)

Att från Mikael Chamoun i beslag tagen knivslida förverkas jämlikt 36 kap 2 § brottsbalken (Beslag 2017-5000-BG23686 p 11)

Att från Adam Boto i beslag tagna tillhörigheter kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG23875 p 1-9, 2017-5000-BG23916 p 1 och 3-5 [utom blipp i p 5 - se nedan], 2017-5000-BG24019 p 1, 2017-5000-BG24055 p 1, 3 och 6-12)

Att från Adam Boto i beslag tagen busshammare, blipp på nyckelknippa och plastförpackning till kniv förverkas jämlikt 36 kap 2 § brottsbalken (Beslag 2017-5000-BG23916 p 2, 2017-5000-BG23916 p 5, 2017-5000-BG24055 p 1)

Att från Adam Boto i beslag tagna soft airguns, vinkelslip och bangers förverkas jämlikt 36 kap 3 § brottsbalken (Beslag 2017-5000-BG24055 p 4-5, 2017-5000-BG24069 p 1-2)

Att från Sem Tahir i beslag tagna tillhörigheter kvarblir i bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft (Beslag 2017-5000-BG32144 p 1-15, 2017-5000-BG32154 p 1-5)

Bilaga till Solna Tingsrätts dom 2018-01-23 i mål B 1006/17

Sammanfattning av vittnesförhören hänförliga till åtalpunkterna 1 och 5 (utom vad avser förhören med rättsläkarna och vapenexpertisen).

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
2018-01-19
MÅLNR: B 1006-17
AKTBIL: 516

ÅTALSPUNKT 1

Ingemar Larsson

Han har arbetat som polis sedan 1981 och han var i ett tidigt skede involverad i Ivan-utredningen såsom förhørsledare. Någon gång i februari fick han i uppgift att försöka lokalisera ett vittne som tidigare lämnat vissa uppgifter som nu var av intresse för polisen. Han kom i kontakt med en kvinna som hette Elizabeth Axelsson som i sin tur gav honom telefonnumret till en José Axelsson. Han och José kom överens om att de skulle träffas den 1 mars. Under mötet upplevde han att José gav ett trovärdigt och pålitligt intryck. José berättade att han var rädd och att han inte ”ville stå” för alla uppgifter som han kände till. De kom överens om att José kunde berätta om det han ”inte ville stå för” efter det regelrätta förhøret var avslutat. Under det efterföljande samtalet lät han José på egen hand berätta om sina iakttagelser, även om han ställde vissa motfrågor. Han antecknade Josés uppgifter samtidigt som konversationen pågick, och kontrollerade efteråt med José att hans anteckningar var riktiga.

Under deras samtal berättade José sammanfattningsvis följande. På kvällen den 22 januari befann han sig ovanför Lötsjögaraget när han hörde flera pistolskott. Kort därefter sprang två personer ut från garaget i riktning mot skolan. En av personerna kunde han identifiera som Mikael. Ca 20–30 sekunder senare såg han ytterligare ett antal personer komma utspringandes från garaget. Denna gång kunde han identifiera Fouad, Amir, Munir, Rager och kanske Malik. Han såg att Fouad gjorde någon slags gest, ungefär som att han pekade åt vilket håll gruppen skulle springa. En kort stund senare gick han ner i garaget där han hittade en hylsa utanför port 93, där Ivan bodde. Han överlämnade sedermera hylsan till en polis som heter Göransson. Han är bekant med Fouad sedan tidigare, eftersom de har skött om en cannabisodling tillsammans. Fouad hade dock börjat ta sig friheter med odlingen i syfte att tjäna pengar på

egen hand, vilket hade försämrat deras inbördes relation. Han tror att Ivan sköts på grund av en narkotikaskuld.

Efter samtalet med José skrev han en PM med stöd av de anteckningar han fört. Han har aldrig skrivit en PM så noggrant förut. Efter mötet den 1 mars hade han och José bara kontakt en gång till. José uppgav då att han hade ytterligare information att lämna. Han berättade för José att han endast kunde ta emot informationen om José var villig att ställa upp på ett regelrätt förhör, men det ville José inte.

Matiewos Ghebremikael

Någon gång under kvällen den 22 januari var han på väg till sin farmor som bor i Hallonbergen. Från sin bil kunde han se Malik någonstans vid Hallonbergen centrum. Han körde vidare till Lötsjögaraget och parkerade en bit in till höger sett från ingången. Han klev ur bilen och började gå mot garageutgången när han fick syn på Rager och Amir. Han är osäker på om de hälsade på varandra, men strax efter han passerat dem hörde han ett antal smällar. Han kommer inte ihåg om han såg någon mer person i garaget. Händelserna utspelade sig för mer än ett halvår sedan och han har därför glömt bort vissa detaljer. Vad som hände efter smällarna kommer han inte ihåg, bortsett från att han gick till sin farmor och var där några timmar innan han åkte hem till Kista.

Veronica Lundgren

Vid tidpunkten för den aktuella händelsen bodde hon på Lötsjövägen 93 i Hallonbergen. Någon gång på kvällen den 22 januari var hon på väg till sitt arbete. När hon öppnade porten från 93:an intill Lötsjögaraget ryggade hon tillbaka. Hon såg att två eller tre personer sprang mot garageöppningen. Hon kommer inte ihåg hur de såg ut. Hon hörde ingenting eftersom hon lyssnade på musik, men hon reagerade på att det luktade speciellt i garaget, ungefär som om någon avfyrat en smällare. Det är möjligt att händelsen uppspelade sig strax efter kl. 19, eftersom hon kommer ihåg att hon – strax efter händelsen – skickade ett sms till en kompis.

Orhan Murad

På kvällen den 22 januari befann han sig utanför Lötsjögaraget. Han pratade med sin kompis Mehmet som satt i en bil, men han är osäker på om han själv satt i bilen eller stod utanför. Helt plötsligt hörde han ett antal smällar från garaget. Han trodde att smällarna kom från fyrverkeripjäser. Någon minut senare såg han två eller tre personer som sprang i riktning mot skolan. Det var mörkt ute och han kunde inte uppfatta hur de såg ut. Han gick därefter mot garageingången. Han tog sig in med hjälp av en ”tagg”. Det kan stämma att han gick in i garaget kl. 19.20. Bakom honom gick ytterligare några personer in. Han tror att han tidigare sett dessa personer uppehålla sig kring garaget.

Mehmet Corum

På kvällen den 22 januari befann han sig i en bil ca 50 m utanför ingången till Lötsjögaraget. Han samtalade med sin vän Orhan när han plötsligt hörde tre till fem smällar. Eftersom han tidigare genomfört militärtjänstgöring förstod han genast att det rörde sig om skottlossning. Han såg en grupp människor ovanför garageöppningen som nyfiket betraktade omgivningen. Han är osäker på vad klockan var vid det aktuella tillfället, men antagligen någon gång på kvällen eftersom det var mörkt. Några minuter efter han hört skotten sade han hejdå till sin kompis innan han åkte iväg med bilen.

Ronja Emilsson

Någon gång kring kl. 19.30 den 22 januari befann hon sig utanför Lötsjögaraget. När hon var ca 20–30 m från ingången till garaget såg hon att två eller tre killar kom utspringandes från den stora garageporten. Killarna sprang i riktning mot skolan som ligger på andra sidan vägen och det såg nästan ut som att de jagade någon. Hon kommer idag inte ihåg hur de såg ut. Hon lyssnade på musik men eftersom hon uppfattade situationen som konstig tog hon ut hörlurarna ur öronen. Hon hörde hur killarna skrek till varandra, men hon kunde inte uppfatta vad. När de försvunnit iväg gick hon in i Lötsjögaraget genom den lilla garagedörren. Det kan stämma att hon ”blippade” in sig kl. 19.17. Hon såg ingen ytterligare person i garaget, men ovanför garageporten såg hon att en grupp om ca fem personer uppehöll sig. De tittade nedåt mot vägen, i samma riktning som killarna precis sprungit i.

Helen Axelsson

På kvällen den 22 januari var hon ute med sin hund vid Spelmanshöjden när hon såg två killar komma gåendes. Ena killen var väldigt arg och skrek olika svordomar. Han såg ganska lång ut och hade på sig en svart vinterjacka med en luva som delvis var av päls. Hon kommer inte ihåg hur den andra personen såg ut, varvid åklagaren hänvisar till att hon i polisförhör har sagt att den andra personen var mörkt klädd och såg ut att komma från Mellanöstern. Strax därpå anlände en vit bil som killarna satte sig i. Hon tror att det var en SEAT, men hon är inte helt säker. Den ”arga killen” behövde hjälp när han klev in genom den högra bakdörren. Samtidigt som killarna satte sig i bilen såg hon att en BMW – som sannolikt kom i riktning från Hallonbergen – stannade nere i korsningen på Örsvängen. Den ”andra killen” klev in i SEAT:en genom den vänstra bakdörren och i samband med detta såg det ut som han viftade med handen mot BMW:n, som om han ville sända en signal om att de skulle åka mot Hallonbergen. Hon tror att SEAT:en därefter backade ner mot korsningen, innan den åkte iväg i riktning mot Hallonbergen.

Nikola Zivkovic

Under kvällen den 22 januari blev han uppringd av Danér som berättade att Ivan hade blivit skjuten och att de behövde hjälp att ta sig till Karolinska sjukhuset. Han erbjöd sig att köra dem dit och begav sig omedelbart iväg för att möta upp dem. Han mötte upp Ivan och Danér vid Spelmanshöjden. Han kommer inte ihåg var i bilen de satte sig, men det kan stämma att han i förhör har uppgett att Danér satt i vänstra baksätet och att Ivan satt i högra baksätet. Efter att han plockat upp dem körde han snabbt mot sjukhuset. Färden gick först till Järva krog och därefter söderut längs med E4:an. Han kommer inte ihåg om det sades något under färden. På avfarten till Karolinska sjukhuset var han tvungen att bromsa, eftersom en bil – antagligen en ”Sedan” – stod mitt i körfilen och blockerade vägen. Plötsligt såg han att en person närmade sig deras bil. Han kommer inte ihåg om personen var maskerad eller inte. Hans minnesbilder från händelsen är mycket vaga idag, varför han inte kan uppge något signalement på personen. När personen närmade sig bilen fick han panik, kastade sig ur bilen och sprang mot kyrkogården som låg bredvid avfarten. Han gömde sig inne på kyrkogården i några minuter innan han återvände till bilen. Ivan låg då i baksätet på bilen. Han körde bilen sista biten till sjukhuset. Senare under kvällen förhöordes han på polisstationen. Kort efter händelsen lämnade han Sverige, eftersom han ville ta semester.

Utku Erman

Han är allmänt bilintresserad och kan förhållandevis mycket om bilmärken och modeller. På kvällen den 22 januari höll han på att skjutsa sin syster till tågstationen, eftersom hon skulle åka med ett tåg som avgick kl. 20.00. Han körde söderut längs med E4:an och strax efter avfarten till Solna blev de omkörda av två bilar som körde i hög hastighet. Han var tvungen att bromsa för att undvika kollision. Den första bilen som körde om dem var en BMW, men han är idag osäker på vilken modell det rörde sig om. Han kommer inte ihåg exakt hur den andra bilen såg ut, annat än att den var ljusfärgad. BMW:n och den ljusfärgade bilen svängde därefter in på avfarten till Karolinska sjukhuset där de stannade. Han är osäker på vilken av bilarna som i detta läge stod först. Under någon sekund betraktade han bilarna. Han såg att en kille med svart vinterjacka och pälsluva stod utanför den bakre bilen. Personen hade normal kroppsform och eventuellt utländskt påbrå, men det var svårt att se eftersom personen befann sig ca 100 meter bort. Det såg ut som att personen i fråga hade en hand i eller på den bakre bilen. Han tror att någon av bildörrarna var öppen, men han kan inte med säkerhet säga vilken.

Bilal Assi

Strax före kl. 20 på kvällen den 22 januari höll han på att skjutsa en släkting till Karolinska sjukhuset. De färdades söderut längs med E4:an, men på avfarten till sjukhuset blev de tvungna att bromsa eftersom det stod två bilar mitt i körbanan. Bilarna stod på led i vägens färdriktning. Han stannade sin egen bil ca 10 m bakom den bakre bilen. Allt som därefter inträffade skedde mycket hastigt. Han såg att tre personer flydde från den bakre bilen i riktning mot kyrkogården. Utöver de flyende personerna såg han en person som stod vid den vänstra bakdörren på den bakre bilen. Bildörren var öppen och personen i fråga höll i ett vapen som han avlossade in i bilen. Han hörde två skott men han såg bara när det andra skottet avlossades. Efter att skytten avlossat skotten sprang denne och satte sig i på förarplatsen i den främre bilen, som därefter hastigt körde iväg. Han kan idag inte uppge något signalement på skytten. Det stämmer att han i polisförhör konfronterats med olika bilder och att han då uppgett att skytten liknande Munir Nooraldin. Han är dock inte säker på att denna uppgift är riktig. Vad gäller de personer som flydde från den bakre bilen kan han endast beskriva den som sprang närmast hans egen bil. Personen var ganska kraftigt byggd. I förhör har han identifierat personen som Danér, men inte heller denna uppgift är han säker på. Efter att den främre bilen åkt

iväg rullade den bakre bilen åt sidan, vilket gjorde att han kunde köra runt den med sin egen bil. Han tittade inte in i den bakre bilen när han körde runt den, men han noterade att den vänstra bakdörren fortfarande var öppen. Han körde därefter sista biten till sjukhuset, där han omedelbart tog kontakt med ett par väktare som han berättade om händelsen för.

Marwin Fredriksson

I januari 2017 hade han hunnit arbeta ca tre månader som polis. Någon gång under kvällen den 22 januari åkte han och hans kollega till Karolinska sjukhuset med anledning av ett larm som inkommit. När de anlände till sjukhuset uppmärksammade han en kille som befann sig utanför entrén. De beslutade att ta med honom till polisstationen för förhör. Under färden till polisstationen pratade han med killen, som uppgav att han hette Nikola. Nikola berättade att han tidigare under kvällen hade blivit uppringd av en kompis som bett om skjuts till Karolinska sjukhuset. Han hade hämtat de andra någonstans i Hallonbergen/Rissne. Under färden till sjukhuset hade de blivit förföljda av en svart bil. Vid avfarten till sjukhuset hade han tvingats stanna bilen. Han lämnade bilen och sprang i riktning mot kyrkogården, där han tappade en sko. Under deras samtal uttryckte Nikola stark rädsla för att de som skjutit målsäganden även skulle ge sig på honom, eftersom han bevittnat händelsen. Han fick därför intrycket av att Nikola kände gärningsmännen.

Lars Lindholm

Strax före midnatt den 22 januari höll han ett förhör med Nikola på polishuset. Han hade aldrig träffat Nikola förut, men han fick omedelbart intrycket av att denne var orolig över vad som precis hade inträffat. Han kommer ihåg att Nikola var väldigt rädd för att utsättas för en hämndaktion, eftersom Nikola hade bevittnat ett mord. Han fick intrycket av att Nikola kände den eller de som hade varit inblandade i skjutningen. Nikola uppgav själv att han behövde polisskydd, och när han senare under natten samtalade med Nikolas pappa kom de överens om att Nikola inte skulle återvända till sin bostad under natten.

ÅTALSPUNKT 5

Fatima Semedo (hörd som målsägande)

På morgonen den 7 mars befann hon sig i sin lägenhet på Lötsjövägen där hon gjorde sig redo för att gå till arbetet. Hennes lägenhet är belägen en trappa upp och har fönster som vetter mot både makarna Axelssons lägenhet och innergården. Plötsligt hörde hon att någon skrek utanför lägenheten. Hon gick till fönstret som vetter mot makarna Axelssons lägenhet för att se vad som försiggick. Mellan hennes och makarna Axelssons lägenhet såg hon att det låg en jacka och ett hundkoppel. Vidare såg hon hur fyra eller fem personer viftade/slog mot en annan person. Gruppen rörde sig i riktning mot port nr 15. Hon trodde att det bara var några ungdomar som lekte med snö, vilket gjorde att hon lämnade fönstret. Efter 30-60 sekunder hörde hon nya skrik och denna gång gick hon till fönstret som vetter mot innergården. Samma personer gick nu i riktning mot hennes lägenhet och de viftade snabbt med händerna. Personerna som viftade stod i en halvmåne runt en person som de angrep. Den angripna personen backade mot hennes lägenhet och för en kort stund tappade hon dem ur sikte. Hon valde då att gå tillbaka till fönstret som vetter mot makarna Axelssons lägenhet, där hon åter fick syn på personerna utanför port nr 11. De viftade fortfarande med händerna och hon kunde identifiera en av angripna som Mikael Chamoun, eftersom han vände sig om när hon öppnade fönstret. Hon såg hur Mikael flera gånger slog personen som utsattes för våld med en plank. Slagen måste ha varit hårda och hon kunde höra skrik från den som misshandlades. Dessa iakttagelser gjorde hon på endast några meters avstånd och hon är säker på vad hon såg, även om det i och för sig stämmer att hon ser dåligt på långt avstånd. Hon trodde att personen som utsattes för våld var Daniél, eftersom José tidigare berättat att Fouad – med Adam som sändebud – hotat att misshandla Daniél om José kontaktade polisen med anledning av mordet på Ivan. Angripna hade mörka jackor och luvar eller mössor. Alla utom Mikael hade mörk hy. Alla var aktiva i angreppet och det var ingen som bara iakttog händelsen. Hon uppfattade situationen som obehaglig och gick därför upp till sin granne Linnea, som redan hade ringt polisen.

Lizaveta Chashchyna

På morgonen den 7 mars var hon hemma och pluggade i sin lägenhet på Lötsjövägen 19 när hon plötsligt hörde skrik från innergården. Hon tittade ut genom fönstret och såg fyra män i en klunga. Bredvid klungan stod ytterligare en man med en vit liten hund. Hon är säker på att det sammanlagt var fem män på gården. Hon hörde ytterligare skrik, men kunde inte uppfatta några ord. Mannen med hunden joggade och blev jagad av männen i klungan. Personerna rörde sig från höger till vänster – sett från hennes perspektiv – och var precis utanför hennes fönster. Männen i klungan rörde sig med bestämda steg och var bara någon meter efter mannen med hunden. Efter en stund kom personerna tillbaka samma väg, men hon såg inte varför de vände. Åklagaren hänvisar i samband med detta till att hon i polisförhör sagt att mannen med hunden satte sig ner i ett buskage, innan han reste sig upp och gick tillbaka. När personerna åter närmade sig hennes lägenhet upptäckte hon att mannen som flydde från klungan blödde från högra sidan av huvudet. Hon insåg då allvaret i situationen och gick bort från fönstret för att ringa polisen. Hon gjorde därefter inga ytterligare iakttagelser av bråket. Hon kommer inte ihåg hur angriparna såg ut, bortsett från att de hade mörka kläder och luvor. Hon kommer heller inte ihåg om någon av angriparna hade något tillhugge. Allt skedde väldigt snabbt och hon såg bara männen i någon eller några minuter. Det kan, såsom åklagaren påstår, stämma att hon i samtalet till SOS-alarm sade *att* det rörde sig om totalt fem män, *att* angriparna var i 20 årsåldern och *att* de hade pinnar/grenar i händerna.

Anis Karchaoui, som lämnat två versioner

1. Den 7 mars låg han och sov i sin lägenhet på Lötsjövägen 13 när han väcktes av skrik. Han gick ut på balkongen för att se vad som försiggick och nere på gården kunde han då se José tillsammans med tre eller fyra mörklädda killar. De mörklädda killarna gick efter José som backade mot de högre portnumren. Personerna som gick efter José är bekanta för honom, men han vet inte var han tidigare sett dem.

2. Han vaknade eftersom José plingade på dörren och bad om hjälp. José pratade i telefon och hade med sin hund och sa något i stil med ”ge mig något bara”. Det kan vara så att han därefter gav José två knivar, men han kommer inte ihåg.

Mikael Eljenmyr

Han arbetar i Sundbyberg och var – på morgonen den 7 mars – på väg till sitt arbete. När han kom till ett vändplan i anslutning till Lötsjövägen såg han en person komma ut från Lötsjögaraget. Mannen var blodig i ansiktet och hade en stor kökskniv i handen. Mannen gick fram mot en bil och ryckte i dörrhandtaget, men bilen måste ha varit låst. Dessa iakttagelser gjorde han på ca 10 meters avstånd. Han backade till några bilar som stod i närheten av skolan. Några sekunder senare såg han hur fyra eller fem personer kom utspringades genom dörren eller porten till garaget. En av dessa män hade en kniv i handen och en annan hade någon slags träpåk. Männen var unga och minst en var mörkhyad. De hade skaljackor på sig och joggingbyxor. Han hörde en ordväxling men uppfattade inte vad som sades. En arbetskollega kom fram till honom och ville gå fram för att försöka avbryta bråket, men han sade att det var för farligt. Han ringde 112 och berättade vad som hände. Han såg att mannen som först kommit ut från garaget gick längs med Lötsjövägen och att de andra följde efter. Männen gick ikapp den ensamma mannen och två av dem började göra utfall mot honom. En attackerade honom med kniv och en annan slog honom med träpåken. Utfallen var våldsamma och kraftiga. Mannen försökte försvara sig själv och skrek att han inte hade några pengar. Han pratade med polisen i mobilen och sade att de var bråttom. Han och kollegan var cirka 30 meter bakom bråket när han såg hur den ensamma mannen föll till marken. Polismannen som han talade med i mobilen sa åt honom att ropa att polisen var på väg, vilket han gjorde. Samtidigt som han ropade såg han att en av angriparna satt över mannen på marken. Några sekunder senare såg han den första polisbilen komma till platsen. Angriparna flydde åt olika håll. En sprang mot Hallonbergen centrum, medan de andra sprang över parkeringsplatsen. Någon gång i samband med detta hörde han hur ett pistolskott avlossades. Han sprang efter polisbilen som fortfarande rullade och drog i handbromsen. Han och några andra sprang därefter till mannen som fortfarande låg på marken. Mannen låg med fötterna riktade mot vägen och huvudet mot trottoaren. Mannen var omgiven av blod och de stod där något handfallna. Strax därefter kom en mängd poliser till platsen och tog över ansvaret för händelsen.

Martin Bylund

På morgonen den 7 mars promenerade han till sitt arbete i Hallonbergen centrum tillsammans med sin kompis Pawel. När de befann sig på skolgården såg han fyra eller fem personer som sprang ut från ett garage vid Lötsjövägen. Han tror att de kom ut från garageporten, men han

kan inte utesluta att någon kom från trappan som ligger bredvid porten. Samtidigt som han såg mannen kom Mikael – en kollega till honom – och sa åt dem att vara försiktiga. Han insåg då att personerna var inblandade i något slags bråk och att det var allvarligt. En av männen försökte ta sig in i en bil som stod parkerad på gatan, men han misslyckades. Mannen blev jagad av fyra eller fem killar som slog honom. Mannen backade längs med Lötsjövägen och skrek att han inte hade några pengar. En av angriparna slog mannen med en planka/pinne i sidan. Slaget var väldigt hårt. Han såg hur mannen höll upp armarna för att skydda sig. Han joggade efter på behörigt avstånd och skrek att de skulle sluta. Under en kort stund tappade han personerna ur sikte, eftersom några bilar skymde dem. När han var vid ingången till Hallonbergen centrum fick han åter syn på personerna. Mannen låg då ca 70 m bort på högra sidan av vägen och angriparna stod runt honom i en halvcirkel. En av angriparna slog/högg mannen flera gånger med något slags tillhygge, men han tror att alla var ”aktiva” mot mannen som låg ner. Bl.a. uppfattade han att en av angriparna sparkade på mannen i detta läge. Kort därpå såg han en polisbil komma från Rissneleden, varvid angriparna skingrades. Flera sprang mot skolgårdsområdet och han antar att en sprang mot Hallonbergen centrum, eftersom han såg att en polis sprang åt det hållet. Själv sprang han fram till mannen som låg på marken och försökte kontrollera dennes puls. Mannens ansikte var täckt av blod och skärsår. Han trodde först att mannen var död, men när han rörde kroppen så ryckte mannen till och hostade. Någon minut senare kom ytterligare poliser till platsen och började ta hand om mannen. Händelsen var över på mellan en och tre minuter. Han kommer inte ihåg hur angriparna såg ut, bortsett från att flera hade mörka kläder med luvor. Han uppskattar att männen var i 20 årsåldern. Han ser dåligt på långt håll och detta kan ha påverkat hans möjlighet att göra korrekta iakttagelser.

Pawel Zechowski

Under morgonen den 7 mars var han och en kompis, Martin, på väg till tunnelbanan i Hallonbergen centrum när de fick syn på ett bråk. Fyra eller fem män misshandlade en ensam man på Lötsjövägen utanför ingången till Hallonbergen centrum. Ungefär samtidigt som han uppmärksammade händelsen såg han en person som sprang i närheten av de inblandade, men han vet inte om denne anslöt sig gänget eller fortsatte förbi. Mannen som blev misshandlad hade blod i ansiktet och backade längs med Lötsjövägen upp mot Rissneleden. Den angripna mannen skrek att han inte hade några pengar. Angriparna följde efter och slog och sparkade man-

nen i tur och ordning. Han såg också hur mannen blev slagen med olika slags tillhyggen. Samtliga angripare var aktiva i misshandeln. En man som dykt upp bakom honom sa att de skulle hålla sig undan, eftersom angriparna hade knivar. På behörigt avstånd följde han efter männen på Lötsjövägen. Han såg hur mannen som blev misshandlad försökte skydda sig själv genom att hålla upp händerna framför ansiktet. Han tror att mannen också använde en träpinne för att försvara sig själv, eftersom han senare påträffade en sådan vid dennes kropp. Mannen försvarade sig bara och gjorde – såvitt han kunde se – inte några utfall mot angriparna.

I höjd med en trappa som ligger på höger sida av vägen föll mannen till marken. Till en början hade han lite svårt att se vad som därefter hände, men när han förflyttade sig åt sidan kunde han se situationen bättre. Angriparna anföll mannen och slog honom med batongliknande-föremål. Minst två av männen hade sådana tillhyggen i händerna, men alla personer deltog i misshandeln på ett eller annat sätt. Han såg också att en person gjorde flera hugg-/stickrörelser mot mannen när han låg på marken. Själv befann han sig vid ingången till Hallonbergen centrum när han gjorde dessa iakttagelser. Strax därpå svängde en polisbil in från Rissneleden. När angriparna upptäckte polisbilen sprang de åt olika håll. Några sprang till vänster bort från Hallonbergen centrum. Han tror att en av angriparna sprang åt höger mot centrumet. Han hörde hur polisen ropade åt de flyende männen och kort därpå hörde han hur ett skott avlossades. Själv gick han fram till mannen som låg på höger sida av vägen. Mannen låg på sida med ansiktet riktat mot trottoaren. Mannen hade flera sår i ansiktet, bl.a. ett skärsår som sträckte sig från pannan till kinden. Därutöver hade han något slags sår på högra delen av huvudet. Han har svårt att komma ihåg hur angriparna såg ut, bortsett från att de var smala och hade mörka kläder med luvor. Han uppfattade dem som unga, men det var mest baserat på en känsla som han hade. Han har svårt att uppskatta hur länge han iakttog händelsen, men det kan – såsom han uppgett i förhör – stämma att den utspelade sig i mellan två och fem minuter.

Birgitta Eriksson

Vid 9-tiden på morgonen den 7 mars gick hon ut från sin lägenhet på Lötsjövägen 2A. Bara några meter ifrån henne såg hon en man som sprang ned för gatan. Mannen blödde men hon vet inte var blodet kom ifrån. Tätt efter mannen följde fyra eller fem ungdomar. Några av ungdomarna hade tillhyggen i form av en påk eller kvist. I närheten av en trappa på andra

sidan vägen föll mannen till marken, men hon är osäker på varför mannen ramlade (vid något tillfälle i förhöret säger hon att ungdomarna sparkade mannen så att han ramlade och vid ett annat tillfälle säger hon att hon inte såg när mannen föll till marken). Ungdomarna stod i en cirkel runt mannen och slog honom upprepade gånger. En av ungdomarna sparkade också på mannen i samband med detta. Vid ett tillfälle försökte mannen resa sig och han sträckte då ut armarna som om han bad om nåd. En av ungdomarna sparkade då mannen i huvudet, så att han åter föll till marken. Gärningsmännen fortsatte därefter att sparka på mannen. Strax därefter kom polisen till platsen, varvid gärningsmännen började springa. En av poliserna avlossade ett pistolskott, men hon är osäker på om hon såg när skottet avlossades eller om hon endast hörde det. Hon kommer inte ihåg hur gärningsmännen såg ut, bortsett från att de var mörkt klädda och hade luvor som dolde deras ansikten. Hon tyckte situationen var mycket obehaglig och var tvungen att med jämna mellanrum titta bort.

Mohamma Nikfarjam

Han arbetar som vaktmästare på Sundbybergs hotell som ligger på Lötsjövägen 2A. När han på morgonen den 7 mars gick ut för att röka såg han en man komma springandes ned för Lötsjövägen. Mannen var blodig och hans kläder var trasiga. Tre personer, varav en hade hamnat lite på efterkälken, sprang efter mannen. Efter en kort stund ramlade mannen till marken. Personerna som jagade mannen sparkade och slog honom när han låg ner. Mannen låg på sidan, med fötterna in mot vägen och huvudet mot trottoaren. Någon av angriparna använde en cirka 50 cm lång kedja som tillhygge, medan några andra hade ”träd”. Slagen och sparkarna var mycket hårda och han tänkte därför att angriparna ville döda mannen. Angriparna var mycket nära mannen när han låg ner, men eftersom situationen var så pass rörig som den var kan han inte utesluta att någon inte deltog i våldsutövningen. Strax därpå kom polisen till platsen, varvid angriparna skingrades. En sprang ner för trappan mot Hallonbergen centrum, medan de andra två sprang åt hans håll. Gärningsmännen var i 20 årsåldern och mörkhyade. Deras ansikten var delvis täckta, varför han inte kan ge något närmare signalement av dem. Händelsen pågick i cirka en och en halv till två minuter.

Claes Bohlin

Han och hans kollegor befann sig i Rinkeby när de fick ett larm om en händelse i Hallonbergen. De åkte mot Hallonbergen och på vägen dit fick de information om att de skulle vara den första patrullen på plats och att det var en allvarlig händelse. Sirenerna var avstängda, men blålyset på. De svängde in på Lötsjövägen från Rissneleden och ca 20 m in på gatan såg de fem personer. En kille satt hukad över en manskropp på vänster sida av vägen och gjorde flera huggliknande rörelser mot kroppen med ena handen. Han kunde dock inte se om killen hade något vapen i handen. En del av kroppen som låg på marken stack fram bakom en bil som stod parkerad vid vägkanten. Han tror att fötterna på kroppen var riktade ut mot vägbanan. Strax till höger om kroppen såg han ytterligare tre personer. En hade arabiskt utseende och kraftigt skägg, medan de andra två såg ut att komma från Somalia. De tre personerna var endast ett fåtal meter ifrån killen som satt hukad över kroppen, och det var uppenbart att de hörde ihop. När mannen fick syn på polisbilen sprang de åt olika håll. Hans kollega Amir – som också var föraren av polisbilen – sprang efter mannen som satt hukad över kroppen. Han och två andra kollegor hoppade ur bilen och sprang efter de andra. Männen sprang till höger över ett fält och sedan under en gångbro. För en kort stund tappade han visuell kontakt med dem, men när han kom upp för en trappa skymtade han två personer åt höger. Kort därpå mötte de några fotgängare som sa att de nyss sett en person springa in i ett garage. De beslöt sig för att stanna kvar på platsen och säkra garaget.

Amir Zujovic

Han körde den polisbil som först anlände till Hallonbergen. Sirenerna var avstängda eftersom de ville överraska gärningsmännen. När han svängde in på Lötsjövägen från Rissneleden såg han tre män i vägbanan som stod och tittade på något vid sidan av vägen. När polisbilen närmade sig männen såg han vad de tittade på, nämligen en person som satt hukad över en kropp till vänster i körbanan. Han såg hur personen höjde och sänkte armen flera gånger, som om denne högg eller slog mot kroppen. Han tror att kroppen låg med huvudet in mot vägen. När de bara var några meter ifrån brottsplatsen vände sig mannen som satt hukad över kroppen mot honom och sprang iväg. Mannen var mörkhyad, men han uppfattade inte hur denne var klädd. Han hoppade ur polisbilen och tog upp jakten på mannen. Han ropade att han var från polisen och att mannen skulle stanna, vilket denne inte gjorde. Han sprang ner för en trappa som låg precis till vänster om brottsplatsen, då han insåg att han inte skulle hinna ikapp den

flyende mannen. Han tog fram sin pistol och sköt mot mannen som snubblade, vilket ledde honom att tro att skottet träffat. Mannen tappade i samband med detta en sko, men fortsatte att springa. Han valde därefter att bevaka skon och invänta förstärkning. En stund senare kom en person fram till honom och lämnade över en mobil som den flyende mannen hade tappat.

Johan Rydwick

På morgonen den 7 mars åkte han mot Hallonbergen med anledning av ett larm som gått ut. På vägen dit hörde han på polisradion att en av gärningsmännen eventuellt hade tappat en sko. Precis innan Hallonbergen centrum fick han syn på en kille som befann sig på en gräsplätt till vänster i hans färdriktning. Killen sprang och verkade stressad. Han såg dessutom att killen saknade en sko. Han körde upp på gräsplätten och hann komma ganska nära killen innan denne uppmärksammade honom. Han identifierade sig som polis och för ett ögonblick såg det ut som killen övervägde att fly. Kort därpå gick dock killen ner på knä, varvid han belade denne med handfängsel. Killen mådde dåligt och sade en stund senare att han hade begått ett brott i närheten av Ör.

Jonas Heimdahl

På morgonen den 7 mars fick han och hans kollegor ett larm om en händelse i Hallonbergen som de omedelbart besvarade. Bilen som han färdades i kom fram till Hallonbergen strax efter att den första patrullen anlönt. De spanade efter gärningsmännen från en gångbana som går över Rissneleden. Efter en stund såg de en man på ca 50 meters avstånd som sprang mellan två hus. Han hade svårt att uppfatta hur mannen såg ut, bortsett från att denne eventuellt hade vita revärer på byxorna. De åkte över bron mot gården där mannen sprangit och kort därpå uppmärksammade de ett antal fotspår i snön som de började följa. Spåren ledde fram till en låst port med numret 87. Efter en stund såg hans kollega, Karl Stridh, rörelser i trapphuset. De skrek åt mannen i trapphuset att öppna dörren, men istället sprang denne ner i trapphuset. De insåg då att mannen sannolikt var en av gärningsmännen. Med hjälp av batongen forcerade han glaset till den låsta dörren. Därefter sprang de ner i trapphuset, där de fann två män som verkade chockade. Han grep en av männen, medan hans kollega grep den andra. Mannen som han grep skulle senare komma att identifieras som Mikael Chamoun. När han visiterade Mikael fann han en knivslida med blod på.

Karl Stridh

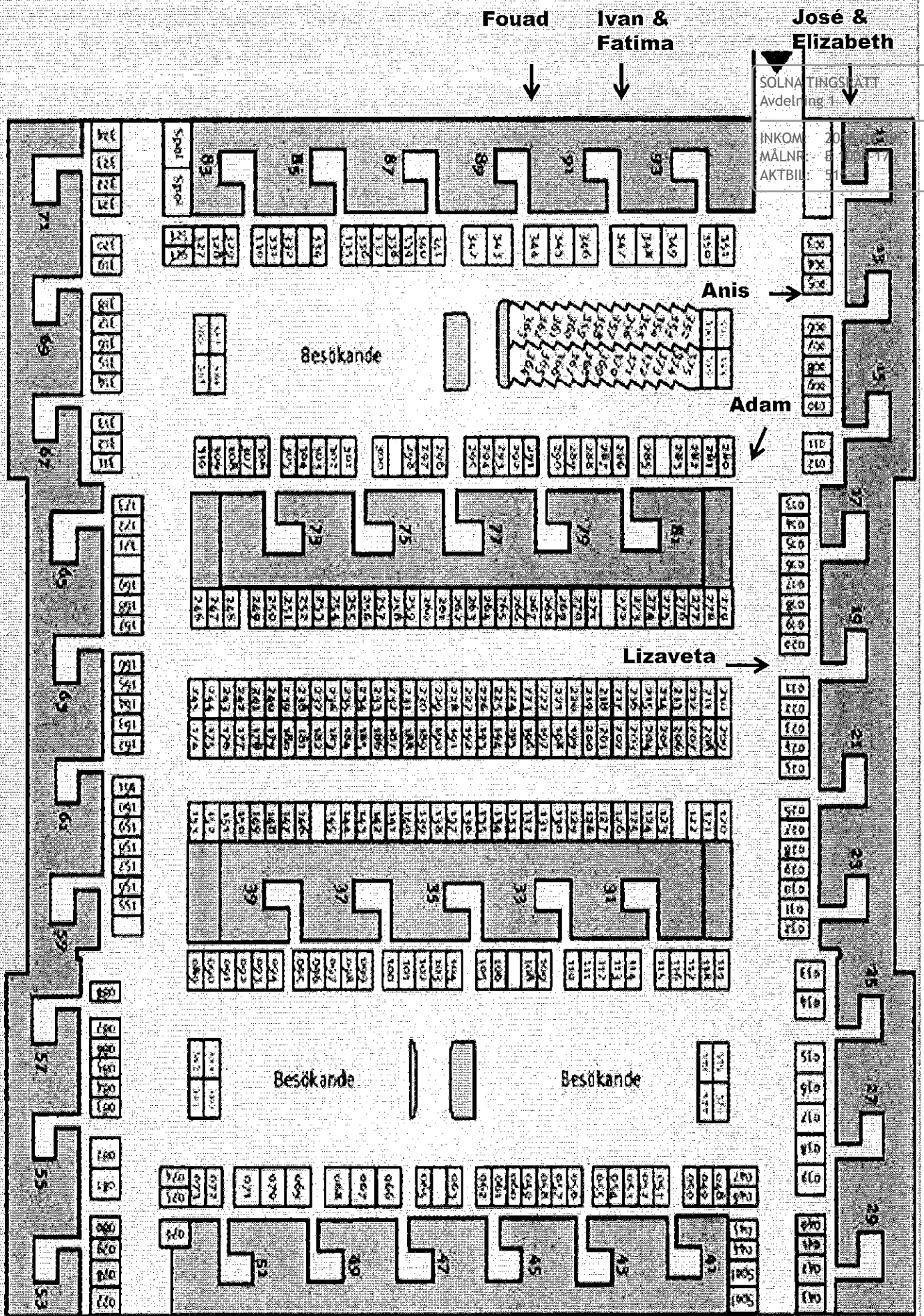
På morgonen den 7 mars arbetade han tillsammans med bl.a. Jonas Heimdal. Någon gång kring kl. 09 fick de ett larm om en händelse i Hallonbergen. De åkte mot de norra delarna av Hallonbergen där de spanade efter gärningsmännen på Enköpingsvägen. Det var få människor ute under morgonen, eftersom det snöade och var kallt. Efter ett tag svängde de upp på någon slags gångbro vid Rissneleden. Kort därpå såg han några ungdomar komma springandes över en gångväg i höjd med Pias Livs. Han fick omedelbart en känsla av att det var något skumt med ungdomarna, eftersom de verkade stressade och kom från hållet där gärningsmännen senast hade iakttagits. I samband med detta hänvisar åklagaren till att han i sin PM angett att det endast var en person som sprang över gångvägen samt att denne var lätt mörkhyad, hade svart jacka och svarta Adidas-byxor med vita revärer. Han och hans kollega tog upp jakten på personen. De tog sig upp för en trappa där de lade märke till ett antal fotavtryck i snön. De följde fotavtrycken till port 87. Dörren var låst och de övervägde om de skulle öppna den med våld. Efter en stund skymtade han, genom dörrens glasruta, personen som de nyss jagat. Kort därpå fick han syn på ytterligare en person i trapphuset. Han fick ögonkontakt med personerna som då sprang nedåt. De tog sig in i trapphuset och strax därefter kunde de gripa de bägge männen i källaren. Han kommer ihåg att en av killarna hade flera blodbesudlingar på sin kropp och sina kläder. Detta var mannen som de tidigare sett springa över gångvägen och som senare identifierades som Fouad.

Cecilia Henriksson

På morgonen den 7 mars fick hon och hennes kollega ett larm om en händelse i Hallonbergen. Under bilfärden till Hallonbergen hörde hon på polisradion att situationen var allvarlig och att skott avlossats. Färden gick snabbt och de åkte med sirenerna på. När de kom in på Lötsjövägen påträffade de en man som låg vid en bil som stod parkerad i anslutning till en trappa som leder ner till Hallonbergen centrum. Tillsammans med en annan patrull utförde de HLR på mannen tills ambulanspersonal anlände. Kort därefter ropade någon att det låg en kniv mitt i gatan i höjd med ingången till tunnelbanan. Eftersom hon nyss vidrört den skadade mannen lät hon en kollega ta hand om kniven, för att inte riskera kontaminering. Hon uppfattade dock att kniven var stor och att det fanns blod på den. Samtidigt som kollegan tog han om kniven lade hon märke till ett antal pinnar i närheten av platsen där mannen legat. Pinnarna låg lite konstigt, varför hon bestämde sig för att fotografera dem.

Patrik Munter

Han och hans kollega kom till Hallonbergen strax efter att de första patrullerna anlät. De tog sig till lägenheten där frun till mannen som ringt SOS-alarm skulle ha befunnit sig. De parkerade bilen vid ett vändplan och gick upp för en trappa som ledde till en innergård. Ganska snabbt noterade de en öppen altandörr med krossad fönsterruta. De gick in genom altandörren och några meter in i lägenheten påträffade de en kvinna i en blodpöl på golvet. Kvinnan låg vid köksbordet och han flyttade henne några decimeter för att bättre kunna undersöka hennes skador. När han tog bort håret från hennes ansikte ryckte hon till, vilket han uppfattade som något slags livstecken. Han påbörjade då HLR. Efter ett tag började han fundera på var allt blod kom ifrån. Kvinnan hade en schal lindad runt halsen och när han lyfte på den såg han flera stora skärsår. Han uppfattade det som att kvinnan hade lindat schalen runt halsen för att stoppa blödningen. Några minuter senare kom en läkare till lägenheten som ganska omgående konstaterade att det inte fanns något mer att göra. De beslöt då att de skulle säkra brottsplatsen. När de gick från lägenheten tog de med en vit liten hund som suttit vid ytterdörren till lägenheten.

3. Juli 2017 9:46

Nr. 9498 S. 2

Sundbybergs
stadSOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1INKOM: 2018-01-22
MÅLNR: B 1006-17
AKTBIL: 518**VÅRDPLAN för insatser enligt SoL eller LVU****Enhet**

Social- och arbetsmarknadsförvaltningen

Handläggare

Maria Biemann

Medhandläggare

Emma Stenqvist

Datum då vårdplanen färdigställd

170603

Telefon

087068159

Telefon

087068304

Barnet**Personnummer**

000418-0477

Förnamn

Sem Alamin

Adress

Rissneleden 43 Lgh 1201

Postnummer

174 44

Efternamn

Tahir

c/o

Natsnet Rezone

Postadress

SUNDBYBERG

Vårdnadshavare**Personnummer**

701101-7881

Förnamn

Zewdi Tewelde

Adress

Rissneleden 43 Lgh 1201

Postnummer

174 44

Efternamn

Zerzghi

c/o

Natsnet Rezone

Postadress

SUNDBYBERG

Vårdnadshavare**Personnummer**

570118-0000

Förnamn

*

Efternamn

Uppgift saknas

Anledning till placering/insats

Den 28 mars 2017 inleder socialtjänsten utredning enligt 11 kap. 1 § SoL utifrån att Sem anhålls misstänkt för mord som ska ha ägt rum den 7 mars 2017 i Sundbyberg.

Socialtjänsten har haft kännedom om Sem sedan 2012. Den genomgående oron för Sem har handlat om hans skolsvårigheter, utagerande och riskfyllt umgänge.

Socialtjänsten har ett särskilt ansvar att se till att ungdomar som riskerar att utvecklas ogynnsamt uppmärksammas och får hjälp och stöd. Att Sem under flera års tid haft en problematisk skolgång med utagerande beteende samt att han i dagsläget sitter häktat misstänkt för mord ses som mycket allvarliga riskfaktorer som kan komma att påverka Sems hälsa och utveckling på ett negativt sätt. Socialtjänsten ser mycket allvarligt på att Sem är misstänkt för mord. Förutsättningar till att Sem behöver vårdas med stöd av LVU föreligger.

Övergripande mål med vården

Sem har behov av att få professionellt stöd i sin sociala situation för att kunna utvecklas positivt.

Vårdplanen kan komma att ändras beroende på den väntande domen.

Ange övergripande mål inom aktuella behovsområden

Utbildning

- Sem har behov av en fungerande skolgång utifrån sina förutsättningar där han deltar i undervisningen och når kunskapsmålen.

Känslö- och beteendemässig utveckling

- Sem har behov av att få insikt i konsekvenserna av att umgås med kriminella vänner och att befinna sig riskmiljöer.

- Sem har behov av att få stöd/behandling kring det brott han är misstänkt för.

- Sem har behov av att genomgå passande behandling för ilskekontroll.

Familj och sociala relationer

- Sem har behov av att umgås med prosociala vänner, vänner som inte använder alkohol och narkotika eller begår brott.

- Sem har behov av att upprätthålla relationen med sin mamma och syster.

Föreslagen vårdform

Särskilt ungdomshem enligt 12 § LVU.

Ange varför ovanstående vårdform/vårdformer föreslås och hur den/de svarar mot barnets/den unges behov:

En placering inom Statens institutionsstyrelse kan tillgodose Sems behov av individuellt anpassad tvångsvård och behandling utifrån det brott som Sem är misstänkt för. Placeringen kan även tillgodose Sems behov av skydd.

Umgänge med vårdnadshavare/föräldrar, syskon, andra släktingar och andra viktiga personer

Det finns inga begränsningar i umgänget med mamma, syster och moster. Vid umgänge med andra anhöriga bör kontakt tas med ansvarig socialsekreterare.

Medför placeringen skolbyte?

Ja.

Har kontakt tagits med mottagande förskola/skola/utbildningsnämnd?

Nej.

Förutsättningar för att avsluta placeringen och/eller insatsen/insatserna

Att målen med vården är uppfyllda och att socialtjänsten bedömer att det inte längre finns skäl att Sem har behov av att vårdas med stöd av LVU.

Samtycke till den planerade vården

Den unge

☐ Jag samtycker till den planerade vården

☐ Jag samtycker inte till den planerade vården

Datum

Sen Alamin Tahir

Vårdnadshavare

☐ Jag samtycker till den planerade vården

☐ Jag samtycker inte till den planerade vården

Datum

Zewdi Tewelde Zerzghi

Vårdnadshavare

☐ Jag samtycker till den planerade vården

☐ Jag samtycker inte till den planerade vården

Datum

* Uppgift saknas

Underskrift av handläggare/delegat

Datum / 70703

Maria Biemann

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.